

አገልጋይና አገልግሎት

ክፍል 1

ከዶክተር ሐይሌ ወ/ሚካኤል

ይህንን መጽሐፍ መልሶ የማሳተምና የማባዛት መብት የደራሲው ነው።

1988 (1997)

Dr Haile W. Michael
P.O.Box 306
Pasadena, CA 91102-U.S.A
Tel (818) 584-9716

ምስጋና

1ኛ/ ከብዙ ምሕረቱና ከታላቅ ፍቅሩ የተነሣ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ያገኛችንና የዘላለም ሕይወት የሰጠችን ፤

2ኛ/ ለውድ ልጁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል አገልግሎት የጠራችን ፤

3ኛ/ እስከ ዛሬ ድረስ በሕይወትም በአገልግሎትም የረዳችን እግዚአብሔር አምላኬን ከልብ አመሰግናለሁ።

4ኛ/ ስለ ሕይወቴም ሆነ ስለ አገልግሎቴ ለሚጸልዩልኝ እንዲሁም እንደ ተቻላቸው ይህን አገልግሎት በገንዘብ ለሚደግፉ ሁሉ “እግዚአብሔር አብዝቶ ይባርካችሁ” እላለሁ።

5ኛ/ ይህን መጽሐፍ በፍቅር መንፈስና በታማኝነት በኮምፒውተር የቀረጹልኝን አቶ ድንቁ ጃለታንና ባለቤቱን ወ/ሮ ሰብለ በጋሻውን በጌታችን ስም ከልብ አመሰግናለሁ።

መግቢያ

እግዚአብሔርን ማገልገል ትልቅ መታደልና ታላቅ ክብር ነው (ዮሐ 12:26)። እግዚአብሔር በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ የዋጀን እንድናገልግለው ነው (1ጴጥ 2:9)። ዳዊት በራሱ ዘመን የእግዚአብሔርን አሳብ ካገለገለ በኋላ እንደ ሞተ ተመስክሮለታል (ሐ.ሥ 13:36)። እኛም በራሳችን ዘመን የእግዚአብሔርን አሳብ አገልግለን ወደ ጌታችን መሄድ አለብን።

እግዚአብሔርን ለማገልገል የምንችለው ስለ እግዚአብሔር አሳብ ፤ ስለ አገልጋይና ስለ አገልግሎት መጽሐፍ ቅዱሳዊ መረዳት ሲኖረን ብቻ ነው። ይህ መጽሐፍ የተጻፈው አገልጋዮች ነዚህን አሳቦች በመረዳት እግዚአብሔርን በእውነትና በጽድቅ ለማገልገል እንዲችሉ ነው።

ይህን መጽሐፍ ከዚህ በታች በተዘረዘሩት ሶስት ዋና ዋና መንገዶች ጥቅም ላይ ለማዋል ይቻላል።

1ኛ/ መጽሐፉን በግል ደረጃ በማንበብ በውስጡ በሰፈሩት ፍሬ አሳቦች የራስን ሕይወትና አገልግሎት ማሳደግ

2ኛ/ በመጽሐፉ ውስጥ የሰፈሩትን ፍሬ አሳቦች በሕብረት በማጥናት እያንዳንዱ ሰው መንፈሳዊ ሕይወቱንና አገልግሎቱን መገንባት

3ኛ/ በመጽሐፉ ውስጥ የሰፈሩትን ፍሬ አሳቦች ወስዶና ካለ ፈለገም አዳብሮ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አገልጋዮችን ማሰልጠን

እግዚአብሔር ይህን መጽሐፍ ለአገልጋዮች መብዛትና እድገት
፥ ለምእመናን መታነጽና ለነፍሳት መዳን የተባረከ መሣሪያ
እንዲያደርገው ጸሎቱ ነው።

ማዕ-ጫ

ምእራፍ 1	6
አገልጋይና የእግዚአብሔር እቅድ	
ምእራፍ 2	13
አገልጋይና ሕይወቱ	
ምእራፍ 3	21
አገልጋይና አገልግሎቱ	
ምእራፍ 4	38
አገልጋይና አገልጋዮች	
ምእራፍ 5	55
አገልጋይና ጊዜው	
ምእራፍ 6	64
አገልጋይና ቤተሰቡ	
ምእራፍ 7	71
አገልጋይና የተቀባ አገልግሎት	

ምእራፍ 1

አገልጋይና የእግዚአብሔር እቅድ

እግዚአብሔር ለምእመናን ሁሉ እቅድ አለው።

እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ አማኝ እቅድ አለው። እግዚአብሔር ለሕይወቱ እቅድ የሌለው አማኝ አይገኝም። ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ አዳኙ የተቀበለ ክርስቲያን ሁሉ በእግዚአብሔር አላማና ለእግዚአብሔር አላማ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ሁለተኛ የተወለደ አዲስ ፍጡር ነው። “ሁሉን ነገር በገዛ ራሱ ፈቃድ በሚሠራ በእግዚአብሔር እቅድ መሠረት አስቀድመን ስለተወሰነ ፡ አሁንም በክርስቶስ አማካይነት ተመረጥን” (ኤፌ 1:11)።

ይህ እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ አማኝ ያለው እቅድ በሚመጣው አለም የእግዚአብሔርን መንግሥት መውረስ ብቻ አይደለም። እያንዳንዱን ክርስቲያን በምድር ዘመኑ መንፈሳዊ አግልግሎትና መልካም ሥራ ይጠብቀዋል። “ምክንያቱም እኛ ፡ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካም ሥራዎች እንድንሠራ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት እንደገና የተፈጠርን የእግዚአብሔር ፍጡሮች ነን” (ኤፌ 2:10)።

እግዚአብሔር ለልጆቹ ካለው እቅዶች አንዱ ዘላለማዊነት ያለው አገልግሎት ነው። ምእመናን ሁሉ ለዚህ ክቡር ለሆነው ሥራ

ታድለናል። “እናንተ ግን ከወለማ ወደሚያስደንቅ ብርሃኑ የጠራችሁን የእግዚአብሔርን አስደናቂ ሥራ እንድታውጁ የተመረጠ ትውልድ ፡ የንጉሥ ካህናት ፡ እግዚአብሔር ለራሱ ያደረጋችሁ ቅዱስ ሕዝብ ናችሁ” (1ኤፕ 2:9)።

የእግዚአብሔር እቅድ ይፈጸማል

የእግዚአብሔር እቅድ ተቃዋሚ አያጣም። የእግዚአብሔርን እቅድ የሚቃወሙት ሰይጣንና ክፉ ሰዎች ናቸው። ይሁን እንጂ ሰይጣንም ሆነ ክፉ ሰዎች የእግዚአብሔርን እቅድ እንዳይፈጸም ለማድረግ አይችሉም። ምክንያቱም እግዚአብሔር ከሠይጣንም ሆነ ከክፉ ሰዎች ይበልጥ እጅግ ኃያል ነውና። “ቀደም ብዬ ገና ድሮ ተናግራለሁ ፤ እቅዴም እንደማይለወጥና ያሰብሁትን ሁሉ ለማድረግ እንደምችል ተናግራለሁ” (ኢሳ 46:10)።

እግዚአብሔር በሠማይ መላእክትም ላይ ፡ በሠይጣንና በክፉ መናፍስትም ላይ ፡ እንዲሁም በሥጋ ለባሽ ሁሉ ላይ ሙሉ ስልጣን አለው። “በምድር ላይ የሚኖሩ ሕዝቦች ሁሉ በእርሱ ዘንድ ኢምንት ናቸው ፤ በሰማይ መላእክትም ሆነ በምድር በሚኖሩ ሕዝቦች ላይ የፈቀደውን ያደርጋል ፤ ፈቃዱን መቃወም የሚችልና ይህን ለምን ታደርጋለህ ? የሚለው ማንም የለም” (ዳን 4:35)።

ከዚህ በላይ የተጠቀሰው ፡ እንደ አለት የጸናው የእግዚአብሔር እውነት በዘመናት መካከል በተደጋጋሚ ተፈትኖ የማይናወጥ ምስክር ሆኖ ተግኝቷል። ከዚህ ቀጥሎ ጥቂት መረጃዎች ለማቅረብ እወዳለሁ።

1ኛ/የእግዚአብሔር እቅድና ዮሴፍ

እግዚአብሔር ለዮሴፍ የነበረው አላማ ዮሴፍ ኃላፊነትን ወስዶ ወንድሞቹን እንዲያገለግል ነበር። ይሁን እንጂ ወንድሞቹ ዮሴፍ ኃላፊነትን ወስዶ ማገልገሉን በብርቱ ተቃወሙት። ከዚህም የተነሳ እጅግ ጠሉት (ዘፍ 37: 5-8)።

የእግዚአብሔርን አላማ በመቃወም ዮሴፍን ወደ ግብጽ ለሚሄዱት የምድያም ነጋዴዎች ሸጡት (ዘፍ 37:28)። አላማቸው ዮሴፍን ጨርሶ ለማስወገድ ነበር። የምድያምም ነጋዴዎች ዮሴፍን ለግብጽ ባለ ሥልጣን ሸጡት (ዘፍ 37:36)።

ዮሴፍ በባርነት ቤት እያገለገለ ሳለ የጌታው ሚስት ከርሷ ጋር ዝሙት እንዲሠራ ደጋግማ አስጠነቅቀው። ዮሴፍ ግን እግዚአብሔርን ለመበደል አልፈለገም። ስለዚህ የእመቤቱን አሳብ ስላልተቀበለ እመቤቱ በውሸት በባሏ ፊት ወነጀለችውና ባሏ ዮሴፍን እሥር ቤት አስገባው (ዘፍ 39:11-20)።

እስከዚህ ድረስ የዮሴፍን ሕይወት ስንመለከት እግዚአብሔር ለዮሴፍ እቅድ ያለው አይመስልም። ቀደም ብሎ እግዚአብሔር በሕልም ያሳየውን እቅድ ወንድሞቹ በማያዳግም ሁኔታ የደመሰሱበት ይመስላል። ዮሴፍን በስእሳዊ መልክ ብንመለከተው ከመሰላል አናት ቀስ እያለ ደረጃ በደረጃ እየወረደ ፥ እየተዋረደም የሚሄድና የእርሱ ጉዳይ ያከተመ ይመስላል።

ይሁን እንጂ በተስፋ ቃሉ የታመነ አምላክ በድንገት መጥቶ የዮሴፍን መሰላል ገለበጠው። ከመሰላሉ ግርጌ የነበረውን ሰው ከመሰላሉ አናት ላይ አውጥቶ አስቀመጠው (ዘፍ 41:14-44)። በእነርሱ ላይ መሪ ሆኖ እንዳያገለግላቸው ወንድሞቹ የጠሉትንና ከአገር ያስወገዱትን ዮሴፍን እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ ሃላፊና መሪ አድርጎ ሾመው (ዘፍ 45:3-11)። ይህም ሊሆን የቻለው የእግዚአብሔር አሳብ ስለሚጸና ነው። እግዚአብሔር ያቀደውን ሁሉ ለማድረግ ኃያልና ታማኝ ነው።

2ኛ/ የእግዚአብሔር እቅድና መጥፊ

እግዚአብሔር ለመጥፊ የነበረው እቅድ የእሥራኤልን ሕዝብ በግብጽ አገር ከደረሰባቸው መከራ ነጻ አውጥቶ ወደ ከነዝን አገር እንዲያገባቸው ነበር። ይሁን እንጂ የእሥራኤል ሕዝብ ይህን እቅድ ለማስተዋልና ለመቀበል አልቻለም። “እግዚአብሔር በእርሱ አማካይነት ነጻ እንደሚያወጣቸው ወገኖቹ የሚገነዘቡ መስሎት ነበር ፤ እነርሱ ግን ይህን አልተገነዘቡም”(ሐ.ሥ 7:25)።

ከዚህ አሳብ ጋር ከመተባበር ይልቅ በግልጽ ተቃወሙት። “አንተን በእኛ ላይ ገዥና ፈራጅ ያደረገህ ማን ነው?” በማለት የመጥፊን መሪነትና አገልግሎት እንደማይፈልጉ አረጋገጡለት (ሐ.ሥ 7:27)።

ቀደም ብለን እንደተመለከትነው ሰው የእግዚአብሔርን አላማ ይቃወም እንጂ እግዚአብሔር ያሰበውን ነገር መፈጸሙ

የማያጠራጥር ጉዳይ ነው። ይህ እውነት በመሲህ ሕይወት ተፈጽሞ እናገኛለን። “የእሥራኤል ህዝብ መሴን በእኛ ላይ ገዥና ፈራጅ ያደረገህ ማን ነው ? በማለት ተቃውመውት ነበር ፤ ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ይህንን መሴን በቁጥቋጦው ውስጥ በተገለጠለት መልአክ አማካይነት ገዥና ፈራጅ አድርጎ ወደ እነርሱ ላከው። በግብጽና በቀይ ባህር ድንቆችንና ተአምራትን በማድረግ ሕዝቡን አውጥቶ አርባ አመት የመራቸው ይህ መሴ ነው” (ሐ.ሥ 7:35-36)። እንዴት እንደዚህ ሊሆን ቻለ ? የእግዚአብሔር አሳብ ስለሚጸና ፣ እግዚአብሔር ሁሉን ቻይና በቃሉ የታመነ ስለሆነ ነው።

የእግዚአብሔርን እቅድ እንዳያበላሽ መፈራት ያለበት ሰው።

እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን እቅድ ለማበላሸት የሚችል ሰይጣን አይደለም። እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን እቅድ ለማበላሸት የሚችሉ ክፉ ሰዎች አይደሉም። እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን እቅድ ለማበላሸት የምንችለው እኛው ነን። ይህን አሳብ ለመደገፍ ከዚህ በታች ሶስት ምሳሌዎችን በአጭሩ አቀርባለሁ።

1ኛ/ ኤሊና ዝርያዎቹ

እግዚአብሔር ኤሊናና ዝርያዎቹን ለተባረከውና ለከበረው የካህንነት አገልግሎት ሾሞአቸው ነበር። ይህ ሹመት ተራ ሹመት አልነበረም። ከእስራኤላውያን መካከል ለዚህ አገልግሎት የተለዩት የአሮን ዝርያዎች ብቻ ነበሩ (1ኛ- 2:28)። አገልግሎቱ ለልጅ ልጅ የሚተላለፍ አገልግሎት ነበር። ትልቅ መታደል !!! ይሁን

እንጂ የኤሊ ልጆች ለእግዚአብሔርና ለእግዚአብሔር ሕዝብ የሚመቹ አልሆኑም። ከዚህ የተነሳ እግዚአብሔር ከአገልግሎቱ ቆረጣቸው። ከቤቱ አስወገዳቸው። በጠላቶቻቸው ሰይፍ ሕይወታቸውን አጡ (1ኛ ሳሙ 4:10-11)።

የኤሊ ዝርያዎች ምግባቸውን እንኳ የሚመገቡት በእግዚአብሔር መሰውያ ላይ ከሚቃጠለው መስዋእት ነበር (1ኛሙ 2:28)። ነገር ግን እንደ እግዚአብሔር እቅድ ለመኖርና ለማገልገል ስላልፈለጉ በሞት ተቀሰፉ። ከሞት የሚተርፉ ዝርያዎቻቸው ቢኖሩ እንኳ እንጀራ ለማኞች እንደሚሆኑ እግዚአብሔር ማለባቸው (1 ሳሙ 2:36)።

2ኛ/ ሳኦልና መንግሥቱ

እግዚአብሔር ሳኦልን በሕዝቡ በእስራኤል ላይ ቀብቶ አንግሶት ነበር (1 ሳሙ 15:17)። እግዚአብሔር አድርጎ ያለውን ሁሉ እያደረገ የእግዚአብሔርን አሳብ እንዲያገለግል ተነግሮት ነበር (1ኛሙ 15:1-3)። ይሁን እንጂ ሳኦል ከእግዚአብሔር ፍላጎት ይልቅ ወደ ራሱ ፍላጎት ተሳበ። ከእግዚአብሔር አሳብ ይልቅ የራሱን አሳብ አገለገለ (1ኛሙ 15:17-19)። ሳኦል የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስለናቀ እግዚአብሔርም ሳኦል በእስራኤል ላይ ንጉሥ እንዳይሆን ናቀው (1ኛሙ 15:23)።

ሳኦል በገዛ እጁ መልካሙን የእግዚአብሔርን እቅድ በሕይወቱ አበላሸ። የሳኦል ሕይወቱም ሞቱም በጣም አሳዛኝ ነበረ። ለዚህ ያደረሰው ሰይጣን አልነበረም። ለዚህ ያደረሱት ክፉ ሰዎች

አልነበሩም። ሳኦልን ለዚህ ያደረሰው ራሱ ሳኦል ነበረ።

3ኛ/ ይሁዳና ሐዋርያነቱ

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይሁዳን ከአስራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ አድርጎ መርጦት ነበር። ይህ አገልግሎት ተራ አገልግሎት አልነበረም። ይህ አገልግሎት የከበረ አገልግሎት ነበር።

ሐዋርያ ዱጥሮስ ስለ ይሁዳ አገልግሎት ከዚህ ቀጥሎ አላዛኝ በሆነ አነጋገር ገልጦታል “ይሁዳ ——— ከእኛ ጋር ተቆጥሮ ነበር ፤ ለዚህም አገልግሎት ታድሎ ነበርና” (ሐ.ሥ 1:17)። ይሁዳ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ መሆን ምን ያህል ታላቅ እድል እንደሆነ ለማወቅ አልቻለም። የተሰጠውንም የሐዋርያነትና የከበረ አገልግሎት በገዛ እጁ አበላሸው። (ሐ.ሥ 1:18)።

ለማይረባ ነገር ሲልከሰከስ የከበረውን ነገር አጣ። ለምድራዊ ነገር ሲል ሰማያዊውን ነገር አበላሸ። ዘላለማዊነት ያለውን ክቡር ነገር በጊዜያዊ ነገር ለወጠ። እግዚአብሔር ለእርሱ የነበረውን መልካም አላማ በገዛ እጁ አመሰቃቀለው።

ቀደም ብዬ እንደገለጥሁት ፤ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን መልካም እቅድ ሰይጣን ሊያበላሽ አይችልም ፤ ከፋ ሰዎችም ሊያበላሹብን አይችሉም። እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን መልካም ቅድ ማበላሸት የምንችለው እኛው ነን። ስለዚህ ሰይጣንና ከፋ ሰዎችን ከመፍራት ይልቅ ራሳችንን መፍራት አለብን። ሰይጣንንና ከፋ ሰዎችን ሁሉን ቻይ የሆነ አምላካችን ያስወግድልናል። ለእኛ ያለውንም አላማ በሕይወታችን

ይፈጽማል።

ምእራፍ 2

አገልጋይና ሕይወቱ

ሶስት አይነት አገልጋዮች

ክርስቲያን አገልጋዮችን በሶስት ለመከፈል ይቻላል። እነዚህም ፤ የቃሉ እውቀት የሕይወትም ለውጥ የሌላቸው አገልጋዮች ፤ የቃሉ እውቀት ኖሮአቸው የሕይወት ለውጥ የሌላቸው አገልጋዮች ፤ የቃሉም እውቀት የሕይወትም ለውጥ ያላቸው አገልጋዮች ናቸው።

1ኛ/ የቃሉ እውቀት የሕይወትም ለውጥ የሌላቸው አገልጋዮች

እነዚህ ጥራዝ ነጠቅ አገልጋዮች መሠረታዊ የሆኑ የክርስትና ትምህርት መረዳት የላቸውም። በእግዚአብሔር ቤት እንዴት መኖርና ማገልገል እንዳለባቸው አያውቁም። “ብዙገይም በእግዚአብሔር ቤተሰብ መካከል ሰዎች እንዴት መኖር እንደሚገባቸው እንድታውቅ ጽፈልሃለሁ ፤ ይህም ቤተሰብ የእውነት አምድና መሠረት የሆነው የሕያው እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ነው” (1 ጢሞ 3:15) የሚለውን መሠረታዊ ቁም ነገር አልተማሩም።

ያላቸው እውቀት የተሰበሰበው ከጠራው ከእግዚአብሔር ቃል

ሳይሆን ከዝነኞች ሰዎች ጽሑፎችና መልእክቶች ነው። እነዚህ ከዚህም ከዚያም የቃረመው አሳቦች በእግዚአብሔር ቃል የሚደገፉና ውህደት ያላቸው አይደሉም። በቅዱሳት መጻሕፍት ከመመራት ይልቅ በዝነኞች ሰባኪዎች ጽሑፎች ነው የሚመሩት። በሐዋርያት መልእክቶች ከመመራት ይልቅ በዝነኞች ሰባኪዎች መልእክቶች ነው የሚመሩት።

ጌታን እንደግል አዳኛቸው ተቀብለው ሊሆን ይችላል። ይሁን እንጂ ሕይወታቸው በእግዚአብሔር ቃል ያልተነካ ጥሬ ሕይወት ነው። በእግዚአብሔር ቃልና በእግዚአብሔር መንፈስ ሕይወታቸው አልተለወጠም። ስለሆነም የክርስቶስ ባሕርይ አይታይባቸውም። የቃሉም እውቀት ሆነ የሕይወት ለውጥ ስለሚጎድጎቸው ብዙ ችግሮች ውስጥ ይገባሉ።

አንደኛ ፡ ለስህተት ትምህርትና አሠራር የተጋለጡ ይሆናሉ።

ሁለተኛ ፡ በእነዚህ የስህተት ትምህርትና አሠራር የእግዚአብሔርን ሕዝብ ይበክላሉ።

ሶስተኛ ፡ ሕይወታቸውንና አገልግሎታቸውን ያመሰቃቅላሉ።

አራተኛ ፡ ከዚህ በላይ ለፈጸሙባቸው መሰናክሎች ሁሉ በእግዚአብሔር የፍርድ ዙፋን ፊት ይጠየቃሉ።

2ኛ/ የቃሉ እውቀት ኖሮአቸው የሕይወት ለውጥ የሌላቸው አገልጋዮች

የቃሉ እውቀት ኖሮአቸው የሕይወት ለውጥ የሌላቸው አገልጋዮች

ስለ ክርስትና ትምህርት አስፈላጊ የሆነ መረዳት አላቸው። መሠረታዊ የሆነ የቃሉ እውቀት አላቸው። ከእውቀት አንጻር ፡ ሰው በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ እንዴት መመላለስ እንዳለበት ፡ ከአገልጋይ የሚጠበቀው ምን እንደሆነ በቂ መረዳት አላቸው። ይሁን እንጂ የሕይወት ለውጥ አይታይባቸውም። የሰሙትና ያወቁት የእግዚአብሔር ቃል በእምነት ከሕይወታቸው ጋር ተዋህዶ አልጠቀማቸውም። ሕይወታቸውን ሰብሮ አልለ ወጣቸውም። የክርስቶስን ጠባይ በሕይወታቸው አልቀረጸም።

አሳምሮ ለመናገር ፡ አስተካክለው ለማስተማር ይችሉ ይሆናል። ነገር ግን ያላቸው የእግዚአብሔር ቃል እውቀትና የሚኖሩት እለታዊ ኑሮአቸው ውሕደት የላቸውም። አገልግሎታቸውና ኑሮአቸው ይጋጣሉ። የአፋቸው ቃልና ሕይወታቸው ይጋጣሉ። እነርሱ የማይኖሩትን ኑሮ ኑሩ እያሉ ለሌሎች ያስተምራሉ። ሕይወታቸውና ትምህርታቸው አይመሳሰሉም። እንደነዚህ አይነቱ ትምህርት ለምእመናን የማይዋጥ ነገር ይሆንባቸዋል። ኑሮአቸውና አገልግሎታቸው የግብዞች ኑሮና አገልግሎት ይሆንባቸዋል (ማቴ 23)።

ሕይወታቸው ምሳሌነት የለውም። አገልግሎታቸው ምሳሌነት የለውም። በምእመናንና በአገልጋዮች መካከል ችግርን የሚፈጥረው እንደዚህ አይነቱ ሕይወት ነው። የእግዚአብሔር ስም እንዲሰደብ ፡ የእግዚአብሔር ሥራ እንዲጎዳ የሚያደርገው ይህን የመሰለ ሕይወት ነው። ሰዎች ወደ እግዚአብሔር እንዳይመለሱ እንቅፋት የሚሆነው እንደዚህ አይነቱ ሕይወት ነው። “በእናንተ ምክንያት የእግዚአብሔር ስም በአሕዛብ መካከል ይሰደባልና ተብሎ እንደ ተጻፈ” ነው (ሮሜ 2:24)።

መሠረታዊ የሆነ የክርስትና ትምህርት እውቀት አላቸው ነገር ግን መልካም ምስክርነት የላቸውም። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ሊኖራቸው ይችላል ዳሩ ግን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ይጎድላቸዋል። የአገልግሎት ኃላፊነት ሊኖራቸው ይችላል ይሁን እንጂ የተለወጠና የእግዚአብሔርን ባሕርይ የሚያንጸባርቅ ሕይወት የላቸውም። ለራሳቸውም ሆነ ለሌሎች ችግር የሚሆኑት እንደዚህ አይነት ሕይወት ያላቸው አገልጋዮች ናቸው።

3ኛ/የቃሉም እውቀት የሕይወትም ለውጥ ያላቸው አገልጋዮች

የቃሉም እውቀት የሕይወትም ለውጥ ያላቸው አገልጋዮች የቃሉን እውቀትና የሕይወትን ለውጥ እንደ ሁለት የአሞራ ክንፎች ይወስዳሉ። አሞራ በእንደ ክንፉ ሊበርር እንደማይችል ሁሉ የቃሉ እውቀት ያለ ሕይወት ለውጥ ጠቃሚ አገልግሎት ሊሰጥ አይችልም።

መረዳት ያላቸው የፍሬ ሰዎች የእዝራን ምሳሌነት የሚከተሉ አገልጋዮች ናቸው። “እዝራ መላ ሕይወቱን የእግዚአብሔርን ሕግ በማጥናትና በተግባር በመተርጎም ፥ እንዲሁም የእግዚአብሔርን ትእዛዛትና ሕግጋት ለመላው የእስራኤል ሕዝብ በማስተማር ያውለው ነበር” (እዝ 7:10)። እዝራ ሶስት መሠረታዊ ነገሮች ላይ ያተኩር ነበር ። እነዝህ ሶስት መሠረታዊ ነገሮች ለማንኛውም አገልጋይ እጅግ በጣም አስፈላጊና አማራጭ የሌላቸው ነገሮች ናቸው። እነዚህ ሶስት ነገሮች ምንድናቸው ብለን ብንጠይቅ እንደኛው “ማወቅ” ሁለተኛው “መሆን”

ሶስተኛው ደግሞ “ማድረግ” ሆነው እናገኛቸዋለን።

ማወቅ ፡- አገልጋይ የእግዚአብሔርን ቃል ማወቅ አለበት። በግድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት መግባት አለበት ማለት አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስን በማስተዋል ካነበበ መሠረታዊ የሆኑትን የክርስትና ትምህርቶች ለመረዳት ይችላል። በተጨማሪም ፡ የእግዚአብሔርን ቃል በትክክል በሚያስተምሩት አስተማሪዎች ትምህርት መንፈሳዊ እውቀቱን ለማጎልመስ ይችላል።

የራሱንም ሆነ የሌላውን እምነትና መንፈሳዊ ትምህርት በእግዚአብሔር ቃል የሚመዝን አገልጋይ መሆን አለበት። የእግዚአብሔር ቃል በሕይወቱና በአገልግሎቱ “የዙፋን ችሎት” ወይም “የከፍተኛ ፍርድ ቤት” ሆኖ ሁሉን ነገር የሚዳኝ መሆን አለበት። የእግዚአብሔር ቃል የነገር ሁሉ መስፈሪያና መመዘኛ መሆኑን ማወቅ ይገባዋል።

መሆን፡- የእግዚአብሔርን ቃል ማወቅ ብቻ በቂ አይደለም። ያወቅነው የእግዚአብሔር ቃል ሕይወታችንን መለወጥ አለበት። ደንዳናውን ልብ ሰብሮ ፡ የተጣመመውን አቃንቶ ፡ እዳሪያችንን ፈነቃቅሎ የእግዚአብሔርን ባሕርይ በሕይወታችን ማንጸባረቅ ካልቻለ ፡ የቃሉ እውቀት ምንም ጠቃሚነት የለውም።

የእግዚአብሔር ዘላለማዊ እቅዱ እኛ የልጁን መልክ እንድንመስል ነው (ሮሜ 8:29)። ይህ ታላቁ የእግዚአብሔር አላማ መሆኑን ስለ ተረዳ ነው ሐዋርያ ጳውሎስ ክርስቶስን ለመምሰል ይጥር

የነበረው። “እኔ ክርስቶስን እንደምመስል እናንተም እኔን ምስሉ” (1ቆሮ 11:1)። አገልጋዮችን ያሰለጠነው ሐዋርያ ጳውሎስ ክርስቶስን ለሰዎች የሰበከው በአንደበቱ ብቻ ሳይሆን በአለታዊ ኑሮውም ምሳሌ በመሆን ጭምር ነው። “ወደ እርሱ በመጡ ጊዜ እንዲህ አላቸው ወደ እስያ ከገባሁበት ቀን ጀምሮ ዘወትር ከእናንተ ጋር እንዴት እንደኖርሁ እናንተ ታውቃላችሁ” (ሐ.ሥ 20:18)።

በተሰሎንቄ ምእመናን መካከል በኖረበትና ባገለገለበት ጊዜ ያሳያቸውን ምሳሌነት ሲገልጥ እንዲህ ይላል ፡ “በእናንተ በእማኞች መካከል በነበርንበት ጊዜ እንዴት ባለ ቅድስናና ጽድቅ ፡ ነቀፋም በሌለበት ሕይወት እንደኖርን እናንተ ምስክሮች ናችሁ ፤ እግዚአብሔርም ምስክር ነው” (1 ተሰ 2:10)።

በእምነት ሳሳደገውና ለአገልግሎት ሳሰለጠነው ለጢሞቴዎስ ሲጽፍ እንዲህ ይላል ፡ አንተ ግን ትምህርቴን ፡ አኗኗሪን ፡ አላማዬን ፡ እምነቴን ፡ ትእግስቴን ፡ ፍቅሬን ፡ ጽናቴን ተከትለሃል ፤ እንዲሁም የስደቴና የመከራዬ ተካፋይ ሆነሃል ፤ በእንጾኪያና በኢቆንዮን በልስተራንም የደረሰህኝን ነገርና በትእግስት የተቀበልሁትንም ስደት ታውቃለህ ፤ ጌታ ግን ከሁሉ አዳነኝ” (2 ጢሞ 3:10-11)።

ጳውሎስ የእግዚአብሔርን እውነት በሚገባ የተረዳ ሰው ነበር። የተረዳው እውነት የእእምሮ እውቀት ብቻ ሆኖ አልቀረም። ሕይወቱን ገለባበጠና ለዋውጦ የክርስቶስን ባሕርይ እንዲያንጸ ባርቅ አደረገው። “መሆን” ማለት ይህ ነው። ምሳሌነት ያለው

ሕይወት በእግዚአብሔር ቃል የተሠራ ሕይወት ብቻ ነው። ምሳሌነት የሌለው ሕይወት የግብዝነት ሕይወት ይሆናል። ለዚህ ነው ሐዋርያ ጳውሎስ ጢሞቴዎስ ከሁሉም ነገር አስቀድሞ “መሆን” ላይ እንዲያተኩር የሚያሳስበው። “ወጣት በመሆንህ ማንም አይናቅህ ፤ ይልቅስ በንግግር ፡ በኑሮ ፡ በፍቅር ፡ በእምነትና በንጽህና ለእማኞች መልካም ምሳሌ ሁን” (1ጢሞ 4:12)።

በሕይወት ፡ በአለታዊ ኑሮ ለተገልጋዩ ሕዝብ ምሳሌ መሆን አስፈላጊ መሆኑን የተረዳውና ያስተማረው ጳውሎስ ብቻ አይደለም። ሐዋርያ ጴጥሮስ አገልጋዮችን ሲመክር እንዲህ ይላል “ለመንጋው መሳሌ ሁኑ እንጂ ማህበሮቻችሁን በሃይል አትግዙ ፤ የአረኞችም አለቃ በሚገለጥበት ጊዜ የማያልፈውን የክብርን አክለል ትቀበላላችሁ” (ጴጥ 5:3-4)።

ማድረግ ፡- “ማድረግ” የሚለው ቃል ማገልገልን የሚያመለክት ቃል ነው። ትክክለኛው የአገልግሎት መንገድ ፡ የእግዚአብሔርን ቃል በትክክል ማወቅ ፡ በሕይወት እውነተኛና በግልጥ የሚታይ ለውጥ ማሳየት ፡ ከዚያ በኋላ ማገልገል ነው። እውነተኛ እውቀት ወደ እውነተኛ የሕይወት ለውጥ ያደርሳል። በእውነት የተለወጠ ሕይወት ሌሎችን ሊለውጥ ወደሚችል አገልግሎት ያደርሳል።

አገልጋይ ራሱ ሳይለውጥ ሌሎችን “ተለወጡ” ማለት ፡ ራሱ ክርስቶስን ሳይመስል ሌሎችን “ክርስቶስን ምስሉ” ማለት ግብዝነት ይሆንበታል። ሆኖ ማሳየት የእውነተኛ አገልጋይ ባሕርይ ነው።

እዝራ የእስራኤልን ሕዝብ ያስተማራቸው በሕይወቱም ፡ በእንደበቱም ነበር (እዝ 7:10)። ኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮቹን ያስተማራቸው በሕይወቱም ፡ በእንደበቱም ነበር (ዮሐ 13:15-17)። ሐዋርያ ጳውሎስ ምእመናንንና አገልጋዮችን ያስተማራቸው በሕይወቱም ፡ በእንደበቱም ነበር (ሐሥ 20:18-20)።

አገልጋይ ሕይወቱን በአገልግሎቱ ውጤት ብቻ መመዘን የለበትም። እግዚአብሔር የሚገለግሉትን ሰዎች ለመርዳት ሲል ብቻ ምሳሌነት በሌላቸው አገልጋዮች አገልግሎት ሰዎችን ሊባርክ ይችላል። ምሳሌነት በሌላቸው አገልጋዮች አገልግሎት ፡ ያልዳኑትን ሊያድን ፡ ሕመምተኞችን ሊፈውስ ያዘኑትን ሊያጽናና ይችላል ማለት ነው (ፊል 1:15-18)። ስለዚህ አገልጋይ ሁል ጊዜ ሕይወቱን ከአገልግሎቱ ለይቶ መመዘን ፡ መፈተሽና በእግዚአብሔር ፊት በቅንነት መመላለስ አለበት።

አገልጋይ ለሕይወቱም ፡ ለአገልግሎቱም መጠንቀቅ አለበት። ሐዋርያ ጳውሎስ ስለዚህ ጉዳይ እንዲህ ይላል ፡ “ስለዚህ እኔ ያለ አሳብ እንደሚሮጥ ሁሉ እንዲሁ አልሮጥም ፡ ነፋስን እንደሚጎስም ሁሉ እንዲሁ አልጋደልም ፤ ነገር ግን ለሌሎች ከሰበክሁ በኋላ ራሴ የተጣልሁ እንዳልሆን ሥጋዬን እየጎሰምሁ አስገዛለሁ (1ቆሮ 9:26-27)።

ለኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ምክር ሲሰጥ እንዲህ አላቸው ፡ “በገዛ ደሙ የዋጁትን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን

ትጠብቁአት ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሾመበት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ” (ሐዋ 20:28)።

ጳውሎስ ለጢሞቴዎስም ተምሳሳይ ምክር ሲሰጥ ይታያል “ማደግህ በነገር ሁሉ እንዲገለጥ ይህን አስብ ፡ ይህንም አዘውትር። ለራስህና ለትምህርትህ ተጠንቀቅ ፡ በእነዚህም ጽና ፤ ይህን ብታደርግ ፡ ራስህንም የሚሰመህንም ታድናለህና” (1ጢሞ 4:15-16)።

አገልጋይ ለሕይወቱም ፡ ለአገልግሎቱም መጠንቀቅ አለበት። አገልጋይ ራሱንም ፡ የሚያገለግላቸውንም ማዳን አለበት። ስለሆነም አገልጋይ በመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የታጠቀና በመንፈስ ቅዱስም ፍሬ የተሞላ መሆን ይኖርበታል።

መጻራፍ 3

አገልጋይና አገልግሎቱ

የእግዚአብሔር ሥራ ፡ ከእግዚአብሔር በታች በአገልጋዮች እጅ ነው። የእግዚአብሔር ሥራ ሊለማም ሊበላሽም የሚችለው እንደ አገልጋዮቹ አያያዝ ነው። ይህ አባባል እውነት መሆኑን ለመረዳት አስቸጋሪ አይደለም። አንደኛ መጽሐፍ ቅዱስን መመልከት ፡ ሁለተኛ የቤተ ክርስቲያንን ታሪክ መመልከት ፡ ሶስተኛ

በዘመናችን ያለውን የቤተ ክርስቲያንን ሁኔታ መመልከት በቂ ማስረጃ ይሆናል።

እግዚአብሔር በእኛ በአገልጋዮች እጅ ያስቀመጠው የወንጌል አገልግሎት እጅግ የከበረ ፡ ዘላለማዊነት ያለውና የእግዚአብሔር የልቡ ትርታ መሆኑን መረዳት አለብን። በእጃችን ያለው የወንጌል አገልግሎት የእግዚአብሔር የልቡ ትርታ ከመሆኑ የተነሳ ፡ የእግዚአብሔር አይኖች ዘወትር ወደ እኛ ናቸው።

ይህንን እውነት ማወቅ በአግባብና በሥርዓት እንድናገለግል ፡ በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ እንድንመላለስ ያደርገናል። ትኩረት እንድንሰጣቸው ከሚያስፈልጉን ነገሮች አንዳንዶቹን ከዚህ ቀጥሎ እጠቅሳለሁ።

በጸጋ ማገልገል

“በአንዱ አካላችን ብዙ ክፍሎች አሉ ፤ እያንዳንዱም የአካል ክፍል የተለየ ሥራ አለው። እንዲሁም እኛ ብዙዎች ሆነን ሳለ በክርስቶስ አንድ አካል ነን ፤ የአንድ አካል ክፍሎች እንደመሆናችንም መጠን እርስ በርሳችን ተገጣጥመናል። ስለዚህ እግዚአብሔር በጸጋው የሰጠንን ልዩ ልዩ ስጦታ በሥራ ላይ እናውል ፤ ስጦታችን ትንቢት መናገር ከሆነ በእምነታችን መጠን ትንቢት እንናገር። ስጦታችን ሌሎችን ማገልገል ከሆነ በትጋት እናገልግል ፤ ስጦታችን ማስተማር ከሆነ በሚገባ እናስተምር ፤ ስጦታችን መምከር ከሆነ እንምከር ፤ ስጦታችን መለገስ ከሆነ ከልብ እንለግስ ፤ ስጦታችን ማስተዳደር ከሆነ በትጋት እናስተዳድር ፤ ስጦታችን ምህረት ማድረግ ከሆነ

በደስታ ምህረት እናድርግ” (ሮሜ 12:4-8)።

ከዚህ በላይ የተጠቀሰው የእግዚአብሔር ቃል ብዙ መሠረታዊ ነገሮችን ያስተምረናል።

1ኛ/ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የእግዚአብሔርን ልጅነት ያገኙ ክርስቲያኖች ሁሉ አንድ ላይ ወይም በአንድነት የክርስቶስ አካል ናቸው።

2ኛ/ እያንዳንዱ አማኝ የአካሉ ክፍል ነው። ይህም ማለት እጆችና እግሮች ከመላው የሰው አካል ጋር እንደተያያዙ ሁሉ ፡ አማኝም ከሌሎች አማኞች ጋር በክርስቶስ የመስቀል ሥራ የተጣበቀ ነው።

3ኛ/ የአካሉ ክፍል እንደ መሆኑ መጠን ፡ ለእግዚአብሔር አገልግሎት ከሌሎች አማኞች ጋር ተጠርቷል። ስለሆነም ከሌሎች ጎን ይሰለፋል ማለት ነው።

4ኛ/ ለተጠራበት አገልግሎት ከእግዚአብሔር ዘንድ የአገልግሎት ትጥቅ ወይም የመንፈስ ቅዱስ ወይም የጽጋ ስጦታ ይሰጠዋል። እነዚህ “የአገልግሎት ትጥቅ ፡ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ፡ የጸጋ ስጦታ” የሚሉ ቃላት አንድን አሳብ የሚገልጡ ቃላት እንጂ ልዩ ልዩ አሳቦችን የሚገልጡ እንዳልሆኑ መረዳት አስፈላጊ ነው።

5ኛ/ እያንዳንዱ አማኝ በዚህ ከእግዚአብሔር በተቀበለው ጸጋ ከሌሎች አማኞች ጋር በመሰለፍ እግዚአብሔርን ማገልገል አለበት። ያለ ስጦታውና ያለ ቦታው መሰለፍ ሕይወቱን የተቅበዘበዘ ፣ ፍሬ የሌለውና ያልረካ ሕይወት ያደርግበታል። ፍሬአማ ሊሆን የሚገባው የምድር ዘመኑ በከንቱ ያልፍበታል። በመጨረሻውም ቀን ያለ ፍሬ ባዶ እጁን በእግዚአብሔር ፊት እንዲቆም ያደርገዋል።

ያለ ስጦታውና ያለ ቦታው መሰለፍ በስጦታቸውና በቦታቸው ለተሰለፉት ቅን አግልጋዮችም ችግር መፍጠር ይሆንበታል። ለሚፈጥሩቸው ችግሮች ሁሉ ደግሞ በእግዚአብሔር የፍርድ ዙፋን ፊት መልስ መስጠት ይኖርበታል። ላበላሻቸው የእግዚአብሔር ሥራዎች ሁሉ ሐላፊነቱን ይወስዳል።

ስለሆነም እግዚአብሔር በሰጠው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታና በተወሰነለት ቦታ ፣ እምላኩን በቅንነት ከሌሎች አግልጋዮች ጋር ተሰልፎ ማገልገል አለበት። ያለ ጸጋውና ያለ ቦታው መሰለፍ ብዙ ዋጋ እንደሚያስከፍል ዘወትር ማሰብ አለበት።

በፍቅር ማገልገል

“ከበሉ በኋላ ኢየሱስ ስምዕን ቤተሰብን የዮና ልጅ ስምዕን ሆይ ! እነዚህ ከሚወዱኝ ይበልጥ ትወደኛለህን ? አለው። እርሱም “አዎ ጌታ ሆይ ! እኔ እንደምወድህ አንተ ታውቃለህ” ሲል መለሰለት። ኢየሱስም “ግልገሎቹን መግብ” አለው። ሁለተኛ ጊዜም የዮና ልጅ ስምዕን ሆይ ! ትወደኛለህን ?” አለው።

እርሱም “አዎ ጌታ ሆይ ! እንደምወድህ ታውቃለህ” አለው። እርሱም “ጠባቂዬን ጠብቅ” አለው። ሶስተኛ ጊዜም የዮና ልጅ ስምዕን ሆይ ! ትወደኛለህን ?” አለው። ሶስተኛ ጊዜ ትወደኛለህን ? ስላለው ቤተሰብ አዘነና “ጌታ ሆይ አንተ ሁሉን ታውቃለህ ፣ እኔ እንደምወድህም ታውቃለህ” አለው። ኢየሱስም እንዲህ አለው ፣ “በካቶን አሠማራ” (ዮሐ 21:15-17)።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከትንሣኤ በኋላ ቤተሰብን ባገኘው ጊዜ አንዱን ጥያቄ መላልሶ ሶስት ጊዜ ጠየቀው። ጌታችን ሶስት ጊዜ መላልሶ ጠየቀው ጥያቄ ቤተሰብን አጥንቱ ውስጥ ጠልቆ ተሰማው። ጥያቄው ቀላል ጥያቄ ይመስላል። ይሁን እንጂ ለጌታ አገልጋይ ይህ ጥያቄ መሠረታዊ ጥያቄ ነው። ለእግዚአብሔር የምናቀርበው አገልግሎት በዚህ መሠረት ላይ ካልተመሠረተ ትርጉም የሌለው አገልግሎት ይሆናል።

ጌታ ከቤተሰብ በግልጽ በእውነት ለማወቅ የፈለገው ነገር ቤተሰብ በእውነት ይወደው እንደሆነ ነው። ቤተሰብ ለጌታ የመለሰው መልስ “አዎ ጌታ ሆይ! አወድሃለሁ” የሚል ነበር። ይህ መልስ ከእንደበት ብቻ የተሰጠ መልስ ሳይሆን ፣ በተመሰጠና በታላቅ ትኩረት ከነፍስ የተሰጠ መልስ ነበር።

ይህን ከነፍስ የተሰጠውን መልስ ካገኘ በኋላ ፣ ጌታችን ኢየሱስ ቤተሰብን “ከልብህ የምትወደኝ ከሆነ እንግዲያስ አገልግለኝ” በማለት ወደ አገልግሎት መስክ ላከው። ጌታን ለማገልገል ሁለት አይነት እውነተኛ ፍቅር ያስፈልጋል።

እንዱ ፍቅር ለእግዚአብሔር የሚኖረን ፍቅር ሲሆን ሁለተኛው ፍቅር ለሰዎች የሚኖረን ፍቅር ነው። “መምህር ሆይ ! ከሁሉ የሚበልጥ ትእዛዝ የትኛው ነው ? ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰለት ፡ እግዚአብሔር አምላክህን በፍጹም ልብህ ፡ በፍጹም ነፍስህ ፡ በፍጹም አሳብህ ውደድ ፤ ከሁሉም የሚበልጠውና የመጀመሪያው ትእዛዝ ይህ ነው። ይህንንም የሚመስለው ሁለተኛው ትእዛዝ ሰውን ሁሉ እንደ ራስህ አድርገህ ውደድ የሚለው ነው። የሙሴ ሕግና የነቢያት ትምህርት ሁሉ የተመሠረቱት በእነዚህ በሁለቱ ትእዛዞች ላይ ነው” (ማቴ 22:36-40)።

ያለ ፍቅር እግዚአብሔርን ማገልገል ይቻላል። የእግዚአብሔርንም ሕዝብ ማገልገል ይቻላል። ነቢዩ ዮናስ ለነነዌ ሕዝብ የእግዚአብሔርን ቃል ስብከታቸዋል። ለሰበከላቸው ሰዎች ግን ፍቅር አልነበረውም።

እግዚአብሔርን ስናገለግል ፡ ፍቅር እንደሞተር የማይቀሰቅሰን ፡ እንደ ባቡር ሃዲድ የማይመራን ፡ እንደ እሳት የማያግለን ከሆነ አገልግሎት የግብዝነት ሥራ ይሆናል። እግዚአብሔር እንድያለጁን እንዲሰጠን ግድ ያለው ለእኛ ያለው ፍቅር ነው (ዮሐ 3:16)። ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወቱን መስዋእት አድርጎ ስለ እኛ በቀራንዮ መስቀል ላይ እንዲሰዋልን ያደረገው ለእኛ ያለው ፍቅር ነው (ዮሐ 15:13)።

የቀደመትን አገልጋዮች ብዙ ዋጋ ከፍለው እግዚአብሔርንና

ሕዝቡን እንዲያገለግሉ ያደረጋቸው ፍቅር ነው (2ቆሮ 5:14)። ለአገልግሎት የሚያተጋን ፡ ከእንቅልፍ የሚቀሰቅሰን ፡ የሚያርጠንና ማንኛውንም ዋጋ ለመክፈል የሚያስጨነን ፍቅር ካልሆነ ቆም ብለን ራሳችንን በጥሞና መጠየቅ አለብን። በፍቅር ላይ ያልተመሠረተ አገልግሎት በጌታ ዘንድ ተቀባይነት አይኖረውምና።

በትህትና ማገልገል

“እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ ፡ ወደ እኔ ኑ ፡ እኔም አባርፋችኋለሁ። ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ ፡ እኔ የዋህ በልቤም ትሁት ነኝና ፡ ለነፍሳችሁም እረፍትን ታገኛላችሁ” (ማቴ 11:28-29)።

ሰማይና ምድርን የፈጠረ ፡ በሕያዋንና በሙታን ላይ ሊፈርድ ስልጣን የተሰጠው የእግዚአብሔር ልጅ ስለ ማንነቱ ሲናገር “እኔ የዋህ በልቤም ትሁት ነኝና” ሲል ምሥጢርን ገለጠ። የጌታችን የኢየሱስ ትህትና ውጫዊና የማስመሰል ትህትና አልነበረም። የጌታችን ትህትና የልብ ፡ የነፍስ ትህትና ነበር። ከውስጥ ሰውነቱ የመነጨ ትህትና መሆኑን ለመግለጽ ነው “በልቤ ትሁት ነኝና” ያለው።

ይህንን ከነፍስ የሚመነጨውን ትህትና ነው ከእርሱ እንድንማር የሚጋብዘን። ትህትናን ለመማር ከተፈለገ እውነተኛ አስተማሪ ፡ ግሩም ምሳሌ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ለአገልጋይ ትህትና የምርጫ ጉዳይ አይደለም። ትህትና የአገልግሎት መሠረት ነው። በትህትና የማይሰጥ አገልግሎት እውነተኛና

እግዚአብሔርን የሚያስደስት አገልግሎት አይሆንም።

ትህትና የደካማነት ምልክት አይደለም። ትህትና የችሎታ ማጣት ምልክት አይደለም። ትህትና የደካማነትና የችሎታ ማጣት ምልክት የሚመስላቸው ሰዎች አሉ። ነገር ግን ይህ እውነት አይደለም። የተሳሳተ አመለካከት ነው። “መጤ በምድር ከሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ይበልጥ ትሁት ነበር” (ዘሁ 12:3) ። መጤ በጣም ቆራጥ አገልጋይና መሪ ነበር (እብ 11:24-26)። መጤ በጣም ብርቱና ችሎታ የነበረው አገልጋይና መሪ ነበር (ሐዋ 7:22)። መጤ ብዙ ጠላቶችን የተቋቋመ ፣ አስቸጋሪ የሆነውን የእስራኤልን ሕዝብ ያገለገለና የመራ ታላቅ ሰው እንደነበረ በብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ተጽፎለታል።

ጌታችን ኢየሱስ ከልቡ ትሁት እንደ ነበረ ተመልክተናል (ማቴ 11:29)። ይሁን እንጂ የፈረሳውያንም ሸንጎ ፣ የገዥዎችም ሸንጎ ፣ የቀራንዮም መስቀል ሞት አላስፈሩትም ሁሉንም ተቋቁሞ የአብን ፈቃድ ፈጸመ (እብ 12:2-3) ።

ታላቁ የእግዚአብሔር ሰው ፣ ሐዋርያ ጳውሎስ ትሁት ነበር። አለምን የገለበጠው ትህትና በተሞላበት አገልግሎቱ ነው። ስለዚህ ጉዳይ ራሱ ሲመሰክር እንዲህ ሲል ይገልጠዋል “በአይሁዳውያን ሴራ ምክንያት መከራ ቢደርስብኝ እንኳ በፍጹም ትህትናና በእንባ ጌታን አገልግያለሁ” (ሐሥ 10:19)።

ትህትና የእግዚአብሔር የአምላካችን ባሕርይ ነው። ትህትና የጸጋ ምልክት ነው። “እግዚአብሔር ትእቢተኞችን ይቃወማል

ለትሁታን ግን ጸጋን ይሰጣል” (1ኛጥ 5:5)። በትህትና የሚሰጥ አገልግሎት ተገልጋዩን ሕዝብ ይባርካል ፤ እግዚአብሔርንም ደስ ያሰኘዋል። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል በሚከተለው ሁኔታ አጥብቆ ይመክረናል “ሁላችሁም ትህትናን እንደ ልብስ ለብላችሁ እንዱ ሌላውን ያገለግላል” (1ኛጥ 5:5)።

በተራራ ላይ ቆሞ የእግዚአብሔርን ሕዝብና ሌሎችን አገልጋዮች ወደ ታች እያየ የሚያገለግል አገልጋይ የእግዚአብሔርን ባሕርይ የሚያንጸባርቅ አገልጋይ አይደለም። እግዚአብሔር ብቻ ነው በተራራ ላይ ቆሞ መናገር የሚችል። እግዚአብሔርም እንኳ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ከስማይ ወርዶና በመካከላችን ቆሞ ነው ያገለገለን። ትህትና ካባችን መሆን አለበት።

በርህራሄ ማገልገል

ርህራሄ የእግዚአብሔር ባህርይ ነው። “የርህራሄ አባት ፣ የመጽናናት ሁሉ አምላክ የሆነ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ። እርሱ በመከራችን ሁሉ ያጽናናናል” (2ኛሮ 1:3-4)። እግዚአብሔር እኛን የሚረዳን ከዚህ ርህራሄ የተነሣ ነው። የሚምረንም ከርህራሄው የተነሣ ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ህመምተኞችን የፈወላቸው ከርህራሄው የተነሣ ነበር። “ኢየሱስ ከጀልባው በወረደ ጊዜ ብዙ ሰዎችን አይቶ ራራላቸው ፤ በሽተኞቻቸውንም ፈወሰ” (ማቴ 14:14)። ኢየሱስ የተራቡትን የመገባቸው ከርህራሄው የተነሣ ነበር። “ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ እንዲህ አላቸው “ሕዝቡ ከእኔ

ጋር ሶስት ቀናቸው ስለሆነና የሚበሉት ሰለሌላቸው እራራላቸው ሆኑ ፤ ሲሄዱ በመንገድ ዝለው እንዳይወድቁ ምንም ሳይበሉ ላሰናብታቸው አልፈቅድም” (ማቴ 15:32)።

ጌታችን ኢየሱስ መንፈሳዊ ረሃብ ላቅበዘበዛቸው ሰዎች የሕይወትን ቃል የመገባቸው በርህራሄ ልቡ ተነክቶ ነበር። “ይሁን እንጂ እነርሱ ሲሄዱ ብዙ ሰዎች አይተው አወቁላቸው ፤ ከየከተማውም ወጥተው በእግር እየሮጡ ቀደመ-አቸውና ወደ እነርሱ ተሰበሰቡ። ኢየሱስ ከጀልባው ሲወርድ ብዙ ሕዝብ እየ ፤ እረኛ እንደሌላቸው በጎች በመሆናቸውም አዘነላቸው ፤ ብዙም ነገርም ያስተምራቸው ጀመር” (ማር 6:33-34)።

የጌታችንን ባሕርይ እንዲያንጸባርቁ በጽድቅ ካገለገሉ አገልጋዮች ሕይወት ከሚታዩት ነገሮች አንዱ ርህራሄ ነው። ሐዋርያ ጳውሎስ እግዚአብሔርን በምን አይነት መንፈስ እንዳገለገለ ሲገልጥ እንዲህ ይላል “በአይሁዳውያን ሌራ ምክንያት መከራ ቢደርስ ብኝም እንኳ በፍጹም ትህትናና በእንባ ጌታን አገልግያለሁ። በአደባባይም ሆነ በየቤታችሁ ላስተምራችሁ የሚጠቅማችሁን ሁሉ ነገርሁአችሁ እንጂ ምንም ነገር አላስቀረሁባችሁም” (ሐ.ሥ 20:19-20)።

ሲያስተምራቸው ከሚጠቅማቸው አንዳች ነገር አላስቀረባቸውም። ያስተማራቸው በአደባባይም በቤታቸውም ነበር። ምንም ቢያስተምራቸው ፤ የትም ቢያስተምራቸው በእንባ ነበር ያስተማራቸው። እንባ የርህራሄ ምልክት ነው።

ጳውሎስ ለጉባኤም ሆነ ለቤተሰብና ለግለሰብ ፤ በአደባባይም ሆነ

በቤት የሰጠው አገልግሎት ማስመሰል በሌለበት እውነተኛ ርህራሄ ነበር። ሲመክርና ሲገለጽም እንኳ ርህራሄን በተሞላ ልብ ነበር። ይህንንም እንዲህ ሲል ያስታውሳቸዋል “ስለዚህ እያንዳንዳችሁን ሶስት አመት ሌሊትና ቀን እንባዬን እያፈሰስሁ እንደመከርሁአችሁ እያስታወሳችሁ ተጠንቀቁ” (ሐ.ዋ 20:31)።

በፍቅርና በትህትና የሚሰጥ ትምህርት ፤ ምክርና ግላጼ የሳተውን ይመልሳል ፤ የደከመውን ያበረታል ፤ ያዘነውን ያጽናናል ፤ መንፈሳዊ ሕይወትን ይገነባል። በፍቅርና በትህትና የሚሰጥ አገልግሎት እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘዋል ፤ የጽድቅንም ፍሬ ያስመርታል። ለዚህ ነው የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል የሚመክረን “እንግዲህ የእግዚአብሔር ምርጦችና ቅዱሳን የተወደዳችሁም እንደመሆናችሁም መጠን ርህራሄን ፤ ቸርነትን ፤ ትህትናን ፤ ገርነትን ፤ ትእግሥትን ልበሉ” (ቆላ 3:12)።

ያለ ነቀፋ ማገልገል

አገልጋይ ማገልገል ብቻ ሳይሆን አገልግሎቱ በምንም ነገር እንዳይነቀፍ መጠንቀቅ ይኖርበታል። አገልጋዮች ውስጥ መሆናችን የታወቀና የታመነ ነው። ይህም ማለት አገልጋይ በእድሜ ፤ በቦታ ፤ በእውቀትና በጉልበት የተወሰነና ፍጹምነት የሌለው ፍጡር ነው። እግዚአብሔር ይህን ሁሉ እያወቀ ይህን ክቡር የሆነውን የወንጌል አገልግሎት ለእኛ ለውስጥ ሰዎች አደራ መስጠቱ የሚያስደንቅ ነው።

ውስጥ መሆናችንን ማወቅ የበለጠ እንድንጠነቀቅ ያስ ገነዝበናል። ሐዋርያ ጳውሎስ ይህንን ከመረዳቱ የተነሣ

አገልግሎቱ በምንም ነገር እንዳይጎድፍ ብርቱ ጥንቃቄ ያደርግ ነበር። ስለዚህም ጉዳይ እንዲህ ይላል “አገልግሎታችን እንዳይነቀፍ በምንም ነገር ለማንም መሰናከያ አንሆንም” (2ቆሮ 6:3)።

ይህን ማለት ነቃፊዎች አይኖሩም ማለት አይደለም። ነቃፊዎች ምን ጊዜም ቢሆን አይጠፉም። መንቀፍ ብቻ የሚቀናቸው ሰዎች አሉ። ለመንቀፍ ብቻ የተፈጠሩ ይመስላሉ። ያለ አግባብና እውነትን ሳይይዙ ስለሚነቅፉ ሰዎች መጨነቅ የለብንም።

ኢየሱስ ክርስቶስ የጽድቅ ኑሮ እየኖረና የእግዚአብሔርን እውነት እያስተማረ ተነቅሯል። ሐዋርያ ጳውሎስ የጽድቅን ኑሮ እየኖረና የጽድቅን አገልግሎት እየሰጠ በአንዳንድ ሰዎች ተነቅሯል። የእነዚህ ሰዎች ነቀፋ ብዙም አላስጨነቀውም። እኛንም ሊያስጨንቀን አይገባም።

ሐዋርያ ጳውሎስ ይጠነቀቅ የነበረው በራሱ ስህተት የእግዚአብሔር አገልግሎት እንዳንቀፍበት ነበር። ከትምህርቱና ከሕይወቱ የተነሣ ቅን የሆኑ ሰዎች እንዳይሰናከሉ ነው ይሰጋ የነበረው። እኛም መጠነቀቅ ያለብን በራሳችን ስህተት የእግዚአብሔር አገልግሎት እንዳይነቀፍብን ነው። አንደኛ አገልግሎታችን እንዳይነቀፍና ለሌሎች መሰናከያ እንዳንሆን ብርቱ ጥንቃቄ ማድረግ አለብን። ሁለተኛ የሚያስነቅፍና የሚያሰናክል ሆኖ ሲገኝ ቶሎ ብሎ በትህትና ስህተትን ማስተካከል ፡ ነቀፋን ማስወገድና በብርሃን መመላለስ ያስፈልጋል።

ኑሮአችን የጽድቅ ኑሮ ፡ አገልግሎታችንም የጽድቅ አገልግሎት እንዲሆን መትጋት አለብን (2ቆሮ 6:4-7)። በጽድቅ እየኖርንና በጽድቅ እያገለገልን መከራ ቢደርስብን እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ይሆናል። ጽድቅ ለሌለው ኑሮና አገልግሎት መከራ እንኳ ብንቀበል በከንቱ ነው መከራ የምንቀበለው። በእግዚአብሔር ዘንድ እርዳታና ዋጋ የማያስገኝ መከራ ይሆናል።

ነቀፋ የሌለበት አገልግሎት እንደ እግዚአብሔር ቃል የሚሰጥ አገልግሎት ብቻ ነው። ስለሆነም የእግዚአብሔር ቃል ለኑሮአችንም ሆነ ለአገልግሎታችን መብራት ፡ ጻኛና ሚዛን መሆን አለበት። በዘመናችን እውነትን እንደ ውሸት ፡ ውሸትን ደግሞ እንደ እውነት የሚረዱ ሰዎች አሉ። የከበረውን ነገር እንደ ተዋረደ ፡ የተዋረደውን ነገር ደግሞ እንደ ከበረ የሚወስዱ ሰዎች አሉ። ስለዚህ በእግዚአብሔር ቃል ብርሃን ብቻ ነው የተዋረደውን ነገር ከከበረው ነገር ለይተን ማወቅ የምንችለው። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል እንደ ከፍተኛ ፍርድ ቤት የሚዳኘን የከበረ ጻኛ መሆን አለበት።

በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ማገልገል

እግዚአብሔር የካቢኔው አባሎች አድርጎናል። ይህም ማለት ከእርሱ ጋር ተሰልፈን የዘላለም አላማውን ወይም እቅዱን እንድናገለግል መርጦናል። ይሁን እንጂ በፊቱ ስንወጣና ስንገባ ፡ በእርሱና በሕዝቡ ፊት ስንቆም በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ መሆን አለበት። እግዚአብሔር ከሚደሰትባቸው ነገሮች አንዱ በእገልጋዮች ሕይወት የሚታይ የእግዚአብሔር ፍርሃት ነው። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል “ወደዚህ ወደ ትሁት ፡ መንፈሱ

ወደ ተሰበረ ፡ በቃሌ ወደሚንቀጠቀጥ ሰው እመለከታለሁ”
(ኢሳ 66:2)።

አገልጋይ በመጨረሻው ቀን በእግዚአብሔር የፍርድ ዙፋን ፊት ስለ ሁለት ነገሮች መልስ ይሰጣል። እንደኛው ስለ ግል ሕይወቱ ሲሆን ሁለተኛው ስለ አገልግሎቱ ነው። ዛሬ በማስመሰል ፡ በሌሊትና በመሸፋፈን ለመኖርና ለማገልገል ፡ ይቻላል። የእግዚአብሔር ቀን ግን ሁሉንም ወደ ብርሃን ያወጣዋል።

በምድር ዘመናችን ሁሉ የምናቀርበው አገልግሎቶችን በእግዚአብሔር እሳት የሚፈተንበት ቀን ይመጣል። ማንም ሰው ሳይፈተሽ ለማለፍ የማይቻል ኬላ ነው። በዚያን ቀን “የእያንዳንዱ ሥራ ይጋለጣል ፤ በእሳት ስለሚገለጥ ያ ቀን ያሳየናል ፡ የእያንዳንዱ ሥራ እንዴት መሆኑን እሳቱ ይፈትነዋል” (1ቆሮ 3:13)።

ይህ እሳት የሚፈትነው የሰጠነው አገልግሎት እንደ እግዚአብሔር ቃል መሆኑንና አለመሆኑን ነው። ምንም እንኳን አሳምረው ሰዎች ሊቀበሉት በሚችሉት ሁኔታ ቢያቀርቡትም በእግዚአብሔር ቃል የማይደገፍ አገልግሎት ይህን አስፈሪ የሆነ እሳት ማለፍ አይችልም። የገለባ ክምር እሳት ሲነካው በቅጽበት አመድ እንደሚሆን ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ቃል ላይ ያልተመሠረተ አገልግሎት የእግዚአብሔር እሳት ሲነካው ይጋያል።

ስለዚህ ትምህርት ቢሆን አስተዳደር ፡ ምክር ቢሆን መስጠት ፡ ማንኛውም የአገልግሎት አይነት በእግዚአብሔር ቃል የተመሠረተ መሆን አለበት። የሰው አስተያየት ፡ የዘመኑ

አመለካከት ፡ የአካባቢው ሁኔታ የአገልግሎቶችን መመዘኛና መመሪያ እንዳይሆኑ መጠንቀቅ ይገባናል።

በእግዚአብሔር ቀን አገልግሎቶችን በእግዚአብሔር እሳት ውስጥ ሲያልፍ ሊረዳን የሚችል ማንም የለም። ጥራት ያለው ትምህርትና ፡ እምነት ፡ አመራርና አገልግሎት ብቻ ነው ያንን እሳት ለማለፍ የሚችለው። ስለዚህ እሳት ሲነካው በደቂቃ እንደሚጋይ የገለባ ክምር ፡ የእግዚአብሔር እሳት ሲነካው አመድ የሚሆነውን የአገልግሎት ክምር ማብዛት በእግዚአብሔር ቀን ባዶ እጅ ያስቀራል። የደከመበት ንብረቱ ተቃጥሎበት ነፍሱ ብቻ እንደምትተርፍ ሰው ይሆናል (1ቆሮ 3:15)።

የእግዚአብሔር እሳት የሚፈትነው የሰጠነው አገልግሎት በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ መሆኑንና አለመሆኑን ብቻ አይደለም። የሰጠነውን አገልግሎት በምን መንፈስ እንደ ሰጠን ጭምር ነው። ይህም ማለት አገልግሎቱን ለመስጠት የገፋፋን ፡ መነሻ አሳብ የሆነን ወይም ያነሳሳንና ያተጋን ምን እንደሆነ ያ የእግዚአብሔር እሳት ይፈትነዋል። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆነንን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ከዚህ በታች ለመጥቀስ እወዳለሁ።

“አንዳንዶች ከቅንሐትና ከክርክር እንኳ ሌሎች ግን ከበካ ፈቃድ የተነሣ ከርስቶስን ይሰብኩታል ፤ እነዚህ ወንጌልን መመከቻ ለማድረግ እንደ ተሾሙ አውቀው በፍቅር ይሰብካሉ ፡ እነዚያ ግን በእስራቴ ላይ መከራን ሊያመጡብኝ መስሎአቸው ለወገናቸው የሚጠቅም ፈልገው በቅን አሳብ ሳይሆኑ ስለ ክርስቶስ ያወራሉ። ምን አለ ? ቢሆንም በሁሉ ኅዳና በማመካኘት ቢሆን ወይም በቅንነት ቢሆን ክርስቶስ ይሰበካል ስለዚህም ደስ

ብሉኛል” (ፈል 1:15-18)።

ከዚህ በላይ በተጠቀሰው የጌታ ቃል ሁለት አይነት አገልጋዮችን እንመለከታለን። አንዱ ወገን በቅን መንፈስ ክርስቶስን የሚሰብክ ሲሆን ሁለተኛው ወገን ግን ቅንነት በሌለው ፡ በተንኮልና በራስ ወዳድነት መንፈስ ክርስቶስን ይሰብካሉ። ሁለቱም ወገኖች ክርስቶስን እየሰበኩ ነው። በሁለቱም አገልግሎት ሰዎች ይድናሉ ፡ በሽተኞች ይፈወሳሉ ፡ ምእመናን ይታነጻሉ ማለት ነው። ልዩነቱ መነሻ አሳብ ላይ ነው።

ሰዎች የሚመለከቱት በእነዚህ ሰዎች አገልግሎት ሰዎች ጌታን መቀበላቸውን ፡ ከሕመም መፈወሳቸውንና አማኞች መጽናጃ ናታቸውን ብቻ ይሆናል። እግዚአብሔር ግን አገልግሎቱ በምን መንፈስ እንደተሰጠ ነው። ሰዎች የውጭውን ነገር ሲመለከቱ እግዚአብሔር ግን የልብን አሳብ ይመለከታል ማለት ነው።

እነዚህን ሁለት አገልግሎቶች በእሳቱ ውስጥ ሲያሳልፍ ፡ የብረትና የወርቅ ምንነት በእሳት እንደሚገለጥ ሁሉ ፡ ምንነታቸው ይገለጻል። በቅን መንፈስና በጽድቅ የተሰጠው አገልግሎት የእግዚአብሔርን እሳት ፈተና ያልፋል። ቅንነት በሌለው መንፈስ የተሰጠው አገልግሎት ግን በእግዚአብሔር እሳት ይጋያል።

ስለዚህ ፡ አገልጋይ አገልግሎቱን በውጤቱ ብቻ መመዘን የለበትም። ዛሬ የገነነውና የሰውን አድናቆት ያተረፈ አገልግሎት አንድ ቀን በእግዚአብሔር እሳት ውስጥ ሲያልፍ የሰደድ እሳት እንደነካው የገለባ ክምር ሊወድም ይችላል። ይህ አሳዛኝ እድል

እንዳይደርስብን ሁለት ነገሮችን ማድረግ አለብን።

1ኛ/ የምንሰጠው ትምህርትና አመራር እንዲሁም ሌሎች ዝርዝርና ልዩ ልዩ አገልግሎቶች በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረቱ መሆናቸውንና እለመሆናቸውን በእግዚአብሔር ቃል መመዘንና መፈተሽ አለብን።

2ኛ/ እነዚህ አገልግሎቶች በምን አይነት መንፈስ ወይም መነሻ አሳብ እንደ ተሰጡ መንፈሳችንን ፡ ሕሊናችንን ፡ ልባችንን በየጊዜው መመርመር አለብን።

እንደ ዳዊትም “የአፌ ቃልና የልቤ አሳብ በፊትህ ያማረ ይሁን” እያልን በእግዚአብሔር ፊት ዘወትር መጸለየ አለብን (መዝ 19:14)። አንድ ቀን በቅጽበት በእግዚአብሔር እሳት የሚወድመውን የገለባ ክምር ከመካብ ይልቅ ይህን እሳት ማለፍ የሚችል ፡ እንደ ወርቅ የነጠረ አገልግሎት ለማቅረብ መትጋት።

ለማገልገል በተነሣን ቁጥር ፡ አገልግለንም በተቀመጥን ቁጥር ይህ አገልግሎት የእግዚአብሔርን እሳት ሊያልፍ ይችላል ወይ? እያልን ራሳችንን መጠየቅ ይገባናል። ዘመናችን ዋጋ ለሌለውና በእግዚአብሔር መዝገብ ላይ ለማይመዘገብ ነገር እንዲሁ በከንቱ እንዳይባከን መጠንቀቅ አለብን። ቢበዛም ፡ ቢያንስም ያንን እሳት ለማለፍ የሚችል አገልግሎት እናቅርብ።

ምእራፍ 4

አገልጋይና አገልጋዮች

አገልጋይ ብቻውን የሚኖርና የሚሰለፍ ሰው አይደለም። አገልጋይ የምድር ዘመኑን የሚያሳልፈው ከሰዎች ጋር ነው። አንደኛ ሰዎችን ነው የሚያገለግለው። ሁለተኛ ከሰዎች ጋር ነው የሚያገለግለው። ስለዚህ አገልጋይ ከሌሎች አገልጋዮች ጋር ሲያገለግል ትኩረት እንዲሰጣቸው የሚያስፈልጉት ነገሮች አሉ። ከእነዚህ ነገሮች መካከል አንዳንዶቹን ለመጥቀስ እፈልጋለሁ።

በሌሎች አገልጋዮች ጸጋ አለመቅናት

“እንዲህም ሆነ ፡ ዳዊት ፍልስጥኤማዊውን ገድሎ በተመለሰ ጊዜ እየዘመሩና እየዘፈኑ እልልም እያሉ ከበሮና አታሞ ይዘው ንጉሡን ሳኦልን ሊቀበሉ ሴቶች ከእስራኤል ከተሞች ሁሉ ወጡ። ሴቶችም ፡- ሳኦል ሺህ ፡ ዳዊት እልፍ ገደለ እያሉ እየተቀባበሉ ይዘፍኑ ነበር። ሳኦልም እጅግ ተቆጣ ፡ ይህም ነገር አስከፋው ፤ እርሱም ፡- ለዳዊት እልፍ ሰጡት ፡ ለእኔ ግን ሺህ ብቻ ሰጡኝ ፡ ከመንግሥት በቀር ምን ቀረበት ? አለ። ከዚያም ቀን ጀምሮ ሳኦል ዳዊትን ተመቅኝቶ ተመለከተው” (1ኛው 18:6-9)።

ከዚህ በላይ የተጠቀሰው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል አሳዛኝ ታሪክን የያዘ ክፍል ነው። እግዚአብሔርንና የእግዚአብሔርን ሕዝብ የተገዳደረውን ጎልያድን ዳዊት ጣለው። በዳዊት በመጠቀም እግዚአብሔር ሕዝቡን ታደገው። ከዚህ የተነሣ እስራኤላውያን

ሁሉ ለታላቁ አምላካቸው በእልልታና በምስጋና ክብርን ሰጡ። ያንንም ቀን የምስጋና ቀን አደረጉት።

በዚያን እለት እስራኤላዊ የሆነ ሁሉ ሐሴት ሲያደርግ አንድ ሰው ብቻ በሐዘን ተጨማሪ ሞለ። ይህም ሰው ንጉሡ ሳኦል ነበር። በመሠረቱ የእስራኤልን ሕዝብ አሳልፎ ከጠላት እጅ ለታደጋቸው የእስራኤል አምላክ ክብርን እየሰጠና እያሰጠ ያንን ቀን የምስጋና ቀን ማድረግ የነበረበት ሰው እርሱ ነበር።

ለምን አዘነ ? ምን አስቆጣው ? የተቆጣውና ያዘነው ጎልያድ ስለሞተ አልነበረም። የእስራኤል ሕዝብ ነጻ ስለወጣም አይደለም። ሁለት ነገሮች ናቸው ያሳዘኑት። አንደኛ ለእስራኤል ሕዝብ ድልን ያስገኘው እርሱ መሆኑ ቀርቶ ሌላ አገልጋይ ዳዊት በመሆኑ ነው። ሁለተኛ ከእርሱ ይበልጥ ዳዊት ስለተሞገሰ ነው።

ሳኦል ለእግዚአብሔር ሕዝብ ጥቅም የቆመ ሰው ነበር። አለም በእርሱ ዙሪያ እንድትሸከረከር የሚፈልግና በራሱ ብቻ የተዋጠ ሰው ነበር። መልካም አገልግሎት ቢሰጥም ፡ ያንን መልካም አገልግሎት እርሱ ካልሰጠ በቀር በዚያ መልካም አገልግሎት መደሰት የማይችል ሰው ነበር።

ሳኦል የእግዚአብሔርን ቃል ካለመታዘዙ የተነሣ እግዚአብሔር አዋረደው “የእግዚአብሔርን ቃል ንቀሃለና እግዚአብሔር ንጉሥ እንዳትሆን ናቀህ አለ” (1ኛው 15:23)። ሌላውን የእግዚአብሔር አገልጋይ ስለተመቀኘ የእግዚአብሔር መንፈስ ከእርሱ ተወሰጽ ደበት (1ኛው 16:14)። “በነጋው ሳኦልን ክፉ መንፈስ ከእግዚአብሔር ዘንድ ያዘው” (1ኛው 18:10)። ሳኦል የኖረው

ኑሮ የመቅበዝበዝ ኑሮ ፡ የጭንቀት ኑሮ ነበር። የሞተውም በውርደት ነበር (2ሳሙ 31:1-4)።

አገልጋይ በሌሎች አገልጋዮች ጸጋ እንዳይቀና መንፈሱን መጠበቅ አለበት። ለእግዚአብሔር ክብርና ለሕዝብ በረከት እስከሆነ ድረስ ፡ ሌሎች አገልጋዮች በሚሰጡት አገልግሎት መደሰትና እግዚአብሔርን ማመስገን እንጂ መቅናት የለብንም። የቅንአት መንፈስ በውስጣችን መሥራት ሲጀምር ቶሎ ብለን በጸምና በጸሎት መቋቋም አለብን። ቸል ካልነውና በልባችን ሥሩን እንዲሰድ ካደረግን ሕይወታችንንና አገልግሎታችንን የሚደመስስ ጠላት ይሆንብናል።

ለሌሎች አገልጋዮች ፍቅር እንዲኖረው ያስፈልጋል

በተቀደሰው የአገልግሎት መስክ ውስጥ ከእኛ ጋር ለተሰለፉት ሌሎች አገልጋዮች እውነተኛ ፍቅር ሳይኖረን በአለም ያሉትን ሰዎች እንወዳለን ብንል ግብዝነት ይሆናል። ሐዋርያ ጳውሎስ በሮሜ 12:6-8 ስለ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎች ከተናገረ በኋላ ወዲያውኑ ቀጥሎ እነዚህን የጸጋ ሰዎች ወይም አገልጋዮች ይመክራል “ፍቅራችሁ ያለ ግብዝነት ይሁን። ከፋውን ነገር ተጸየፉ፤ ከበጎ ነገር ጋር ተባበሩ ፤ በወንድማማች መዋደድ እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ” (ሮሜ 12:9-10)።

“ፍቅራችሁ ያለ ግብዝነት ይሁን” ይላል። “ግብዝነት” ማለት ማስመሰል ማለት ነው። ከልብ ሳይሆን በውሸት ፈገግታ ማሳየት ማለት ነው። ከልብ ሳይሆን በውሸት ማቀፍ ማለት ነው። ከልብ

ሳይሆን በውሸት “ወንድማችን” ወይም “እህታችን” ማለት ነው። የውሸት ማቀፍ ይኮሰኩላል። ከልብ ሳይሆን በውሸት “በጌታ እወድሃለሁ/እወድሻለሁ ማለት በልኡል ግዚአብሔር ፊት ጸያፍ ነገር መሆኑን መርሳት የለብንም።

ከአፋቸው አውጥተው እንደሚወዱን ቢነግሩንም ባይነግሩንም ፡ የሚወዱንና የማይወዱንን ለይተን ማወቅ አስቸጋሪ አይደለም። ከንዶቻቸውን ከፍተው ቢያቅፉንም ባያቅፉንም በእውነት የሚወዱንን ሰዎች መለየት በጣም ቀላል ነው። ስለዚህ ማስመሰልን ማስወገድ አለብን።

እውነተኛ ፍቅር እንዴት ነው የሚገለጠው ? ለዚህ ጥያቄ መልስ ለማግኘት “ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ” (ማቴ 19:19)። የሚለውን የጌታን ትእዛዝ መመልከት ያስፈልጋል። ከዚህ ቃል እንደምንረዳው ፡ ሰው ሌሎችን መውደድ ያለበት ራሱን እንደሚወድድ መውደድ ነው። ሰው ራሱን እንዴት አድርጎ ነው የሚወደው ?

እኔ ራሴን እወድዳለሁ። ነገር ግን አንድም ቀን ራሴን ስሜ አላውቅም። አንድም ቀን ራሴን አቅፌ አላውቅም። ለራሴ ያለኝን ፍቅር የምገልጠው በሁለት መንገዶች ብቻ ነው። አንደኛ ለራሴ ዘወትር መልካም ነገርን እመኛለሁ። ሁለተኛ ለራሴ ዘወትር መልካም ነገርን አደርጋለሁ። በእነዚህ ሁለት መንገዶች ነው ራሴን መውደዴን የምረዳው። እኔ ብቻ ሳልሆን ሰዎች ሁሉ ራሳቸውን የሚወዱት በእነዚህ ሁለት መንገዶች ነው እላለሁ።

ለሌሎች ሰዎች ያለንን ፍቅር በመሳምም በማቀፍም በቃል

በመግለጥም ለማሳየት እንችላለን። ይሁን እንጂ እውነተኛ ፍቅር የሚገለጠው ለሰዎች መልካም ነገርን በመመኘትና በማድረግ ነው። ፍቅር ፡ እውነተኛ ፍቅር በተገባር የሚገለጥ ነገር ነው።

እግዚአብሔር አብ ስለ ወደደን አንድያ ልጁን አላልፎ ሰጠን (ዮሐ 3:16)። ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ወደደን ነፍሱን ለእኛ መስዋእት አድርጎ በቀራንዮ መስቀል ላይ አቀረበ (ዮሐ 15:13)። ስለዚህ አገልጋይ ለሌሎች አገልጋዮች እውነተኛ ፍቅር እንዲኖረው ያስፈልጋል።

ለሌሎች አገልጋዮች አክብሮት እንዲኖረው ያስፈልጋል

ይህ ዘመን የከፋ ዘመን ነው። ልጆች ወላጆቻቸውን ፡ ታናናሾች ታላላቆችን ፡ ተገልጋዮች አገልጋዮችን ማክበር እየቀነሰ ነው የሚሄደው። ከአክብሮት ይልቅ ንቀትና ድፍረት እየበዛ ነው የሚታየው። መከባበር ከቤተሰብና ከሕብረተሰብ ከጠፋ በአገርና በአለም ላይ ታላቅ ቀውስን ያስከትላል።

ለእኛ ለእግዚአብሔር ሰዎች ፡ በተለይም ለአገልጋዮች አክብሮት የምርጫ ጉዳይ አይደለም። ሌሎችን እናከብር ዘንድ እግዚአብሔር አዝዞናል።

1ኛ/ እግዚአብሔርን ማክበር አለብን። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል “እኔ የሚያከብሩኝን አክብራለሁ ፤ የሚንቁኝንም አዋርዳለሁ” (1ሳሙ 2:30)። ሰው በእውነት እግዚአብሔርን ለማክበር ካልቻለ በእግዚአብሔር አምላል የተፈጠሩትን ሰዎች

ማክበር አይችልም።

2ኛ/ ወላጆቻችንን ማክበር አለብን። ይህ ትእዛዝ በብሉይ ኪዳንም በአዲስ ኪዳንም ተደግጦ ተጠቅሶአል (ዘጸ 20:12 ኤፌ 6:2)።

3ኛ/ እርስ በርሳችን መከባበር አለብን። ሐዋርያ ጳውሎስ በሮሜ 12:6-8 ስለ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎች ከዘረዘረ በኋላ እነዚህን ጸጋ ለብሰው ጌታን የሚያገለግሉትን አገልጋዮች ሲመክር ይታያል። “በወንድማማች መዋደድ እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ ፡ እርስ በርሳችሁ ተከባበሩ” (ሮሜ 12:10)።

እርስ በርስ መዋደድና እርስ በርስ መከባበር ከሌለ አብሮ ማገልገል አይቻልም። ሰውን ስናከብር በውጭ ነገሮች እየመዘንን መሆን የለበትም። ይህም ማለት በትምህርት ደረጃ ፡ በቋንቋ ፡ በጎሳና በቤተሰብ አመጣጥ መሆን አይገባም። እነዚህ ሚዛኖች የአለማውያን ሰዎች ሚዛኖች ናቸው።

እኛ የእግዚአብሔር ሰዎች ሰውን የምናከብረው በእግዚአብሔር አምላል የተፈጠረና ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሞተለት ፍጡር በመሆኑ ብቻ ነው። የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ይላል “አስቀድሞ የወሰናቸውን ጠራቸው ፤ የጠራቸውንም አጸደቃቸው ፤ ያጸደቃቸውንም አከበራቸው” (ሮሜ 8:30)። እግዚአብሔር ያከበራቸውን በአለም ሚዛኖች እየመዘኑ ማዋረድና ማቅለል በእግዚአብሔር ዘንድ መዋረድን ፡ መቅለልንና በደለኛ መሆንን ያስከትልብናል። ሌላው ቀርቶ በአገልጋዮች መካከልም እንኳ አንዱን ከፍ በማድረግና ሌላውን ደግሞ ዝቅ አድርጎ ማየትና

ማስተናገድ በእግዚአብሔር ዘንድ በደል ይሆናል። አንዳንድ ጊዜ እኛ በምናደንቀው የጸጋ ስጦታ ጌታን የሚያገለግለውን አገልጋይ በዚያው መጠን ከሌሎች አገልጋዮች ከፍ አድርጎ ማየት የተለመደ እየሆነ ነው የሚሄደው።

መዘንጋት የሌለብን ነገር አለ። ይህም ሁሉንም አገልጋዮች የሰጠን እግዚአብሔር መሆኑን ነው። ጸጋዎቹም ሆኑ አገልጋዮች የተሰጡት በእግዚአብሔር አገልግሎት ነው። ስለዚህ የእግዚአብሔርን አገልጋዮች አድሎ በሌለበት መንፈስ መውደድና ማክበር ይገባል።

አክብሮታችን ሁለት ነገሮችን በአንድነት ማጣመር አለበት። ይህም ማለት አገልጋዩንም አገልግሎቱንም ከልብ ማክበር አለብን። አገልጋይን ከአገልግሎቱ ወይም አገልግሎቱን ከአገልጋይ ለይተን መውሰድ አንችልም። እግዚአብሔርን በነገር ሁሉ ከልቡ የሚያከብር አገልጋይ አምላኩን ደስ ያሰኘዋል። የእግዚአብሔርን ሕዝብ - ተገልጋዮችንም ሆነ ሌሎችን አገልጋዮች በነፍሱ የሚያከብር አገልጋይ በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል እንደ ብርሃን ይታያል። በዚህ ሁሉ ለአምላኩ የክብር እቃ ፣ ለሕዝቡ መልካም ምሳሌና በረከት ይሆናል።

የሌሎችን አገልጋዮች ጸጋ ማክበር አለበት

የራሱ አገልግሎት ብቻ እንደ እውነተኛ አገልግሎት ፣ የራሱን ጸጋ ብቻ እንደ ውነተኛ ጸጋ የሚመለከት አገልጋይ የመረዳት ችግር ያለበት አገልጋይ ነው። አንደኛ ስለ ጸጋ ስጦታዎች ጠባይና አላማ መረዳት ይጎድለዋል። ሁለተኛ ስለ አገልጋይ ምንነት ግልጽ መረዳት የለውም። እንደዚህ አይነቱ አገልጋይ

እርሱ ከሌለ የእግዚአብሔር ቤት የሚዘጋ ይመስለዋል። እርሱን ሊተካ የሚችል ሰው ያለ አይመስለውም። የእግዚአብሔርን እውቀት ፣ የመገለጥ ግምጃ ቤት ቁልፍ የያዘ ይመስለዋል። የሌሎችን አገልጋዮች ጸጋ ማክበር የራሱን ጸጋ ዝቅ የሚያደርግበት ፣ የእርሱን ተፈላጊነት የሚቀንስበት ይመስለዋል።

እውነተኛ የጸጋ ሰዎች ፣ ስለ ጸጋ ስጦታና ስለ አገልግሎት ምንነት ትክክለኛ መረዳት ያላቸው አገልጋዮች እንደዚህ አያስቡም። የሌሎችን አገልጋዮች ጸጋ ወይም አገልግሎት አክብረው ይቀበላሉ። ስለ ሌሎች አገልጋዮችና አገልግሎት መልካም ነገር መናገር አያስፈራቸውም። “ጌታችን መታገሥም እናንተ እንድትድኑ ብሎ መሆኑን አትዘንጉ ፤ የተወደደው ወንድማችን ጳውሎስም በተሰጠው ጥበብ መጠን የጻፈላችሁ ይህንኑ ነው። እርሱ ስለዚህ ጉዳይ በመልእክቶቹ ሁሉ በዚህ አይነት ጽፎአል ፤ በመልእክቶቹ ውስጥ አንዳንድ ለመረዳት የሚያስችግሩ ነገሮች አሉ። “እውቀት የጎደላቸውና ወላዎች ሌሎችን ቅዱሳት መጻሕፍትን እንደሚያጣምሙ ፣ እነዚህንም ነገሮች ያጣምማሉ ፤ ይህንንም በማድረጋቸው ይጠፋሉ” (2ጴጥ 3:15-16)።

ሐዋርያ ጳውሎስ ከአስራ ሁለት ሐዋርያት መካከል አንዱ አይደለም። በጴንጤቆስጤ ቀን ከእነርሱ ጋር አልነበረም። ከዚህ በላይ በተጠቀሰው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ውስጥ ስለ ጴጥሮስና ስለ ጳውሎስ ጠቃሚ ነጥቦችን እንማራለን።

1ኛ/ ሐዋርያ ጴጥሮስ ሐዋርያ ጳውሎስን የተመለከተው እንደ እርሱ የእግዚአብሔር አገልጋይ አድርጎ ነው።

2ኛ/ እንደ እርሱ ጳውሎስም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ያለው የጸጋ ሰው አድርጎ ነው ያየው።

3ኛ/ ለእርሱ እንደተገለጠለት ሁሉ ለጳውሎስም እግዚአብሔር የወንጌልን ምሥጢር የገለጠለትና የታመነ አገልጋይ አድርጎ ነው የተቀበለው።

4ኛ/ ጳውሎስንና አግልግሎቱን አከብሮ መቀበል ፡ ስለ እርሱ መልካም ነገር መናገር የእርሱን ማንነትና አገልግሎት ዝቅ የሚያደርግበት ነገር አድርጎ አልተመለከተውም።

ሐዋርያ ጳውሎስ በብዙ መልእክቶች ውስጥ ፡ ከእርሱ ጋር የሚያገለግሉትን የጌታ አገልጋዮች ስም እየጠቀሰ ሲጽፍ እናገኘዋለን። ከበርናባስ በስተቀር ብዙዎች አገልጋዮች እርሱ ራሱ ያስተማራቸውና ለአገልግሎት ያሰለፋቸው ናቸው። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የሰጣቸውን ጥሪና የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ አከብሮ መቀበሉንና አገልጋዮቹንም እንደ ጌታ አገልጋዮች ማየቱን በግልጽ ያሳያል።

እውነተኛችን አገልጋዮች እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች ማየትና ጸጋቸውን ከልብ አከብሮ መቀበል የጸጋ ሰዎች ጠባይ ነው። ይህም ማለት የጸጋ ሰዎች የሌሎችን ጸጋ ያከብራሉ ማለት ነው። የጸጋ ሰዎች የጸጋን ሰዎች እንደ እግዚአብሔር ባሮች ይቀበላሉ ማለት ነው።

የሌሎችን አገልጋዮች ጸጋ ማከበርና መቀበል በሌሎች

አገልጋዮችና በምእመናን ዘንድ ያስከብራቸዋል እንጂ አያዋርዳቸውም። ስለዚህ ፡ አገልጋይ የሌሎችን አገልጋዮች ጸጋ መቀበልና በአከብሮት ስለ እነርሱ መልካም ነገርን መናገር መፍራት የለበትም።

ለሌሎች አገልጋዮች የይቅርታን መንፈስ ማሳየት አለበት

አገልጋይ ብቻውን አያገለግልም። በልዩ ልዩ መልኩ ከሌሎች አገልጋዮች ጋር ነው የሚሰለፈው። ይህ በቀጥታ ወይም በተዘዋዋሪ መንገድ ሊሆን ይችላል። በዚያም ሆነ በዚህ ከሌሎች አገልጋዮች ጋር ነው የሚሰለፈው። ይህ የማይካድ ጉዳይ ነው። አንዳንድ ጊዜ የአመለካከትና የአደራረግ ልዩነቶች በአገልጋዮች መካከል ሊፈጠሩ ይችላሉ። በዚህ ጊዜ አለመጣጣም ፡ አለመቀባበልና መጎዳዳት ሊፈጠር ይችላል። መፍትሄው ምንድር ነው ? መፍትሄውን ጌታችን በቃሉ ሰጥቶናል። “እርስ በርሳችሁ ታገሡ I ከእናንተ አንዱ በሌላው ቅር የተሰኘበት ነገር ቢኖር ይቅር ተባባሉ I ክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ እናንተም ይቅር በሉ” (ቆላ 3:13)።

ጌታችን ይህንን መመሪያ የሰጠን አማኞች በአንድነት ስናመልክና ስናገለግል መጋጨታችን እንደማይቀር ስለሚያውቅ ነው። ይህ በሚሆንበት ጊዜ መድሃኒቱ ይቅር ማለት እንደሆነ ያመለክታል። “ክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ” የሚለው ቃል ሁለት ዋና ዋና

ነገሮችን ያመለክታል። እንደኛ አይነቱ የበዛውን ኃጢአታችንን ጌታችን ይቅር እንዳለን ያመለክታል። ሁለተኛ ደጋግሞ ደጋግሞ ኃጢአታችንን ይቅር እንዳለን ያሳያል። ስለ ሆነም በዚህ መጠን እርስ በርስ ይቅር እንድንባባል ይመክረናል።

አንዳንድ ሰዎች ይቅርታ መጠየቅም ሆነ ይቅርታ ሲጠየቁ ይቅር ማለት እጅግ ይከብዳቸዋል። መሸነፍና መዋረድ ይመስላቸዋል። እንደ እውነቱ ከሆነ ይቅርታ መጠየቅም ሆነ ይቅር ማለት ማሸነፍ ነው እንጅ መሸነፍ አይደለም። “በሰው ሁሉ ፊት መልካም የሆነውን ነገር አድርጉ እንጂ ሰዎች ከፋ ነገር ሲያደርጉባችሁ እናንተም መልሳችሁ ከፋ ነገር አታድርጉባቸው። የሚቻላችሁ ቢሆን ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ለመኖር በእናንተ በኩል የሚያስፈልገውን ሁሉ አድርጉ። ወንድሞቼ ሆይ ! ቁጣን ለእግዚአብሔር ተው እንጂ ራሳችሁ አትበቀሉ ፤ ምክንያቱም የምበቀልና የበቀልንም ብድራት የምከፍል እኔ ነኝ ይላል እግዚአብሔር ተብሎ ተጽፎአል። ስለዚህ ከመቀበል ይልቅ ጠላትህን ቢርበው አብላው ፤ ቢጠማው አጠጣው ፤ ይህን ብታደርግ በሐፍረት እሳት ታቃጥለዋለህ። ስለዚህ ከፋውን ነገር በመልካም ነገር አሸንፍ እንጂ በከፋ ነገር አትሸነፍ” (ሮሜ 12:17-20)።

የጎዱንን ሰዎች ይቅር ባንል የበለጠ እንጎዳለን። አንደኛ በእኛና በእግዚአብሔር መካከል ያለውን ግንኙነት ያቃውሰብናል። ምክንያቱም መራራ መንፈስ ይዘን እግዚአብሔርን ማምለክ ፣ ቃሉን ማንበብ ፣ ወደ እርሱ መጸለይ የማይችል ጉዳይ ይሆናል። ሁለተኛ እንቅልፍ ይነሳናል። የምግብ ፍላጎታችንን ይቀንሳል ፣ ሰላም ያሳጣናል ፣ ደስታችንንም ይወስድብናል ፣ እንደ መርዝ

ውስጣዊ ሰውነታችንን ይበላዋል። ሶስተኛ ከሌሎች ሰዎች ጋር ያለንን ግንኙነት ያበላሻል። ምክንያቱም ከእግዚአብሔር ጋርና ከራሳችን ጋር ሰላም ከሌለን ፣ ከቤተሰብ ጋር ፣ ከሥራ ባልደረባ ጋር ፣ ከግንኛውም ሰው ጋር ሰላም ሊኖረን አይችልም።

አንዳንድ ጊዜ “ይቅር ብላችሁ እርሱት” ሲባል እንሰማለን። ይቅርታ ማድረግና መርሳት አንድ አይደለም። ሰው ይቅርታ ሊያደርግ ይችላል። መርሳት ግን አይችልም ይሆናል። ተጎድቶ እንደነበረ ማስታወቁ ይቅር አለማለቱን ያሳያል ማለት አይደለም። መጎዳቱን ፣ መበደሉን ሊያስታውስ ይችላል።

ስሜቱ የተጎዳበት ሰው የጎዳውን ሰው ይቅር ብሎት ወዲያውኑ ልክ ከመጎዳቱ በፊት ለዚህ ለጎዳው ሰው የነበረው ስሜት ይመጣለታል ማለት አይደለም። የተጎዳውን ሰው ይቅር ካለው በኋላም ቆስሎ የነበረው ስሜቱ አሁንም ሊሰማው ይችላል።

የተጎዳው ስሜቱ ተፈውሶ እንደ ዱሮ ለመሆን ጊዜ ይጠይቃል። ስለዚህ ስሜቱ እስኪፈወስ ድረስ ጊዜ እንዲሰጠው ያስፈልጋል። ይህንን እውነት የጎዳውም ሰው ሆነ የተጎዳው ሰው ማወቅ አስፈላጊ ነው። ከተፈወሰ በኋላ ቢያስታውሰውም እንደ ታሪክ ያስታውሳል እንጂ በምሬትና በቁጣ አያስታውስም።

ይቅርታ ካደረግን በኋላ የጎዳንን ሰው ፊት ስናይ ወይም ገጥታውን በእእምሮአችን ስናስብ በውስጣችን ቁጣና ንዴት የሚሰማን ከሆነ ከልባችን ይቅርታ አላደረግንም ይሆናል። ስለዚህ ልባችንን እንፈትሽ። ምክንያቱም ቁጣና የስሜት መጎዳት አንድ

አይደሉም። ከልብ ይቅር ካልን ቁጣና ምሬት ወይም ንዴት ሊወገዱ ይችላሉ።

“መራራነት ፡ ንዴት ፡ ቁጣ ፡ ጩኸት ፡ ስድብና ማናቸውም አይነት ክፉት ሁሉ ከእናንተ ወዲያ ይራቅ። ይልቅስ እርስ በርሳችሁ ደኅኖና አዛኞች ሁኑ ፡ እግዚአብሔር በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ ፡ እናንተም እርስ በርሳችሁ ይቅር ተባባሉ” (ኤፌ 4:31-32)።

ከተጎዳን በኋላ ይህንን የጌታ ቃል ለመታዘዝ የሰሜት ትግል ሊኖርብን ይችላል። እንደዚህ በሚሆንበት ጊዜ የሰሜታችንን ትግል ለጌታ መንገር። ፈቃዱን ማድረግ የሚያስችለንን የጌታ ጸጋ መጠየቅ። ጌታም ይረዳናል።

በሌሎች አገልጋዮች ጸጋ ለመገልገል ፈቃደኛ መሆን አለበት

አገልጋይ ጸጋ ይኖረዋል። ይሁን እንጂ ሁሉም አይነት ጸጋ ወይም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ አይኖረውም። አገልጋይ ምንም ያህል የክርስትና ሕይወት እድገት ቢኖረው ፡ ምንም ያህል የአገልግሎት ልምምድ ቢኖረው ሁሉንም ነገር አያውቅም። ሁሉን ለማወቅ የሚችልበት ጊዜም በሕይወቱ ዘመን አይመጣም።

ሁሉንም ነገር የሚያውቅ ፡ አድጎ ያበቃና የተመረቀ አገልጋይ መስሎ መታየት ራስን አለማወቅ ነው። ግብዝነት ነው። እውነተኛ አገልጋይ እያደገ የሚያሳድግ ነው። እያወቀ የሚያሳውቅ ነው።

ከሚያውቅባቸውና ከሚያድግባቸው መንገዶች አንዱ በሌሎች አገልጋዮች ጸጋ መገልገል ነው። እግዚአብሔር ልዩ ልዩ ጸጋዎችን ለልዩ ልዩ አገልጋዮች የሚያድለው በተሰጡን ጸጋዎች ሌሎችን እንድናገለግልና ለሌሎች በተሰጣቸው ጸጋዎች እንድናገለግል ነው። ይህ የእግዚአብሔር መለኮታዊ አሠራር ነው። ሐዋርያ ጴጥሮስ ስለዚህ ጉዳይ እንዲህ ይላል “ልዩ ልዩን የእግዚአብሔርን ጸጋ ደጋግ መጋቢዎች (ባለ አደራዎች) እንደ መሆናችሁ ፡ እያንዳንዳችሁ የጸጋን ስጦታ እንደ ተቀበላችሁ መጠን በዚያው ጸጋ እርስ በርሳችሁ አገልግሉ” (2ጴጥ 4:10)።

ማንነታቸውን የሚያውቁና የበሰሉ አገልጋዮች ውስንነታቸውን ይገነዘባሉ። ማንም ሰው ቢሆን ውስን ነው። አንደኛ በእድሜ የተወሰነ ነው። ሁለተኛ በጉልበት ወይም በሐይል የተወሰነ ነው። ሶስተኛ በእውቀት የተወሰነ ነው። ይህንን እውነት የሚያውቅ አገልጋይ በሌሎች አገልጋዮች ጸጋ እየተገለገለ ራሱን ያሳድጋል።

ሐዋርያ ጳውሎስ ክርስቲያን ከመሆኑ በፊት የብሉይ ኪዳንን ቅዱሳት መጻሕፍት አጥብቆ የተማረ ሰው ነበር። ክርስቲያን ሲሆን አስገራሚ በሆነ ሁኔታ ጌታ ኢየሱስ ራሱ ተገልጦለት ነበር ያመነው። በእግዚአብሔር ጸጋ የተሞላና ሐዋርያ ሆኖ የተሾመ የጽድቅ አገልጋይ ነበር። ይሁን እንጂ በሌሎች አገልጋዮች ጸጋ በመገልገል ሕይወቱንና አገልግሎቱን ማሳደግ እንደነበረበት አልዘነጋም።

“ቀጥሎም ከሶስት አመት በኋላ ጴጥሮስን ለማየት ወደ ኢየሩሳሌም ሄድሁ ፤ እዚያም ከእርሱ ጋር አስራ አምስት ቀን

ቆየሁ” (ገላ 1:18)። ጳውሎስ በእግዚአብሔር መንፈስ ሐይል በወንጌል ሶስት አመት ካገለገለ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም የሄደው ለአንድ ጉዳይ ብቻ ነበር። ይህም ጉዳይ ከጴጥሮስ ጋር በመጸለይና በመወያየት ሕይወቱንና አገልግሎቱን ለማሳደግ ነበር። ይህ የእግዚአብሔር መለኮታዊ አሠራር መሆኑን ያውቅ ነበር።

“ከዚያም ወዲያ ከአስራ አራት አመት በኋላ ከበርናባስ ጋር ቲቶን ደግሞ ይገዢ ወደ ኢየሩሳሌም ሁለተኛ ወጣሁ እንደ ተገለጠለኝም ወጣሁ ፤ ምናልባት በከንቱ እንዳልሮጥ ወይም በከንቱ ሮጪ እንዳልሆን በአሕዛብ መካከል የምሰብከውን ወንጌል አስታወቅሁአቸው ፤ ዋነኞች ግን መስለው ለሚታዩ ለብቻቸው አስታወቅሁአቸው” (ገላ 2:1-2)።

ሐዋርያ ጳውሎስ ከጴጥሮስ ጋር ለአስራ አምስት ቀናት ከጸለየና ከተወያየ በኋላ ወደ አገልግሎት ተመልሶ ነበር። በእግዚአብሔር መንፈስ ሐይል ለአስራ አራት አመታት ጌታን ካገለገለ በኋላ እንደገና ተመልሶ ወደ ኢየሩሳሌም ሄደ። ሁለተኛ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሶ ሲሄድ አስራ ሰባት አመታት አገልግሎት አለ። በእነዚህ አስራ ሰባት አመታት ውስጥ ብዙ ቤተ ክርስቲያኖችን መስርቶአል። ከእግዚአብሔርም ብዙ ሰማያዊ መገለጦችን ተቀበሎአል። በሕይወቱም ሆነ በአገልግሎቱ ብዙ አድጎአል። ይሁን እንጂ አሁንም ተመልሶ ወደ ሌሎች አገልጋዮች ሲሄድ ይታያል። ለምን ሄደ ? ራሱ እንዲህ ሲል ይገልጥልናል። አንደኛ በከንቱ ሮጦ እንደሆነ ያለፈውን የአስራ ሰባት አመታት አገልግሎቱን ለመመዘን ነው። ሁለተኛ እስከ አሁን በከንቱ ሮጦ ከሆነ ወደ ፊትም ከንቱ ሩጫውን እንዳይቀጥል መስተካከል

ያለበትን ነገር ለማስተካከል ነው። መሰደዱም ፥ መታሰሩም ፥ መራቡም ፥ መገረፉም ለከንቱ አገልግሎት እንዲሆን አልፈለገም። ዘላለማዊ ዋጋ ላለው የእግዚአብሔር አገልግሎት ዋጋ መክፈል አለብን። ከእግዚአብሔር ብድራትን እናገኛለን። ነገር ግን ዋጋ ለሌለው ከንቱ ነገር ዋጋ መክፈል ምንም ጥቅም የለውም። ከእግዚአብሔር ዘንድ ምንም ነገር አያስገኝልንም።

ዋጋ ለሌለው የኮሙኒቶች ትምህርት ወይም ፍልስፍና ዋጋ የከፈሉ ብዙ ነበሩ። የከፈሉት ዋጋ በከንቱ ነበር። ለእነርሱም ሆነ ለሕዝቡ የሰጠው ጥቅም አልነበረም። ስለዚህ ዋጋ መክፈል ብቻ ሳይሆን የምንከፍለው ክፍያ ዋጋ ላለው ነገር መሆኑን ማረጋገጥ ያስፈልገናል። ሐዋርያ ጳውሎስ ይህንን ነው ለማግራት የፈለገው።

ከጳውሎስ ድርጊት ብዙ የምንማራቸው ነገሮች አሉ። እነዚህም ለሕይወታችንና ለአገልግሎታችን እጅግ ጠቃሚዎች ይሆናሉ። 1ኛ/ እውነተኛ ጥሪና የእግዚአብሔር ጸጋ ያላቸው አገልጋዮችም ሊሳሳቱ ይችላሉ። እውነት እየመሰላቸው እውነት ያልሆነውን ነገር ይዘው ሊሮጡ ይችላሉ።

2ኛ/ አገልግሎት የተሳካላቸውና የብዙ አመታት የአገልግሎት ልምምድ ያላቸውም አገልጋዮች ሊሳሳቱ ይችላሉ ማለት ነው። ፍጹም የሆነና የማይሳሳት እግዚአብሔር ብቻ ነው። ታላላቅ የሆኑ የእግዚአብሔር ሰዎች የተሳሳቱባቸው ጊዜያት ነበሩ። ስለዚህ አገልጋይ ሰው መሆኑን መርሳት የለበትም።

3ኛ/ የጸጋ ሰዎችም ሊሳሳቱ ስለሚችሉ ዘወትር ሕይወታችንንና አገልግሎታችንን መፈተሽና መመዘን አለብን። የሕይወታችን

መመዘኛ ታላቁ ሚዛን የእግዚአብሔር ቃል ነው። በሁለተኛ ደረጃ ሕይወታችንንና አገልግሎታችንን ለመመዘን የሚያስችሉን ሌሎች አገልጋዮች ናቸው። አገልጋዮች በሌሎች አገልጋዮች ለመገልገል ፈቃደኞች መሆን አለብን። የጸጋ ሰዎች በጸጋ ሰዎች ይጠቀማሉ። ጳውሎስ ሲያደርግ የሚታየው ይህንን ነው።

4ኛ/ በሌሎች ጸጋ ለመገልገል ትሁታን መሆን አለብን። ለሌሎች አገልጋዮች ጸጋ ወይም አገልግሎት አክብሮት እንዲኖረን ያስፈልጋል።

ጳውሎስ በብሉይ ኪዳን እውቀት ከነጹፕሮስና ከነዮሐንስ በጣም ይበልጥ ነበር። ይሁን እንጂ የነበረው እውቀቱ አላኮራውም። “ከእነርሱ ምን ለመማር እችላለሁ?” አላሰኘውም። ብዙ የተማረ ሰው ፡ ገና ብዙ የማያውቃቸው ነገሮች መኖራቸውን ይገነዘባል። ስለዚህ ጳውሎስ ብዙ እውቀት ቢኖረውም ከሌሎች አገልጋዮች የበለጠ መማር እንደሚችልና መማርም እንደሚገባው ተረዳ።

የተሳሳተበት ነገር ቢኖር ለማስተካከል ፈቃደኛ ነበር። ማወቅ የሚገባው ነገር ቢኖር ለማወቅ ልቡን አዝጋጅቶ ነበር የሄደው።

አገልግሎቱን ፡ ትምህርቱን ወይም ዶክትሪኑን ከመዘነ በኋላ በእግዚአብሔር ቃል የሚደገፈውን አጥብቆ ለመያዝ ፡ በእግዚአብሔር ቃል የማይደገፈውን ለመተውና የተቀደሰ ሩጫ ለመሮጥ በፍጹም ፈቃደኛና ዝግጁ ሆኖ ነው ወደ ኢየሩሳሌም የሄደው።

በሌሎች አገልጋዮች ጸጋ መገልገል ለጳውሎስ አስፈላጊ ከሆነ

ለእኛም አስፈላጊ መሆኑን አንርሳ። በሌሎች አገልጋዮች ጸጋ የራስን ሕይወትና አገልግሎት መፈተሽና መመዘን ለጳውሎስ አስፈላጊ ከሆነ ለእኛም አስፈላጊ መሆኑን ማወቅ አለብን። ምክንያቱም የጸጋም ሰዎች ሊሳሳቱ ይችላሉ። የጸጋም ሰዎች በጸጋ ሰዎች ይገለገላሉ።

መጻራፍ 5

አገልጋይና ጊዜው

“እንተም የኢየሱስ ክርስቶስ መልካም ወታደር በመሆን መከራን በትእግስት ተቀበል። በወታደርነት የሚያገለግል ሰው የጦር አዛዥን ለማስደሰት ዝግጁ መሆን አለበት እንጂ ወታደራዊ ባልሆነ ኑሮ አይጠመድም” (2 ጢሞ 2:3-4)።

አገልጋይ የክርስቶስ ወታደር ነው። ወታደር የጦር አለቃውን ለማስደሰት በተሰጠው ሐላፊነት እንደሚተጋ ሁሉ አገልጋይም አለቃውን ጌታችንን ለማስደሰት በሐላፊነቱ መትጋት አለበት። ይህ ጉዳይ የሚመለከተው በሙሉ ጊዜ የሚያገለግለውን ሰው ብቻ ሳይሆን መደበኛ ሥራውን እየሠራ የሚያገለግለውንም አገልጋይ መሆኑን መረዳት ያስፈልጋል።

“እንግዲህ እንደ ጥበበኞች እንጂ ጥበብ እንደሌላቸው ሳይሆን

እንዴት እንድትመላለሱ በጥንቃቄ ተጠበቁ ቀኖቹ ከፋዎች ናቸውና ዘመኑን ዋጁ። ስለዚህ የጌታ ፈቃድ ምን እንደ ሆነ አስተውሉ እንጂ ሞኞች አትሁኑ” (ኤፌ 5:15-17)።

ከዚህ በላይ የተጠቀሰው የጌታ ምክር ለእንድ ሰው ሳይሆን ለአማኝ ሁሉ ነው። በተለይም አገልጋዮች አተኩረው እንዲመ ለከቱት የሚያስፈልግ ምክር ነው።

ዋና ዋና ነጥቦች

1ኛ/ አገልጋይ እንደ ወታደር ጥንቁቅ ፡ ቆራጥ ፡ ግዳጁን ለመፈጸም የሚኖር መሆን አለበት። ወታደር አለቃውን ለማስጽደስት የሚጥረው እንዳይቀጣው ፡ የደሞዝና የሹመት እድገት እንዳያልፈው ፡ ከከፋም ከሠራዊቱ እንዳያስወጣው ሊሆን ይችላል። አገልጋይ ግን ግዳጁን ለመፈጸም የሚተጋው አለቃውን ጌታ ኢየሱስን ስለሚወደው መሆን አለበት። ያም ሆነ ይህ እንደ መልካም ወታደር መኖርና ማገልገል አለበት።

2ኛ/ አገልጋይ ከእግዚአብሔር የተሰጠው አንድ እድሜ ብቻ እንዳለው መዘንጋት የለበትም። የተሰጠው እድሜ ስንት አመትን እንደሚያካትት አይታወቅም። እንዳንዶች ብዙ አመታት ይኖራሉ። ሌሎች ደግሞ ጥቂት አመታት ይሆናል የሚኖሩት። ያም ሆነ ይህ ማንም ሰው ከሞተ በኋላ ተመልሶ በዚህ አለም ሁለተኛ ጊዜ ሊኖር አይችልም። ስለዚህ ከእግዚአብሔር የተጽ ሰጠውን ዘመኑን በማስተዋል መዋጀት አለበት።

የተሰጠው ዘመን ካለፈ በኋላ ያለፈውን ዘመኑን በማሰብ “ቢያንስ ቢያንስ እንደዚህ ለመሆን እችል ነበር ፡ እንደዚህ ለማድረግ

እችል ነበር” እያለ በጸጸት እሳት እንዳይቃጠል መጠንቀቅ አለበት። እንደ ሐዋርያ ጳውሎስ “መልካሙን ገድል ተጋድያለሁ። ሩጫውን ጨርሻለሁ ፡ ሃይማኖትን ጠብቄአለሁ ፡ ወደፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል” ለማለት እንዲችል ዘመኑን በማስተዋል መኖር አለበት።

3ኛ/ የተሰጠው ጊዜ ወይም ዘመን የእርሱ መሆኑ ቀርቶ የእግዚአብሔር ጊዜ መሆኑን መረዳት ያስፈልጋል። እግዚአብሔር እድሜን የሰጠን መልካም ሥራ እንድንሠራበት ነው እንጂ በከንቱ እንድናባክነው አይደለም “እኛ ፍጥረቱ ነንና ፤ እንመላለስበት ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን”(ኤፌ 2:10)። ይህንን የተወሰነልንን መልካም ሥራ ሳንሠራ ዘመኑ ቢያልቅብን እንጠየቅበታለን። ሁለተኛ እድል ግን አናገኝም። “የእኛ” ወይም “የእኔ” የምንለው ሁሉ የእግዚአብሔር የእምላካችን ገንዘብ መሆኑን መዘንጋት የለብንም። እንኳን የእኛ የሆኑት ነገሮች ቀርተው እኛም ራሳችን የጌታ ነን።

ለዚህ ነው የጌታ ቃል ከዚህ ቀጥሎ ባለው ሁኔታ የሚመክረን “በዋጋ ተገዝታችኋልና ለራሳችሁ እይደላችሁም ፡ ስለዚህ በስጋችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ” (1 ቆሮ 6:19-20)። በዋጋ የተገዛ ሰው ለገዛው ሰው ነው መኖር የሚገባው። እኛ ራሳችን በዋጋ ማለትም በጌታችን ደም የተዋጀን ከሆን ፡ ጊዜአችን ወይም ዘመናችን የጌታ መሆኑ የማያጠራጥር ጉዳይ ነው።

4ኛ/ የተትረፈረፈ ጊዜ እንደማይኖረን መረዳት አለብን። ይህም

ማለት ጊዜያችንን የሚሻሙ ጉዳዮች እንዳሉ ማወቅ ያስፈልገናል። ለምሳሌ የግል ሥራ ፥ የመንግሥት ሥራ ፥ የቤተሰብ ሐላፊነት ፥ አገልግሎትና እነዚህን የመሳሰሉ ጉዳዮች ሁሉ ጊዜን የሚጠይቁ ናቸው።

ስለሆነም ጊዜን እንደ ገንዘብ በመመልከት በማስተዋል ማበቃቃት አለብን። ብዙ ሰዎች የገንዘብ እጥረት ስላለባቸው ለማድረግ የሚፈልጉትን ሁሉ ለማድረግ አይችሉም። ከዚህ የተነሳ እየቆጠቡና ቅድሚያ እየሰጡ ያላቸውን ገንዘብ ጥቅም ላይ ያውላሉ። አገልጋይ ጊዜውን ልክ እንደ ገንዘብ በቁጠባና ቅድሚያ በመስጠት ለእግዚአብሔር ሥራና ለሌሎችም አስፈላጊ ጉዳዮች ማዋል አለበት።

ሳንቲሞች ተጠራቅመው ብር ይሆናሉ። ብሮች ተጠራቅመው እምስት ብር ፥ አስር ብር ፥ ሃያ ብር ፥ ሃምሳ ብር ፥ መቶ ብር ይሆናሉ። ጊዜም ልክ እንደዚሁ ነው። ደቂቃዎች ተጠራቅመው ሰአት ይሆናሉ። ሰአቶች ሲጠራቀሙ ቀን ፥ ሳምንት ፥ ወር ፥ አመት ይሆናሉ። እነዚህ ሁሉ የእድሜአችን ቁራጮች ናቸው። እነዚህን ማባከን እድሜን ማባከን ነው።

“ይገርማል! ሰአት ይሮጣል ፥ ቀን ይሮጣል ፥ ጊዜ ይሮጣል” እያልን በመደነቅ ስናወራ “እድሜአችን ይሮጣል” ማለታችንን አንዘንጋ። እድሜአችንን በየቀኑ በየቦታው እየተንጠባጠበ በከንቱ እንዳይባከን ዘመኑን መዋጀት አለብን።

የቁጠባ ዘዴ

ጊዜአችንን በማስተዋል ለምልካም ነገሮች ለማዋል ጊዜን

መቆጠብ አለብን ብለናል። ጊዜን ቆጥብን አስፈላጊ ለሆኑ ጉዳዮች ለማዋል የቁጠባን ዘዴ ማወቅ ያስፈልጋል። ከዚህ ቀጥሎ በጣም ቀላል በሆነ ሁኔታ የቁጠባን ዘዴ ለማሳየት እሞክራለሁ። ይህ ዘዴ እኔ ራሴ የምጠቀምበት ዘዴ ነው።

1ኛ/ ጊዜአችንን የምናጠፋባቸውን ዝርዝር ጉዳዮች በአንድ ወረቀት ላይ በዝርዝር መጻፍ ነው። ስንጽፍ ቅደም ተከተሉን ማሰብ አስፈላጊ አይደለም። በዚህ ወረቀት ላይ በዝርዝር የሚጻፉ ዝርዝር ነገሮች የቤተሰብን ጉዳይ ፥ የግል ወይም የመንግሥት ሥራን ጉዳይ ፥ አገልግሎትና የመሳሰሉትን ሁሉ ያካትታሉ።

2ኛ/ አራት (4) ባዶ ወረቀቶች በመውሰድ ከዚህ የሚከተሉትን ቃላት እንደ ርእስ በእያንዳንዱ ወረቀት ላይ መጻፍ። እነዚህ አራት ርእሶች ከዚህ የሚከተሉት ናቸው።

* እጅግ በጣም አስፈላጊ

* በጣም አስፈላጊ

* አስፈላጊ

* ቢቀር አይጎዳም

1ኛ ወረቀት

2ኛ ወረቀት

እጅግ በጣም አስፈላጊ	በጣም አስፈላጊ
አስፈላጊ	ቢቀር አይጎዳም

3ኛ ወረቀት

4ኛ ወረቀት

4ኛ/አሁን በአንድ ወረቀት ላይ ተጽፈው ከነበሩበት ከእነዚያ ጊዜ ከምናጠፋቸው ዝርዝር ጉዳዮች መካከል በአስፈላጊነታቸው ደረጃ መጠን ከዚህ በላይ በአራት ወረቀቶች ላይ በተጻፉት ርእሶች ሥር አንድ ሁለት እያሉ ማስፈር። ይህም ማለት እጅግ በጣም አስፈላጊ የሆኑትን ጉዳዮች “እጅግ በጣም አስፈላጊ” በሚለው ወረቀት ላይ መጻፍ ማለት ነው። እንዲሁም በጣም አስፈላጊ የሆኑትን ጉዳዮች “በጣም አስፈላጊ” የሚለው ወረቀት ላይ መጻፍ። እንዲሁ እያሉ ሁሉም በደረጃቸው መጠን በአራቱ ወረቀቶች ላይ ይሰፍራሉ ማለት ነው።

በዚህ ዘዴ በመጠቀም እጅግ በጣም አስፈላጊ ፡ በጣም አስፈላጊ ፡ አስፈላጊ የሆኑትንና ቢቀሩ የማይጎዱትን ጉዳዮች ደረጃ በደረጃ ለይተን ለማወቅ እንችላለን።

5ኛ/ በዚህ ዘዴ መሠረት ሥራችንን የምንሠራው “እጅግ በጣም አስፈላጊ” የሚሉትን ጉዳዮች በማስቀደም ይሆናል። እጅግ በጣም አስፈላጊ የሆኑትን ጉዳዮች ትተን ወደ ሌሎች ጉዳዮች እንዳናተኩር በጣም ይረዳናል። ራሳችንን እንድንቆጣጠር መሳሪያ ይሆናል። ይህም ማለት ቅድሚያ መሰጠት ለሚገባቸው ጉዳዮች ቅድሚያ በመስጠት ጊዜአችንን በማስተዋል ሥራ ላይ እና ውላለን።

አንዳንድ ጊዜ እጅግ በጣም አስፈላጊ የሆኑትን ነገሮች ትተን በሁለተኛ ደረጃ ወይም በሶስተኛ መታየት ባለባቸው ነገሮች ላይ ጊዜ እናጠፋለን። አንዳንድ ጊዜ አስፈላጊ የሆኑትን ጉዳዮች ቸል በማለት ቢቀሩ በማይጎዱ ጉዳዮች ላይ እንቁ የሆነውን ጊዜአችንን እናባክናለን።

ይህ ዘዴ እጅግ በጣም አስፈላጊ ፡ በጣም አስፈላጊ ፡ አስፈላጊ ለሆኑ ጉዳዮች እንደ ክብደታቸው መጠን ቅድሚያ ለመስጠት ከማስቻሉም በላይ ፡ ቢቀሩ የማይታዩትን ግብረብስና ዋጋ ቢስ የሆኑትን ነግሮች ከሕይወታችንና ከሥራችን ለማስወገድ ይረዳናል።

ይህንን ዘዴ ለቀን ፡ ለሳምንት ፡ ለወርና ለአመታት ከንውኖች ሁሉ ለመጠቀም እንችላለን። ከተለመደ በጣም ደስ ይላል። እንዲያውም ያለ እርሱ መሥራት ቅር ቅር ይላል።

የአመቱንና የውሩን ከንውኖች በደብተር ላይ መጻፍ ነው። የሳምንቱንና የቀኑን ከንውኖች በዚህ ደብተሮች ላይ ወይም በተራ ወረቀቶች ላይ ለማስፈር ይቻላል። ይህን በመሰለ ሁኔታ በወረቀት ላይ ጽፈው በዚህ ዘዴ መጠቀም የማይችሉ ቢኖሩ ፡ አሳቡን በአእምሮአቸው በመቅረጽ ሊገለገሉበት ይችላሉ።

ይህ በጣም ቀላል የሆነ ዘዴ በምድር ዘምናችን ለምንኖረው ጠቅላላ ኑሮአችንም እንኳ ጠቃሚ ፕሪንሲፒል ወይም የመኖር ዘዴ ይሆናል። በሕይወት እጅግ በጣም አስፈላጊ ነገር ምን እንደሆነ እንደንጠይቅና ለይተን እንድናውቅ ይረዳናል። ይህ አስተሳሰብ ምድራዊ የሆነውንና ሰማያዊ የሆነውን ፡ ጊዜያዊ የሆነውንና ዘላለማዊ የሆነውን ፡ የከበረውንና የተዋረደውን ለይተን እንድናውቅ ይጠቅመናል።

የእግዚአብሔር አይኖች ሁሉንም ያያሉ

“የእግዚአብሔር አይኖች በስፍራ ሁሉ ናቸው I ክፉዎችንና

ደኅችን ይመለከታሉ” (ምሳ 15:3)። ይህ ጥቅስ አስደንጋጭም ነው አስደሳችም ነው። በሁለቱም በኩል ትኩረትን የሚጠይቅ መልእክት ይዞአል።

አስደሳቂ መልእክት እግዚአብሔር አምላክ የእርሱ የሆኑትን ዘወትር እንደሚጠብቅ ፡ አይኖቹ ከሕዝቡ እንደማይለይ ያስረዳል። ይህ ታላቅ የመተማመንን ተስፋ ይሰጠናል። ደስም ያስኛል። ዘወትር በእግዚአብሔር ጥበቃ ሥር መኖራችንን ያረጋግጥናል።

አስደንጋጭ መልእክት ግን ሰዎች ሊያዩብን የማይችሉትን ተግባሮች እግዚአብሔር ለማየት መቻሉ ፡ ሰዎች ሊያውቁብን የማይችሉትን ነግሮች እግዚአብሔር ለማወቅ መቻሉ ነው። ይህ በጣም ያስፈራል። ያንቀጠቅጣል።

በሙሉ ጊዜ የሚያገለግሉ የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች እንደ መንግሥት መስሪያ ቤት እየፈረሙ መግባትና መውጣት አይኖርባቸውም ይሆናል። እንደ ንግድ ድርጅቶችና የመንግሥት መስሪያ ቤቶች በበንት ሰእት እንደ ገባንና እንደ ወጣን የሚቆጣጠረን ሰው አይኖርም ይሆናል። ከዚህ የተነሳ የእግዚአብሔርን ጊዜና የእግዚአብሔርን ሕዝብ ጊዜ ለመስረቅ ፡ በከንቱ ለማባከንና ለሌላ ጉዳይ ለማዋል ይቻላል። ነገር ግን ሰዎች ባያዩ እግዚአብሔር እንደሚያይ ፡ ሰዎች ባያውቁ እግዚአብሔር እንደሚያውቅ ማሰብ ያስፈልጋል። በብዙ እየደከሙ ሠርተው በገንዘባቸው አገልጋዩን የሚደግፉትን ምእመናን መርሳት አይገባም። በእግዚአብሔርም ፊት ሆነ በእግዚአብሔር ሕዝብ ፊት ታማኝ ሆኖ መገኘት አስፈላጊ ነው።

ሰለዚህ “በሙሉ ጊዜ” የሚለው ቃል ባዶ ቃል መሆን የለበትም። እንደ ቃሉ ፡ አገልግሎትም “በሙሉ ጊዜ” መሆን አለበት። ይህ ጉዳይ በሙሉ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንን የሚያገለግሉትን እረኞችንና ወንጌላውያንን ብቻ የሚመለከት አይደለም። በቢሮም ውስጥ ሆነ በልዩ ልዩ ቦታዎች በሙሉ ጊዜ እግዚአብሔርን እንዲያገለግሉ እድልና አደራ የተሰጣቸውን ሁሉ ይመለከታል። እግዚአብሔር ታማኞች ያድርገን።

ምእራፍ 6

አገልጋይና ቤተሰቡ

“ነግር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ሐይልን ትቀበላላችሁ ፤ በዚያን ጊዜ በኢየሩሳሌም ፡ በይሁዳ አገር ሁሉ ፡ በሰማርያ ፡ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ” (ሐሥ 1:8)።

ሐዋርያት አገልግሎታቸውን መጀመር የነበረባቸው ከኢየሩሳሌም ነበር። ከቤታቸው ወይም ከሚሰሩበት ቦታ በመጀመር ቀጥለው የሚገኙትንም ቦታዎች ማገልገል እንደነበረባቸው ተናገራቸው። እንደተናገራቸውም ከቤታቸው ከኢየሩሳሌም በመጀመር ቀስ በቀስ ወደ አካባቢያቸው እየዘመቱ ሄዱ።

አገልጋይ አገልግሎቱን መጀመር ያለበት ከቤተሰቡ መሆኑን

መረዳት በጣም አስፈላጊ ይሆናል። በተለይም የትዳር ጓደኛና ልጆች ያሉት አገልጋይ የመጀመሪያው ትኩረቱ ቤተሰቡ ላይ መሆን አለበት። አገልጋይ የራሱን ቤተሰብ ቸል ብሎ ሌሎችን ለማገልገል ቢሞክር ብዙ ችግሮች ይፈጠራሉ።

የአገልጋይ ቤተሰብ ምሳሌ መሆን ይኖርበታል

“ሰው የገዛ ራሱን ቤተሰብ ማስተዳደር የማይችል ከሆነ ፡ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ማስተዳደር እንዴት ይችላል ! ” (1ጢሞ 3:5)። እውነት ነው ይህ ጥቅስ በመጀመሪያ ደረጃ ስለ ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች የተጠቀሰ ነው። ይሁን እንጂ የማንኛውም አገልጋይ ቤተሰብ እግዚአብሔርን የሚያስከብር ኑሮ መኖር እንዳለባቸው የሚያጠያይቅ ነገር አይደለም።

የአገልጋይን ቤተሰብ አስመልክቶ ሁለት ነገሮችን ለመጥቀስ እፈልጋለሁ። በተለይም ምሳሌነት ያለው ሕይወት ስለመኖር ጉዳይ።

1ኛ/ አገልጋይ ቤተሰቡ የእግዚአብሔር ቤተሰብ እንዲሆን ታላቅ ጥረት ማሳየት አለበት። በቃልም በሕይወትም ለቤተሰቡ ምሳሌ በመሆን ፡ እንደ ሐዋርያ ጳውሎስ “ እኔ ክርስቶስን እንደምመስል እናንተም እኔን ምስሉ” የሚል አገልጋይ መሆን ይገባዋል። እግዚአብሔር በሚሰጠው ጸጋ ይህ ምኞቱና ተግባሩ ሊሆን ይገባል። ምእመናንና የውጭም ሰዎች የአገልጋዩን አገልግሎት በቤተሰቡ ኑሮ መመዘን ይቀናቸዋል።

2ኛ/ ምእመናን የአገልጋዩን አገልግሎት በቤተሰቡ ኑሮ መመዘን ሲጀምሩ ማስተዋል ያለባቸው ነገር አለ። እንዳንድ ጊዜ አገልጋይ በቃልም ሆነ በሕይወት የሚችለውን ሁሉ እያደረገ ቤተሰቡን የእግዚአብሔር ቤተሰብ ማድረግ ሊያቅተው ይችላል። በተለይም ልጆቹ ሊያምጹበት ይችላሉ።

ይህ በሚሆንበት ጊዜ ምእመናን በአገልጋዩ ላይ እየፈረዱ አገልግሎቱንና መልካም ጥረቱን ዋጋ ቢስ ማድረግ የለባቸውም። እንዲያውም በፍቅር ፥ በጸሎትና በሚቻላቸው ነገሮች ሁሉ አገልጋዩ ተስፋ እንዳይቆርጥ መርዳትና መደገፍ በጣም አስፈላጊ ነው።

ነቢዩ ሳሙኤል ከሕጻንነቱ ጀምሮ የኖረው ኑሮ የጽድቅ ኑሮ ነበር። አገልግሎቱም የጽድቅ አገልግሎት ነበር። ሳሙኤል ዘመኑንና አገልግሎቱን ካጠናቀቀ በኋላ የእስራኤልን ሕዝብ ሰብስቦ አንድ ጥያቄ አቀረበላቸው። ይህም ጥያቄ በአገልግሎቱ ዘመን በፈታቸው የሠራው በደል ካለ እንዲነግሩትና ማስተካከል ያለበትን ነገር እንዲያስተካክል ነበር። የእስራኤል ሕዝብ ግን በሳሙኤል ሕይወትም ሆነ አገልግሎት ሊጠቅሱት የሚችሉ አንዳች በደል እንደሌለ በአንድ ድምጽ መሰከሩ (1 ሳሙ 12:1-5)። ይሁን እንጂ ይህን የመሰለ ጽድቅ የእግዚአብሔር አገልጋይ ልጆቹ የእርሱን ምሳሌነት እንዲከተሉ ለማድረግ አልቻለም ነበር (1ሳሙ 8:1-5)። ጥረት ሳያደርግ ቀርቶ አይደለም። በቃልም በሕይወትም ሊያስተምራቸው አልሰነፈም። ነገር ግን አልተሳካለትም። በነገሩ ሳያዝን አልቀረም።

በዘመናችንም ልጆቻቸው ጽድቅን እንዲከተሉ የሚቻላቸውን ሁሉ

እያደረጉ ያልተሳካላቸው አገልጋዮች አሉ። በዚህም ጉዳይ ልባቸው ብዙ የሚያዝንና መንፈሳቸው የሚቆዝም የጽድቅ ሰዎች አሉ። እነዚህ አገልጋዮች የምእመናን ጸሎት ፥ ፍቅርና እንክብካቤ ያስፈልጋቸዋል እንጂ ፍርድና ወቀላ አይገባቸውም። በሰይጣንም በምእመናንም እየተከሰሱ አገልግሎታቸውን እንዳይተው መጠንቀቅ ያስፈልጋል።

ሊፈጠሩ የሚችሉ ሌሎች ነግሮች

አገልጋይ ቤተሰቡን በቅርቡ ካልተንከባከበ ብዙ ችግሮች ሊፈጠሩ ይችላሉ። ሊፈጠሩ ከሚችሉት ችግሮች እንዳንዶቹን ከዚህ በታች ልጠቅስ እወዳለሁ።

1ኛ/ የአገልጋይ ቤተሰብ ሌላ አገልጋይ የለውም። ለጉባኤ ከሚሰጠው አገልግሎት ከሚያገኘው በስተቀር በቤቱ በግል አገልግሎት አያገኝም። ምክንያቱም የአገልጋይ ቤተሰብ ስለሆነ ከሌሎች አገልጋዮች አገልግሎት የሚያስፈልጋቸው አይመስላቸውም። ስለዚህ አብዛኛውን ጊዜ ቢያዝን የሚያጽናናው ሰው አያገኝም ፤ ቢታመም ጠያቂ አይኖርም ፤ ጥያቄ ቢኖረው አብሮት ተቀምጦ የሚያወያየው ሰው የለም ፤ በጠቅላላው በልዩ ልዩ ችግሮችና ፈተናዎች ውስጥ ሲያልፍ አስፈላጊውን አገልግሎት አያገኝም።

ስለዚህ ብዙ መጎዳት ይደርስበታል። ለጉባኤ ከሚሰጠውና ለሕብረት ከሚሰጠው አገልግሎቶች ከሚያገኘው አገልግሎት ሌላ በቅርቡ ፥ በግሉና በቤቱ መገልገል ያስፈልገዋል። ስለዚህ አገልጋይ ለቤተሰቡም አገልጋይ መሆኑን በመረዳት ለቤተሰቡ

አስፈላጊውን አገልግሎት በታማኝነት ማበርከት አለበት። “ሸክላ ሠሪ በገል ትበላለች ” እንደሚባለው ሌሎችን እያገለገለ ቤተሰቡን ቸል የሚል አገልጋይ ዋናውን አገልግሎት መርሳት ይሆንበታል።

2ኛ/ በቤተሰብ ሕይወት ውስጥ የሕሊና ወቀሳ ይፈጠራል። የአገልጋይ የትዳር ጓደኛና ልጆች ከአገልጋይ ጋር አብረው ጊዜ ማሳለፍ ይፈልጋሉ። አብረው መወያየትን ፣ አብረው መጸለይን ፣ አብረው መብላትን ፣ አብረው ማምሸትን ፣ አብረው ማልቀስንና መሳቅን ይፈልጋሉ። ይህ የልባቸው መሻት ይሆናል።

3ኛ/ ለቤተሰብ መሰጠት የሚገባው እንክብካቤ ሲጓደል መራብን በሕይወታቸው ይፈጥራል። ይህ መራብ የምግብ መራብ ሳይሆን የፍቅር ፣ የግንኙነትና የአንድነት መራብ ነው። ኑሮአቸው እንደ ደባል ሰዎች አልፎ አልፎ መገናኘት ፣ አልፎ አልፎ መነጋገርና አብሮ መሆን ብቻ ከሆነ ብዙ የመንፈስ ሰቀቀን ያስከትላል።

በባልና በሚስት መካከል ሊፈጠር የሚችል ችግር

በተለይም በባልና ሚስት መካከል ተጨማሪ ችግርን ያስከትላል። ይህም ችግር በመካከላቸው ሊኖር የሚገባውን የጾታ ፍላጎትን እርካታ ማመን መን ነው። የጾታ ፍላጎት ረሐብ እየገፋ ከሄደ ለአንዳንዶች በሐጢአት መውደቅም ሊያስከትል ይችላል። ለዚህ ነው ሐዋርያ ጳውሎስ ከዚህ ቀጥሎ ባለው ሁኔታ የትዳር ሰዎችን የሚመክራቸው።

“ባል ለሚስቱ ማድረግ የሚገባውን የጋብቻ መብትዋን አይከልከላት ፤ እንዲሁም ሚስት ለባልዋ ማድረግ የሚገባትን የጋብቻ መብቱን አትከልክለው። ሚስት በሰውነቷ ላይ ስልጣን የላትም ፤ በእርሷ ሰውነት ላይ ስልጣን ያለው ባልዋ ነው። እንዲሁም ባል በሰውነቱ ላይ ስልጣን የለውም ፤ በእርሱ ሰውነት ላይ ስልጣን ያላት ሚስቱ ነች። በጾሎት ለመትጋት ሁለታችሁም ተስማምታችሁ ለተወሰነ ጊዜ ካልሆነ በቀር በመለያየት እንዲሉላውን የጋብቻ መብት አይከልክል። ራሳችሁን መቆጣጠር አቅቶአችሁ ሰይጣን እንዳይፈትናችሁ እንደገና አብራችሁ ሁኑ” (1ቆሮ 7:3-5)።

ከዚህ በላይ የተጠቀሰው ምክር የተሰጠው ባልና ሚስት ለሆኑት ሁሉ መሆኑ ግልጽ ነው። ይህ ምክር በማንኛውም ቦታና በማንኛውም ዘመን ፣ በማንኛውም ቤተሰብና በማንኛውም የትዳር ጓደኛ መከበር ያለበት ምክር ነው።

“የጋብቻ መብት ” የተባለው ነገር ባል ለሚስቱ እንዲሁም ሚስት ለባሏ መስጠት ያለባቸውን የጾታ ፍላጎት የማርካት አገልግሎት መሆኑ ግልጽ ነው። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል የሚያዘውን ትእዛዝ ጀሮ ያለው ይስማ !

በዚህ ጓዳ ወይም ክፍል የሚፈጠረው ችግር ሌሎችንም የትዳር ጓዳዎች ወይም ክፍሎች በከፍተኛ ደረጃ የሚያቃውስ መሆኑን መረዳት ያስፈልጋል። በተለይም ብዙ የትዳር ጓደኞች በዚህ በጾታ ችግር ላይ በግልጽ ሰለማይወያዩበት ቀስ እያለ የትዳርን

ድርጅት ማን እየበጣጠሰው እንደሚሄድ መረዳት አስፈላጊ ነው።

የጾታ ረሐብ የሚሰጥም የባልም ችግር መሆኑ መታወቅ አለበት። ይህም ማለት ባል እንደሚራብ ሁሉ ሚስትም የምትራብ መሆኑ ለሁለቱም ግልጽ እንዲሆን ያስፈልጋል።

በልጆችና በወላጆች መካከል ሊፈጠር የሚችል ችግር

በአገልጋይና በልጆች መካከል የፍቅር ፡ የአንድነትና የቅርበት ረሐብ ከተፈጠረ በልጆች ሕይወት ውስጥ ብዙ ቀውሶችን ያስከትላል።

1ኛ/ የሌሎች ምእመናን ልጆች ከወላጆቻቸው የሚያገኙትን ፍቅር ፡ ግንኙነትና ቅርበት እየተራቡ ያድጋሉ። የልብስና የምግብ ችግር ባይኖርባቸውም እንኳ በእነዚህ ነገሮች በሕይወታቸው ባዶነት እየተሰማቸው ያድጋሉ።

2ኛ/ የቤተሰብነት ኑሮ ብዙ ትርጉም ሳይሰጣቸው ያድጋሉ። በዚህ ሁኔታ ካደጉ ወደ ፊት ከቤተሰባቸው ጋር የሚኖራቸው ግንኙነት በርቀት ብቻ ይሆናል። ይህም ማለት ራሳቸውን ችለው ከቤት ከወጡ በኋላ ከወላጆቻቸው ጋር የሚኖራቸው ግንኙነት የርቀት ግንኙነት ይሆናል ማለት ነው።

3ኛ/ ጢሞቴዎስ ከእናቱና ከአያቱ እየተመገበ ያደገውን መንፈሳዊ ምግብ ሳያገኝ ያድጋሉ። በወጣትነታቸው ጊዜ በሕይወታቸው

መተከልና መቀረጽ ያለበት እውነተኛ እምነት በሕይወታቸው ሳይተከልና ሳይቀረጽ ያድጋሉ።

4ኛ/ የቤተሰብ ኑሮና የትዳር ትርጉም በግልጽ ሳይገባቸው ሊያድጉ ይችላሉ። በዚህ ሁኔታ ካደጉ ወደ ፊት በሚኖራቸው የትዳርና የቤተሰብ ኑሮ ችግር ሊያጋጥማቸው ይችላል። ስለዚህ አገልጋይ ለቤተሰቡ በቂ ጊዜ በመስጠት አስፈላጊውን እንክብካቤ ማድረግ በጣም አስፈላጊ ጉዳይ ነው። ለቤተሰቡ በቂ ጊዜ መስጠትና መንከባከብ የቅንጦት ጉዳይ ሆኖ መታየት የለበትም። አገልጋይ ለቤተሰቡ የሚሰጠው እንክብካቤ ከአገልግሎቱ አንዱ ክፍል መሆኑን መረዳት ይገባዋል። ምእመናንም አገልጋይ ለቤተሰቡም አገልጋይ መሆኑን እንዲረዱለት ያስፈልጋል።

ምእራፍ 7

አገልጋይና የተቀባ አገልግሎት

በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ማለት ምን ማለት ነው ? በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ማለት በመንፈስ ቅዱስ ሐይልና እገዛ የሚሰጥ አገልግሎት ማለት ነው። ስለዚህ ጉዳይ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለሐዋርያት የተናገራቸውን ቃል ከዚህ በታች እንመልከት።

“ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ሐይልን

ትቀበላላችሁ ፡ በኢየሩሳሌም በይሁዳም ሁሉ ፡ በሰማርያም እስከ ምድር ዳርም ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ አለ” (ሐ.ሥ 1:8)። ይህ ነው እውነተኛው በመንፈስ ቅዱስ የመቀባት ትርጉም። ከዚህ የተለየ ትርጉም ሁሉ የፈጠራ ትርጉምና የሰው አስተያየት ነው።

የኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት መሆን አለበት። አስፈላጊነቱ የሚያጠያይቅ ጉዳይ አይደለም። ይሁንና በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ምን ይመስላል ? በምን ይታወቃል ? በምንስ ይመዘናል ? ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሉቃስ ወንጌል 6:44 “ዛፍ ሁሉ በፍሬው ይታወቃል” ብሎ እንደተናገረው ፡ በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት የሚመዘኘው በአገልግሎቱ ፍሬ ነው። በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ማሳየት ከሚገባቸው ፍሬዎች መካከል ዋና ዋናዎቹን ከዚህ ቀጥሎ እዘረዝራለሁ።

ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር ይመልሳል

ለማቀርበው አሳብ የእግዚአብሔርን ቃል መሠረት ለማድረግ እፈልጋለሁ። ስለዚህ የዘመኑን ልዩ ልዩ አገልግሎቶችን እንደ ምሳሌ ለማቅረብ ከመሞከር ይልቅ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ እንድንመለከት ያስፈልጋል። ምክንያቱም ትክክለኛው ሚዛንና ፈራጅ መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ነው።

እስቲ የሐዋርያትን አገልግሎት እንመልከት። “በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ

ከአሥራ አንዱ ጋር ቆመና ድምጹን ከፍ አድርጎ ለሕዝቡ እንዲህ ሲል ተናገረ እንግዲህ ይህን እናንተ የሰቀላችሁትን ኢየሱስን እግዚአብሔር ጌታና መሲሕ እንዳደረገው የእስራኤል ሕዝብ ሁሉ በእርግጥ ይወቅ” ሰዎቹም ይህን በሰሙ ጊዜ ልባቸው በሐዘን ተነክቶ ጴጥሮስንና ሌሎችን ሐዋርያት “ወንድሞች ሆይ ! እንግዲህ ምን እናድርግ ?” አሉአቸው።

ጴጥሮስም እንዲህ አላቸው ፡ “ንስሐ ግብ ፣ ኃጢአታችሁም ይቅር እንዲባልላችሁ እያንዳንዳችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተጠመቁ ፡ የእግዚአብሔር ስጦታ የሆነውን መንፈስ ቅዱስንም ትቀበላላችሁከእነርሱም ብዙዎቹ ቃሉን ተቀብለው ተጠመቁ ፣ በዚያን ቀን ሶስት ሺህ የሚያህሉ አማኞች ተጨመሩ” (ሐ.ሥ 2:14 ፥ 36-38 ፥ 41)።

ከዚህ በላይ ከተጠቀሰው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል እንደምንመጽ ለከተው ፡ በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ነፍሳትን ወደ አምላካቸው ይመልሳል። አገልግሎታችን ነፍሳትን ወደ አምላካችን የማይመልስ ከሆነ ቆም ብለን አገልግሎታችንን መመዘን አለብን። ምክንያቱም መፈለግ አለብን። በአንድ መልእክት ሶስት ሺህ የሚያህሉ ነፍሳት ወደ ጌታ ይመለሳሉ ማለት አይደለም። ይሁን እንጂ የሚድኑት በየሳምንቱ ፣ ካልሆነም በየወሩ ወደ ጉባኤያችን መጨመር አለባቸው።

ሐዋርያትና ሌሎችም አገልጋዮች “ከጸለዩ በኋላ የነበሩበት ስፍራ ተናወጠ ፣ ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ ፣ የእግዚአብሔርንም

ቃል ያለ ፍርሃት በድፍረት ተናገሩ” (የሐ ዋ 4:31)። በዚህ ሁኔታ አገልግሎታቸው በእግዚአብሔር ቃል ፥ በጸሎትና በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ እንዲሆን ይተጉ ነበር። “እኛ ግን በመጸለይና የእግዚአብሔርን ቃል በማስተማር እንተጋለን” በማለት ቆረጡ (ሐ.ሥ 6:4)።

ውጤቱስ ምን ሆነ ? ነፍሳት በብዛት ወደ እግዚአብሔር ይመለሱ ነበር። “በዚህ ሁኔታ የእግዚአብሔር ቃል እየተስፋፋ ስለ ሄደ በኢየሩሳሌም የአማኞች ቁጥር በጣም እየበዛ ሄደ ፤ ከካህናትም ብዙዎች አመኑ” (ሐ.ሥ 6:7)።

በመንፈስ ቅዱስ የተቀባው የጳውሎስ አገልግሎት ብዙዎቹን የተሰሉንቁን ሰዎች “ሕያውና እውነተኛ የሆነውን አምላክ ለማገልገል ከጣዖቶች ወደ እግዚአብሔር” መለሳቸው (1ተሰ 1:5-9)። በአንጾኪያ የተመሠረተው በመንፈስ ቅዱስ የተቀባው አገልግሎት የከተማውን ሕዝብ ከድቅድቅ ጨለማ ወደሚደነቀው የእግዚአብሔር ብርሃን እንደመለሰ ተጽፎ እናነባለን (ሐ.ሥ 11:20-24)።

ጳውሎስ አስራ ሁለት ሰዎችን ይዞ በኤፌሶን ከተማ የመሠረተው አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ ነበር። ከዚህ የተነሳ ቀደም ሲል አርጤሚስ ለምትባል ጣኦት ይገዝ የነበሩት ብዙ ነፍሳት ወደ እውነተኛው አምላካቸው ተመለሱ። ሕይወት ያለበትና የጨለማንም ሥራ የሚያፈርስ አገልግሎት በዚህ ከተማ ተሰፋፋ።

በአርጤሚስ አማካይነት በኤፌሶን ከተማ የሚሠራውን “የዲያቢሎስን የተንኮል ሥራ” ለመቃወምና ምርኮን ለመበዝበዝ የሚችል ጉባኤ ተመሠረተ (ኤፌ 6:10-19)።

ስለዚህ ጉዳይ ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስን ክፍሎች ጨምሮ እንደ መረጃ ለማቅረብ ይቻላል። ነገር ግን ለምሳሌ ያህል እነዚህ ከዚህ በላይ የተጠቀሱት መረጃዎች በቂ ናቸው። ይህ በሐዋርያት ዘመን ብቻ የተደረገና በዚህ ዘመን ሊደገም የማይችል ነገር አይደለም። ይህ የማይለወጥ ለሁልጊዜ የሚኖር የእግዚአብሔር መለኮታዊ አሠራር ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብቻ ተጠቅሶ የምንመለከት ጉዳይም አይደለም። በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ፥ እንዲሁም በዘመናችን ሲደጋገምና ሲገለጽ የምናየው መለኮታዊ አሠራር ነው።

ስለዚህ በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ከሚታወቅባቸው ነገሮች አንዱ የነፍሳት በብዛት ወደ እግዚአብሔር መመለስ ነው። ይህ ምልክትና መለኮታዊ አሠራር የማይታይበት መድረክ ፥ በጸምና በጸሎት መመርመር ይገባዋል። ይህ ችግር እስኪስተካከል ድረስ መተኛት የለብንም።

ምእመናንን የተሰጡ ያደርጋል

አገልግሎታችን በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ ከሆነ ምእመናን ያለ መቆጣጠል የተሰጡ ይሆናሉ። ይህ ሚዛን ሁለተኛው ሚዛን መሆን አለበት። ሰዎች ከኃጢአት ኑሮ ወደ እግዚአብሔር ተመልሰው ለኃጢአታቸው ይቅርታ ማግኘት አንድ ነገር ነው። ነገር ግን ወደ ሕያው እግዚአብሔር ከተመለሱ በኋላ የተሰጡ ምእመናን ሆነው በእግዚአብሔር ቤት መኖር ሌላ ጉዳይ ነው። መታወቅ ያለበት ነገር ለምእመናን የመሰጠት ጉዳይ የምርጫ ጉዳይ እንዳልሆነ ነው።

መሰጠት ሲባል ምን ማለት ነው ? የምንሰጠውስ ለማን ነው ? ለምንድነው ? እያንዳንዱ ምእመን ሶስት አይነት መሰጠት መሰጠት አለበት። እነዚህን ሶስት አይነት መሰጠት ከዚህ ቀጥቶ እዘረዝራለሁ።

አንደኛው ለእግዚአብሔር መሰጠት ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የመጀመሪያዎቹን አማኞችና አገልጋዮች ሲጠራ የተጠቀመበት አረፍተ ነገር “ኑ ተከተሉኝ” የሚል ነበር (ማቴ 4:18-22)። እነርሱም ይህን ቃል ከሰሙ በኋላ ተቀብለው “ተከተሉት” (ማቴ 4:20፤22)።

ኢየሱስ ይህን አጠራር ሁልጊዜ ይጠቀምበት ነበር። ለምሳሌ እነጴጥሮስን በዚህ መንገድ ከጠራ በኋላ ብዙ ጊዜ ቆይቶ ቀረጥ ሰብሳቢውን ማቴዎስን ቀረጡን እየሰበሰበ ሳለ አገኘው። “ኢየሱስም ማቴዎስ የተባለውን ቀራጭ በቀረጥ መቀበያ ስፍራ ተቀምጦ

አየውና ተከተለኝ” አለው። “ማቴዎስም ተነሥቶ ተከተለው” (ማቴ 9:9)።

“መከተል” የመሰጠት ምልክት ነው። መከተል ወይም መሰጠት ከሁሉም ነገር ይቀድማል። መከተል ወይም መሰጠት እግዚአብሔርን ማገልገልን እንኳ ይቀድማል። አገልግሎት ትርጉም የሚኖረው ፡ ፍሬያማ የሚሆነውና እግዚአብሔርን የሚያስደስተው መሰጠት ሲቀድመው ነው። ጌታችን ኢየሱስ ይህን መሠረታዊ ነገር ከዚህ እንደሚከተለው በማስቀመጥ ግልጽ አድርጎታል ፤ “እኔን ማገልገል የሚፈልግ ይከተለኝ” (ዮሐ 12:26)።

በስም ብቻ መከተል ወይም “ጌታ ሆይ ! ጌታ ሆይ ! ” ማለት ብቻ በቂ አይደለም። በሙሉ ልብ መሰጠት አስፈላጊ ነው። ከዚህ ያነሰ ነገር ጌታን አያስደስተውም። ተቀባይነትም አይኖረውም። በዚህ ጉዳይ እንዳንታለል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ግልጽ አድርጎ ተናግሮታል።

“ብዙ ሰዎች ከኢየሱስ ጋር አብረው ይሄዱ ነበር ፤ እርሱም ወደ እነርሱ መለሰ ብሎ እንዲህ አላቸው ፡ ወደ እኔ የሚመጣ ሁሉ አባቱንና እናቱን ፡ ሚስቱንና ልጆቹን ፡ ወንድሞቹንና እሀቶቹን ፡ የራሱንም ሕይወት እንኳ ከእኔ አብልጦ የሚወድ ከሆነ የእኔ ደቀ መዝሙር ሊሆን አይችልም” (ሉቃ 14:25-26)።

“ መሰጠት ” የሚለውን ቃል ከዚህ በበለጠ መንገድ ለመግለጥ አይቻልም። መሰጠት ማለት ምን ማለት እንደሆነ ከባለቤቱ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ የበለጠ ለመግለጥ የሚችል አዋቂ አይገኝም።

እነዚህን ጥቅሶች ስንመለከት መገንዘብ ያለብን ነገር አለ። ይኸውም ኢየሱስ ክርስቶስ ቤተሰባችንን እንዳንወድ አልተናገረም። ጠላታችንንም እንኳ እንድንወድ አዝዞናል። ራሳችንንም እንዳንወድ አልተናገረም። ራሳችንን እንደምንወድ ጎረቤታችንንም እንድንወድ አስተምሮናል።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንድንረዳው የፈለገው ነጥብ “ከእኔ አብልጦ” የሚለውን ቃል ነው። ይህም ማለት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በትዳራችንም ፥ በሥራችንም ፥ በንግዳችንም ፥ በእርሻችንም ፥ በትምህርታችንም ፥ በኑሮአችንም ሁሉ የመጀመሪያውን ስፍራ መያዝ አለበት ማለት ነው።

በመንፈስ ቅዱስ በተቀባ አገልግሎት ወደ ሕይወት እግዚአብሔር ስለተመለሱት የተሰሉንቁ ምእመናን ቀደም ብዬ ጠቅሼ ነበር። በእነዚህ ምእመናን የሚታየው የሕይወት ፍሬ ከጣኦቶች ወደ እግዚአብሔር መመለስ ብቻ አይደለም። እነዚህ ምእመናን ለእግዚአብሔርም የተሰጡ ምእመናን ነበሩ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ እነዚህ ምእመናን ሲመሰክር እንዲህ ይላል ፥ “ወንድሞች ሆይ ! እግዚአብሔር በመቄዶንያ ላሉት አብያተ ክርስቲያናት የሰጠውን ጸጋ እንድታውቁ እንወዳለን። እነርሱ ብዙ መከራና ፈተና ደርሶባቸዋል ፤ ይሁን እንጂ ደስታቸው ታላቅ ስለሆነ ምንም እንኳ በጣም ድሆች ቢሆኑም ከፍ ያል ልግስና

አድርገዋል። የሚቻላቸውን ያህል ብቻ ሳይሆን ከሚቻላቸውም በላይ በፈቃደኝነት እንደሰጡ እኔ እመሰክርላቸዋለሁ ፤ በይሁዳ ያሉትን ክርስቲያኖች የመርዳት እድል እንዳይነፈጋቸው አጥብቀው ለመኑን ፤ እነርሱ ያደረጉት እኛ ከጠበቅነው በላይ ነው ፤ በመጀመሪያ ራሳቸውን ለጌታ ሰጡ ፤ ቀጥለውም በእግዚአብሔር ፈቃድ ራሳቸውን ለእኛ ሰጥተዋል”(ቆሮ 8:1-5)።

ተሰሉንቁ የሚገኘው መቄዶንያ ተብሎ በሚጠራው ክፍለ አገር ውስጥ ነው። ስለዚህ ጳውሎስ “በመቄዶንያ ላሉት አብያተ ክርስቲያናት” ሲል የተሰሉንቁንም ቤተ ክርስቲያን ጨምሮ ነው። እንዲያውም ስለ ተሰሉንቁ ምእመናን ሲመሰክር ፥ “ምንም እንኳ ብዙ መከራ ቢደርስባችሁም ከመንፈስ ቅዱስ በተገኘ ደስታ ቃሉን ተቀብላችሁ እኛንና ጌታ ኢየሱስን የምትመስሉ ሆናችኋል። ስለዚህ በመቄዶንያና በአካዶያ ለሚገኙት ምእመናን ሁሉ መልካም ምሳሌ ሆናችኋል ”በማለት ገልጿል (1ተሰ1:6-7)።

ሐዋርያ ጳውሎስ የተሰሉንቁ ምእመናን እርሱና የአገልግሎት ባልደረቦቹ ከጠበቁቸው በላይ ሆነውና አድርገው የተገኙበትን ዋና ቁልፍ ነገር ሲጠቅስ እንዲህ ይላል ፥ “በመጀመሪያ ራሳቸውን ለጌታ ሰጡ ”(1ቆሮ 8:5)። አንድ ምእመን “በመጀመሪያ ራሱን ለጌታ” ከሰጠ ሌሎች ነገሮች አስቸጋሪ አይሆኑበትም። ይህም ማለት አስቀድሞ ራሱን ለጌታ ከሰጠ ገንዘቡን ለጌታ መስጠት አያስቸግረውም። በመጀመሪያ ራሱን ለጌታ ከሰጠ አገልግሎቱን ለጌታ መስጠት አይከብደውም። ጊዜውን ለጌታ መስጠት አይከብ

ደውም።

ምክንያቱም ራሱም ፥ ገንዘቡም ፥ እውቀቱም ፥ ጉልበቱም ፥ ንግዱም ፥ ቤተሰቡም ፥ የእርሱ የሆኑት ሁሉ የጌታ መሆናቸው ነው። እንደዚህ አይነቶቹን ምእመናን ለማፍራት የሚቻለው በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ነው። የአገልግሎታችን ፍሬ ከዚህ የተለየ ከሆነ በጥሞና አገልግሎታችንን መመዘን አለብን። ለምን ራሳቸውን ለጌታ የሰጡ ምእመናን ማፍራት አቃተን ? ከምን የተንግ ነው ? በእውነት መንፈስ ፥ በጾምና በጸሎት አገልግሎታችንን ከፈተሽን ፥ ከመዘንን ጌታን ከጠየቅን መልስ ልናገኝ እንችላለን። ምክንያቱም በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ራሳቸውን ለጌታ የሰጡ ምእመናን እንደሚያፈራ የታወቀና የተረጋገጠ ነው።

አንድ ነገር እንዳንዘነጋ ላሳሰብ እወዳለሁ ። ይኸውም አገልግሎታችን በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ ሆኖ እያለ ራሳቸውን ለጌታ በሙሉ ለመስጠት የማይፈቅዱ ይኖራሉ። ስለዚህ እንደነዚህ ባሉት ምእመናን ምክንያት ሰይጣን እንዳይከሰን መጠንቀቅ አስፈላጊ ነው። ይሁን እንጂ አገልግሎታችን በመንፈስ ቅዱስ ከተቀባ የሚበዙቱ ምእመናን ራሳቸውን ለጌታ የሰጡ ይሆናሉ። በዚህ መጠራጠር የለብንም።

ሁለተኛው ለእግዚአብሔር ሕዝብ መሰጠት ነው።

በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ለእግዚአብሔር የተሰጡትን ምእመናን እንደሚያፈራ ተመልክተናል። ይህ የመጀመሪያውና ዋነኛው መሰጠት ነው። ይህ ብቻ በቂ አይደለም። ሌላም መሰጠት አለ። ይህ ሁለተኛው መሰጠት ነው። ሁለተኛው መሰጠት አንድ አማኝ ራሱን ለእግዚአብሔር ሕዝብ የሚሰጠው መሰጠት ነው።

አማኝ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ባለው ሕብረት መሠረት ከሌሎች ምእመናን ጋር አንድ አካል ክፍል የተያያዘና የተገጣጠመ ነው። ስለዚህ አስገራሚ የእግዚአብሔር ሥራ ጳውሎስ እንዲህ ሲል ይጽፋል ፡ “በአንዱ አካላችን ብዙ ክፍሎች አሉ ፤ እያንዳንዱም የአካል ክፍል የተለየ ሥራ አለው። እንዲሁም እኛ ብዙዎች ሆነን ባለን በክርስቶስ አንድ አካል ነን ፤ የአንድ አካል ከሎች እንደመሆናችንም መጠን እርስ በርሳችን ተገጣጥመናል” (ሮሜ 12:4-5)።

ከእነዚህ ጥቅሶች እንደምንረዳው አንድ አማኝ ክርስቲያን በመሆኑ ብቻ የሌሎች ክርስቲያኖች የአካል ክፍል ነው። ይህ ሁኔታ አንድ ምእመን ለሌሎች ምእመናን የተሰጠ መሆኑን ያሳያል። ይህ መሰጠት መንፈሳዊ መሰጠት ነው።

ይሁን እንጂ ይህ መንፈሳዊ መሰጠት በተግባር ካልተገለጠ እውነተኛ መሰጠት አይሆንም። በዚህ ክፍል ልጠቅሰው የፈለግሁት መሰጠት በዚህ መንፈሳዊ መሰጠት ላይ ተመሥርቶ ተግባራዊና

በአይን የሚታየውን መስጠት ነው። ምክንያቱም አንድ ምእመን በመንፈሳዊ አሠራር ለሌሎች ምእመናን የተሰጠ ሆኖ እያለ በተጨማሪም ሁኔታ በተግባራዊ መስጠት ላይሰጥ ይችላል።

ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ምእመናን ለምእመናን በተግባራዊ ሁኔታ የተሰጡ እንዲሆኑ ያደርጋል። ይህ አይነቱ መስጠት በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ መድረክ የሚያስገኘው ፍሬ ነው። ይህ አይነቱ ተግባራዊ መስጠት ለሌሎችም ምእመናን መኖር ማለት ነው። ይህ አይነቱ መስጠት ለሌሎች ምእመናን በረከት መሆን ማለት ነው።

አማኞች ለሌሎች አማኞች ስለመሰጠት ጉዳይ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በልዩ ልዩ ቃላት ፥ አነጋገርና ገለጻ ተጠቅሶ እናገኛለን። ከብዙዎች መካከል አንዳንዶቹን ከዚህ ቀጥቶ እጠቅስባለሁ።

1ኛ/ሌሎችን ምእመናን ማገልግል ነው

ለሌሎች ምእመናን የተሰጠ እውነተኛ አማኝ ሌሎችን ምእመናን ያገለግላል። ስለዚህ ጉዳይ ሐዋርያ ጳውሎስ እንዲህ ይላል ፤ “ወንድሞቼ ሆይ ! እናንተ ለነፃነት ተጠርታችኋል ፤ ነገር ግን አንዱ ሌላውን በፍቅር ያገልግል እንጂ ይህ ነጻነታችሁ የሥጋን ምኞት መፈጸሚያ ምክንያት አይሁን” (1ኛ 5:13)።

ለሌሎች ምእመናን የተሰጡ ምእመናን ሌሎችን ምእመናን

ያገለግላሉ ማለት ነው። በተጨማሪም ፥ የተሰጡ ምእመናን ከሆኑ ለሌሎች ምእመናን የሚሰጡት አገልግሎት በፍቅር የተገፋፋና በፍቅር የተለወሰ አገልግሎት ይሆናል። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል የሚያዘን “አንዱ ሌላውን ያገልግል” አይልም። “አንዱ ሌላውን በፍቅር ያገልግል” ነው የሚለው።

የተሰሉንቱ ምእመናን ለክርስቶስ የተሰጡ ምእመናን መሆናቸውን ቀደም ብለን ተመልክተን ነበር። እነዚህ ምእመናን ለክርስቶስ ብቻ አልነበረም የተሰጡት። ለሌሎችም ምእመናን ነበር የተሰጡት። ሐዋርያ ጳውሎስ “በመጀመርያ ራሳቸውን ለጌታ ሰጡ” ካለ በኋላ ቀጥሎም “በእግዚአብሔር ፈቃድ ራሳቸውን ለእኛ ሰጥተዋል” ሲል ይመሰክርላቸዋል(2ኛ 8:5)።

የተሰሉንቱ ምእመናን ለሌሎች ምእመናን መስጠት ተግባራዊ ነበር። ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ እንዲህ ሲል ይመጽ ሰክርላቸዋል ፡ “በብዙ መከራና ፈተና” እያለፉ ፤ “ በጣም ድሆች” ሆነው እያሉ ፡ “በይሁዳ ያሉትን ክርስቲያኖች የመርዳት እድል እንዳይነፈጋቸው አጥብቀው ለመኑ” (2ኛ 8:3+4)። ይህ ብቻ አይደለም። “የሚቻላቸውን ያህል ብቻ ሳይሆን ከሚቻላቸውም በላይ በፈቃድ ደኝነት” ሰጡ (2ኛ 8:3)። በተጨማሪም “እነርሱ ያደረጉት” ሐዋርያት የጠበቁባቸውን ሳይሆን እነርሱ ከጥበቁት ባላይ ነበር(2ኛ 8:5)።

በተጨማሪም ሁኔታ ለሌሎች ምእመናን መስጠት ማለት ይህ ነው።

ሳይለሙኑ ራሳቸው በፍቅር ተገፋፍተውና ለምነው ሌሎችን ምእመናን በአስፈላጊ ሁኔታ አገለገሉ።

ጳውሎስ በሮም የሚገኙትን ምእመናን ከዚህ ቀጥሎ ባለው ሁኔታ ይመክራል ፡ “አማኞች ወንድሞችን በችግራቸው እርዱ ፤ በእንግድነት የሚመጡትንም ተቀበሉ ደስ ከሚላቸው ጋር ደስ ይበላችሁ ፤ ከሚያለቅሱም ጋር አልቅሱ” (ሮሜ 12:13 ፥ 15)። ይህ ድርጊት ለሌሎች ምእመናን መሰጠትን ያመለክታል። “አንድ ነን በመንፈሱ” ብሎ መዘመር ብቻ ሳይሆን ይህን አንድነት ፥ ይህን መሰጠት በተግባር ማሳየት አስፈላጊ ነው። ሌሎችን ምእመናን ማገልገል በዚህ መንገድ ብቻ ሳይሆን በልዩ ልዩ መንገዶች ሊገለጥ ይችላል። መገለጥም ይገባዋል። ቁም ነገሩ የአገልግሎቱ አይነትና የአሰጣጡ መንገድ ሳይሆን ማገልገሉ ነው።

2ኛ/ ሌሎችን ምእመናን ማነጽ ነው

ለሌሎች የተሰጠ አማኝ ስለ ሌሎች ምእመናን እድገት ማሰብ ይኖርበታል። ማሰብ ብቻ አይበቃም። በተጨማሪም ሁኔታ ተግባራዊ ማድረግ ይገባዋል። ምእመናን እርስ በርስ እንዲተናነቱ የእግዚአብሔር ምኞት ነው። “ስለዚህ አሁን በምታደርጉት ዓይነት እንዴት ሌላውን በማነጽ እርስ በርሳችሁ ተረዳዱ” (1ተሰ 5:11)።

ከዚህ በላይ እንደተጠቀሰው እያንዳንዱ ምእመን ሌላውን ምእመን የማነጽ ሐላፊነትና እድል ፈንታ አለው። “ማነጽ” የሚለው ቃል

መገንባትን ፥ ማሳደግን ፥ ማለምለምንና ፍሬያማ ማድረግን ያመለክታል።

የተሰሉንቂ ምእመናን ለጌታ ኢየሱስ የተሰጡና ለሌሎችም ምእመናን የተሰጡ መሆናቸውን ተመልክተን ነበር። መሰጠታቸውም በተግባር የተገለጠ መሆኑን አይተናል። ከዚህ በላይ በተጠቀሰው በ1 ተሰ 5:11 “አሁን በምታደርጉት ዓይነት” እርስ በርስ ተናነቱ ሲል ጳውሎስ ይመክራቸዋል። እነዚህ ምእመናን እርስ በርስ መተናነጽ ሐላፊነታቸው መሆኑን የተገነዘቡ ይህን መተናነጽ በተግባር እያሳዩ እንዳሉ ያመለክታል።

የመተናነጽ ሐላፊነትና እድል ፈንታ ለተሰሉንቂ ምእመናን ብቻ የተሰጠ ነገር አይደለም። ይህ ሐላፊነትና እድል ፈንታ ለእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ የተሰጠ ፥ ከሁሉም ምእመናን የሚጠበቅ አሠራር ነው። ስለዚህ ጉዳይ የእግዚአብሔር መንፈስ በጳውሎስ አፍ እንዲህ ሲል ይናገራል ፡ “ከቶ ከአፋችሁ ከፉ ቃል አይውጣ ፤ ነገር ግን ለሚሰሙት ጸጋን የሚሰጥና ለማነጽ የሚጠቅም ፥ ለሰዎች አስፈላጊ የሆነውን ቃል ተናገሩ” (ኤፌ 4:29)።

ምእመናን ለምእመናን የተሰጡ ከሆኑ የማነጽ ጉዳይ በአንድ አቅጣጭ ብቻ የሚደረግ ነገር አይደለም። በሁለቱም አቅጣጫዎች የሚደረግ ጉዳይ ነው። ይህም ማለት እያንዳንዱ አማኝ ከራሱ አልፎ ለሌሎች ሲኖር “እርስ በርስ” የሚለው ቃል ተግባራዊ ይሆናል። ሁሉም ያንጻል ፥ ሁሉም ይታነጻል። ይህ መሰጠትን ያመለክታል።

“ ስለዚህ ሰላም የሚገኝበትንና እርስ በርሳችን የምንተናጽበትን ነገር እንከተል” (ሮሜ 14:19)። ጳውሎስም እንኳ ለሌሎች ምእመናን የተሰጠና ሌሎች ምእመናንም ለእርሱ የተሰጡ መሆናቸውን በማመልከት “እርስ በርሳችን” በሚል ቃል ሲጠቀም እናያለን። እንግዲህ እንደተመለከትነው ለእግዚአብሔር የተሰጡ ምእመናን ሌሎችን ተግባራዊ ተጨባጭ በሆነ ሁኔታ ለማንጽ፥ ለማሳደግ፥ ለመገንባትና ለማለምለም ይኖራሉ። በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ብቻ ነው እንደ እነዚህ ያሉትን ምእመናን ለማፍራት የሚችለው። የሚተናጽብና የሚገንባብ ምእመናን በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ፍሬ ናቸው።

3ኛ/ ሌሎችን ምእመናን ማበረታታት

እቃ በእጃችን ተሸክመን ሰንሄድ አንዱ እጅ ሲደክም ሌላው እጅ ሳይለመንና ሳይታዘዝ ቶሎ ብሎ ያንን የደከመውን እጅ ሲረዳ ይታያል። እጅ እርዳታ እንደሚያስፈልገውና ያንን እርዳታ ከሌላው እጅ እንደሚያገኝ ሁሉ አማኝም መበረታታት የሚያስፈልግበት ጊዜ ይኖራል።

ለዚህ ነው አንዱ የአካል ክፍል ለሌሎች የአካል ክፍሎች የተሰጠው። “አንዱ የአካል ክፍል ሲሠቃይ ሌሎችም የአካል ክፍሎች በሙሉ አብረው ይሠቃያሉ፤ አንዱ የአካል ክፍል ሲከበር ሌሎችም የአካል ክፍሎች አብረው ከእርሱ ጋር ይደሰታሉ። እናንተም እኮ የክርስቶስ አካል ናችሁ፤ እያንዳንዳችሁም የአካሉ

ክፍሎች ናችሁ” (1ቆሮ 12:26-27)። ይህን እውነት በአእምሮ ማወቅ አንድ ነገር ነው። ነገር ግን አውቆ በተግባር ማሳየት ሌላ ጉዳይ ነው። ራሱን ለሌሎች ምእመናን የሰጠ ሰው ብቻ ነው መሰጠቱን በተግባር የሚያሳይ።

ድካማቸው ላይ በማተኮርና ብቃት የሌላቸው እየመሰላቸው “እኛ ለማንም አናስፈልግም” የሚሉትን ምእመናን፥ እግዚአብሔር፥ “ለማንም አናስፈልግም አትበሉ፤ እናንተም ለሌሎች ሁሉ ምእመናን ታስፈልጋላችሁ” ይላቸዋል።

እንደዚሁም ብርታታቸው ላይ በማተኮር የሌሎች ምእመናን ማበረታታት የማያስፈልጋቸው የሚመስላቸውን ምእመናን፥ እግዚአብሔር “አትታበዩ፥ የሌሎች ምእመናን ማበረታታት ለእናንተም ያስፈልጋችኋል” ይላቸዋል።

“ዘወትር እየተገናኘን እርስ በርሳችን እንበረታታ እንጂ አንዳንዶች ማድረግ እንደለመዱት መሰብሰባችንን አንተው፤ ይልቁንም የጌታ መምጫ ቀን መቃረቡን እያስታወስችሁ ይህን ነገር በይበልጥ አድርጉ” (ዕብ 10:25)። “እርስ በርሳችን እንበረታታ” የሚለው ቃል በአእምሮ አውቆ በልብ የሚታመንበት ብቻ አይደለም። በአእምሮ አውቀን፥ በልብ አምነን በተጨባጭ ሁኔታ ተግባራዊ የምናደርገው መለኮታዊው መመሪያ ነው።

ሳይገደዱ፥ ሳይገፋፉ፥ ለማስመሰል ሳይሆን፥ ከልባቸው

አምነውበት ፡ በተጨማሪም ሁኔታ ሌሎችን ምእመናን የሚያበረታቱ ምእመናን በእውነት ለሌሎች ምእመናን የተሰጡ ምእመናን ናቸው። ለእግዚአብሔር ሕዝብ መሰጠት በዚህ ይታወቃል። ለእግዚአብሔር ሕዝብ የተሰጡን ምእመናን ለማፍራት የሚችለው ደግሞ በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ነው። መድረካችን ለእግዚአብሔር ሕዝብ የተሰጡትን ምእመናን ማፍራት ካልቻለ ራሳችንንም ፡ መድረካችንንም ፡ መመርመር አለብን። ለምን ማፍራት እንዳቃተን በጾምና በጽሑት መድረካችንን መመዘን ፡ ጌታንም መጠይቅ። መልስ እናገኛለን።

ሶስተኛው ላልዳኑት ነፍሳት ደህንነት መሰጠት ነው።

ሶስተኛው የምእመናን መሰጠት ላልዳኑት ነፍሳት ደህንነት መሰጠት ነው። እኛ የተቀበልነውን የጋጢአት ይቅርታ መቀበል አለብን። እኛ የተቀበልነውን የዘላለም ሕይወት መቀበል አለብን። እኛ ያገኘነውን የአእምሮ ሰላም ፡ የልብ ደስታና የሕይወት እርካታ መቀበል አለብን። ይህ ሊሆን የሚችለው ምእመናን ለነፍሳት ደህንነት የጽድቅ መሣሪያ ሆነው ሲሰጡ ብቻ ነው።

ለእግዚአብሔር መሰጠት ብቻ በቂ አይደለም። ለምእመናንም መሰጠት አለብን። ለምእመናን መሰጠት ብቻ በቂ አይደለም። ለነፍሳት ደህንነትም መሰጠት አለብን። ይህ ሐላፊነታችንም ፡ እድል ፈንታችንም ነው።

“ሳውልም በእስጢፋኖስ መገደል ተሰማምቶ ነበር። እስጢፋኖስ በሞተበት ቀን በኢየሩሳሌም በምትገኘው ቤተ ክርስቲያን ላይ ታላቅ ስደት ተናጣ ፤ ከሐዋርያት በቀር አማኞች ሁሉ ወደ ይሁዳ አገርና ወደ ሰማርያ አገሮች ተበተኑ የተበተኑትም አማኞች በሄዱበት ስፍራ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ያስተምሩ ነበር” (ሐ.ዋ 8:1 ÷ 4)።

እነዚህ ምእመናን በእምነታቸው ምክንያት ቤትን ፡ ንግድን ፡ እርሻን ዘመዶችን እርግፍ አድርገው የተሰደዱ ምእመናን እንደነበሩ አይተናል። እነዚህ ለጌታ የተሰጡ አማኞች ስለነበሩ ነው ሊሰደዱ የቻሉት። በተበተኑባቸው ከተሞችና መንደሮች ፡ በእምነታቸው ምክንያት ሌላ ስደት እንዳይደርስባቸው በመፍራት ስለ ክርስቶስ አዳኝነት ላለመናገር ይችሉ ነበር።

ነገር ግን ዝም ለማለት አልቻሉም። ስለ ክርስቶስ አዳኝነት መናገር ነበረባቸው። ምክንያቱም የተሰጡ ምእመናን ነበሩ። መሰጠታቸው ደግሞ ለክርስቶስና ለክርስቶስ ተከታዮች ብቻ አልነበረም። ላልዳኑት ፡ በይሁዳ ፡ በሰማርያ ከተሞችና መንደሮች እንዲሁም ገጠሮች ላሉት ነፍሳትም ጭምር ነበር። የተሰጡ ስለነበሩ ዝም ለማለት አልቻሉም። “በሄዱበት ስፍራ ሁሉ” የክርስቶስን አዳኝነት አወጁ።

ይህን በማድረጋቸው ዋጋ ሊያስከፍላቸው እንደሚችል አልዘጉም። ነገር ግን የተሰጡ ስለ ነበሩ ዋጋውን ለመክፈል ፈቃደኞች ነበሩ።

ስለ ሲኦል አስቃቂነትና ስለ መንግሥተ ሰማይ አስደናቂነት በሚገባ ያውቁ ነበር። የተሰጠ ምእመን ስለ ሲኦል አስቃቂነትና ስለ መንግሥተ ሰማይ አስደናቂነት እያወቀ የክርስቶስን አዳኝነት ለነፍሳት ከማወጅ ዝም ለማለት አይችልም።

ያልተሰጠ ሰው ብቻ ነው “እኔ ወንጌላዊ ወይም እረኛ ወይም የመስካሪ ቡድን አባል አይደለሁም” በማለት ስለ ክርስቶስ አዳኝነት ለነፍሳት የማወጅን ሐላፊነት ለሌሎች የሚተው። አዎን ወንጌላዊ ፥ የመስካሪ ቡድን ፥ እረኛ ይህን አስደናቂ አዋጅ ማወጅ አለባቸው። ይህን ማለት ሌሎች ምእመናን ዝም ይበሉ ማለት አይደለም። ዝም ማለት አይገባም። በደል ነው።

እነዚህ ከዚህ በላይ የተጠቀሱት የኢየሱሳም ምእመናን ይህን ሐላፊነት ለወንጌላዊ ፈሊጻስ አልተውም። “በመካከላችን ፈሊጻስ ስላለ እርሱ ይመስክርላቸው። ምክንያቱም ይህ የእርሱ ጥሪ ነው” አላሉም። እርሱም የራሱን ድርሻ ፥ እነርሱም የራሳቸውን ድርሻ ተካፈሉ (ሐ.ዋ 8:4-7)። ውጤቱ ምን ሆነ? የክርስቶስ አዳኝነትና ፈዋሽነት በድፍረት ታወጀ። “ስለዚህ በዚያ ከተማ ታላቅ ደስታ ሆነ” (ሐ.ዋ 8:8)።

በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ብቻ ነው እንደ ኢየሱሳም ምእመናን የተሰጡትን አማኞች ለማፍራት የሚችለው። የነፍሳትን ደህንነት ቸል የሚል ጉባኤ የጥያቄ ምልክት አለበት። ለነፍሳት ደህንነት ራሳቸውን ያልሰጡ ምእመናን ካሉን አገልግሎታችንን

መመርመር አለብን። በተዋረደ መንፈስ ፥ በጸምና በጸሎት እግዚአብሔርን እንጠይቅ። ያሳየናል። ይጠቁመናል።

ሁሉም ወንጌላዊ አይደለም። ሁሉም እረኛ አይደለም። ሁሉም የመስካሪ ቡድን አባል አይደለም። ነገር ግን ሁሉም “አማኞች በሄዱበት ስፍራ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል” ላልጻኑት ነፍሳት መናገር አለባቸው (ሐ.ዋ 8:4)። ይህ የመሰጠት ምልክት ነው።

ስለዚህ አገልግሎታችን በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ከሆነ የምናፈራቸው ምእመናን እንደኛ ለእግዚአብሔር የተሰጡ ይሆናሉ። ሁለተኛ ለእግዚአብሔር ሕዝብ የተሰጡ ምእመናን ይሆናሉ። ሶስተኛ ለነፍሳት ደህንነት የተሰጡ ምእመናን ይሆናሉ። እነዚህ ሶስት አይነት መሰጠቶች የሚነግጡሉ አይደሉም። ከሶስቱ አንዱም መጉደል የለበትም።

ሰዎችን ከልዩ ልዩ እስራቶች ነፃ ያወጣል

በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ሰዎችን ከጨለማ ወደ እግዚአብሔር ብርሃን መመለስ ብቻ ሳይሆን ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትንም ከልዩ ልዩ እስራቶች ነፃ ያወጣል። ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ሲመለሱ ስላለፈው ኃጢአታቸው ወዲያውኑ ምህረትን ያገኛሉ። ወዲያውኑ ቢሞቱ የእግዚአብሔርን መንግሥት ይወርሳሉ።

ነገር ግን ወደ ጌታ ከመመለሳቸው በፊት ከተጣበቁባቸው ልዩ ልዩ እስራቶች ነፃ ወጥተዋል ማለት አይደለም። ሰው ኢየሱስ ክርስቶስን ለመቀበል እጁን ሲያነሣ ቅጽበታዊ በሆነ ሁኔታ በሕይወቱ ከነበሩት ልዩ ልዩ እስራቶች ነፃ እንደ ወጣ መገመት ስተት ይሆናል። ከእነዚህ ትብታቦችና እስራቶች ለመላቀቅ ጊዜ ይጠይቃል። ይሁን እንጂ አገልግሎቱ በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ከሆነ ሰዎችን ከማናቸውም ልዩ ልዩ እስራቶች ነፃ እንደሚወጣ የታወቀ ነው።

1ኛ/ከልዩ ልዩ መጥፎ ልማዶች ነፃ ያወጣል

“አመጸኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደማይወርሱ ታውቁ የለምን ? በዚህ ነገር አትታለሉ ፣ ሌሎች ወይም ጣኦት አምላኪዎች ወይም አምንዝራዎች ወይም ከወንድ ጋር ዝሙት የሚያደርጉ ወንዶች ፣ ወይም ሌቦች ወይም ስግብግቦች ወይም ሰካራሞች ወይም የሰው ስም አጥፊዎች ወይም ቀማኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም። ከእናንተም አንዳንዶቻችሁ እንዲሁ ነበራችሁ ፣ አሁን ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምና በአምላካችን መንፈስ ከኃጢአት ታጥባችኋል ፣ ለእግዚአብሔር የተለየ ቅዱስ ሕዝብ ሆናችኋል ፣ ጸድቃችኋልም” (1ቆሮ 6:9-11)።

ከዚህ በላይ በተጠቀሱት ጥቅሶች ውስጥ ዘጠኝ የሚሆኑ ልዩ ልዩ የጽድቅ ተቃራኒዎች ተጠቅሰዋል። እነዚህም ፦ ሌሎችነት ፣ ጣኦት

አምላኪነት ፣ አምንዝራነት ፣ ሰዶማዊነት ፣ ሌብነት ፣ ስግብግብነት ፣ ሰካራምነት ፣ ስም አጥፊነት ፣ ቀማኝነት ናቸው።

በቆሮንቶስ ምእመናን መካከል አንዳንዶቹ ወደ ክርስቶስ ከመመለሳቸው በፊት በእነዚህ መጥፎ ልማዶች የተተበተቡ ነበሩ። ሕይወታቸውና እለታዊ ኑሮአቸው በእነዚህ ርኩሶቶች የተጨማለቀ ነበር። እነዚህ ርኩሶቶች እለታዊ ልምምዶቻቸው ነበሩ።

ነገር ግን ሐዋርያው ጳውሎስ በቆሮንቶስ ከተማ በመሠረተው አገልግሎት እነዚህ ሰዎች ከጨለማ ወደሚደነቀው የእግዚአብሔር ብርሃን ተመለሱ። ከዚያ በፊት ሕይወታቸውን አስረው ከነበሩት ልዩ ልዩ ርኩሶቶችም ነፃ ወጡ። የሕይወታቸውም ታሪክ በማያዳግም ሁኔታ ተለወጠ።

ሐዋርያ ጳውሎስ የቀድሞ ሕይወታቸውንና የአሁኑን እያነጻጸረ ሲገልጥ እንዲህ ይላል ፡ “ከእናንተም አንዳንዶቻችሁ እንዲሁ ነበራችሁ ፣ አሁን ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምና በአምላካችን መንፈስ ከኃጢአታችሁ ታጥባችኋል ፣ ለእግዚአብሔር የተለየ ቅዱስ ሕዝብ ሆናችኋል ፣ ጸድቃችኋልም” (1ቆሮ 6:11)።

አዎን በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ከጣኦት እስራት ነፃ ያወጣል። ከዝሙት እስራት ነፃ ያወጣል። ከመጠጥ እስራት ነፃ ያወጣል። ከወንድ ጋር ዝሙት የሚሠራውን ወንድና ከሴት ጋር ዝሙት የምትሠራዋን ሴት ከዚህ ከዘማዊነት እስራት ነፃ ያወጣል። የአዋቂ ምክርና የራስ ቆራጥነት ብቻ ከእነዚህ ርኩሶቶች ነፃ

ሊያወጡ አይችሉም። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚታወጀው የክርስቶስ ወንጌል ብቻ ነው ነጻ ሊያወጣ የሚችል።

በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ከሚታወቅባቸውና ከሚመዘንባቸው ነገሮች መካከል አንዱ የሰዎች ከልዩ ልዩ ርኩሶቶች ነፃ መውጣት ነው። በአገልግሎታችን ሰዎች ከልዩ ልዩ ርኩሶቶች ወይም ልማዶች ነፃ የማይወጡ ከሆነ አገልግሎታችንን መመርመር አለብን። በጾምና በጸሎት ጌታን መጠየቅ አለብን።

የቆሮንቶስ ሰዎች ከእነዚህ ከባድና ተጣባቂ ርኩሶቶች ነፃ ለመውጣት ከቻሉ በዘመናችን ያሉት ሰዎችም ከርኩሶቶቻቸውና ከክፉ ልማዶቻቸው ነፃ መውጣት ይችላሉ። የእግዚአብሔር ኃይል የሰውን ታሪክ ይለውጣል። በዘመናችንም ቢሆን እግዚአብሔር የመለወጥን ሥራ ሲሠራ አይተናል። የአገልግሎታችንም ፍሬ በዚህ ሊመዘንና ሊታወቅ ይገባል።

2ኛ/ ከተሳሳተ አመልካክት ሰውን ነፃ ያወጣል

ትምህርትና ምክር የሰውን አመልካክት ለማሻሻል ይችላሉ። ነገር ግን ለመለወጥ የሚችለው የእግዚአብሔር ኃይል ብቻ ነው። በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት የሰውንም አመልካክት በሚያስገርም ሁኔታ ይለውጣል።

ለምሳሌ የዘረኝነትን አመልካክት ፡ “ እኛ ” ፡ “ እነርሱ ”

የሚለውን አምለካክት ፡ “ ሃብታም ” ስለ “ ድሃ ” ያለውን አመልካክት ለመለወጥ የሚችለው በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ብቻ ነው። ይህን አመልካክት ማሻሻል ሳይሆን ሥሩን ነቅሎ ለመጣልና በዚህ ፈንታ ሰማያዊ አመልካክትን በምእመናን ሕይወት ውስጥ የሚመሠርተው በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ብቻ ነው።

የኢየሩሳሌም ከተማ ሕዝብ “ እኛ ” ፡ “ እናንተ ” “እነርሱ ” በሚል አመልካክት ይተያዩና ይተሳሰቡ ነበር (ዮሐ 4:5-30)። የኢየሩሳሌም ከተማ ሰዎች የሰማርያን ከተማ ሰዎች ይጠሉ ፡ ይንቁና ይጸያፉ ነበር። የኢየሩሳሌም ሰዎች ለሰማርያ ሰዎች የነበራቸውን አመልካክት ከዚህ ቀጥሎ ባለው ጥቅስ ውስጥ ለመመልከት እንችላለን ፤ “ አይሁዳውያንም አንተ ሳምራዊ ነህ ፤ ጋኔንም አለብህ ፤ ማለታችን ልክ አይደለምን ? አሉት ” (ዮሐ 8:48)።

ይህን የተናገሩት ኢየሱስን ለመስደብ ነበር። ነገር ግን ሰማርያውያንን ተጠቅመው ነበር የሰደቡት። ይህን የመሰለ አመልካክት ስለነበራቸው ነው የሰማርያውያንን ውሃ የማይጠጡት ፡ እህላቸውን የማይበሉት ፡ በከተማቸውና በመንደራቸው የማያልፉት።

ነገር ግን እንደዚህ አይነት ቆሻሻ አመልካክት የነበራቸው የኢየሩሳሌም ከተማ ሰዎች አስገራሚና አስደሳች ነገር ሲሠሩ እና የቸዋለን። በኢየሩሳሌም ከተማ ታላቅ ስደት በተነሣ ጊዜ

ምእመናን የሄዱት ወደ ሰማርያ ከተሞችና ሕዝብ ነበር (ሐ.ሥ 8:1)። መሄድ ብቻ ሳይሆን ከኃጢአት ፥ ከልዩ ልዩ እስራቶች ፥ ከዘረኝነትና ከመጥፎ አመለካከት ነፃ የሚያወጣውን የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል ሰበክላቸው።

ይጸያፉት የነበረውን የሰማርያውያን ውሃ ጠጡ ፤ ምግባቸውን በሉ። በመካከላቸው ሰፈሩ። በኢየሩሳሌም ከተማ ሆኖ እንደ ነበረ “በዚያች ከተማ ታላቅ ደስታ ሆነ” (ዮሐ 8:8)። ይህ እንዴት ሊሆን ቻለ ? በመንፈስ ቅዱስ ከተቀባ አገልግሎት የታወጀው የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ስለ ለወጣቸው ነው።

አመለካከታቸው አልተሻሻለም። ነገር ግን ሥር ነቀል የሆነ ለውጥ በሕይወታቸው ተሠራ አገልግሎታችን በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ሲሆን ብቻ ነው “እኛ” ፥ “እነርሱ” ፥ “እናንተ” የሚለው አመለካከት የሚለወጠው አገልግሎታችን በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ ሲሆን ብቻ ነው። ከምእመናን ሕይወት የዘረኝነትን አመለካከት ነቅለን ለመጣል የምንችለው። አገልግሎታችን በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ ከሆነ ሥር ነቀል የሆነ ለውጥ በምእመናን ሕይወት ውስጥ ያመጣል።

እልልታና ጭብጨባ ብቻ ሥር ነቀል የሆነ ለውጥ አያስገኝም። እልልታና ጭብጨባ ብቻ ከልዩ ልዩ እስራት ነፃ አያደርግም። በመንፈስ ቅዱስ ሐይል የሚሰበክ ወንጌል ብቻ ነው ዘለቂታ ያለው

፥ በተግባርና በእለታዊ ኑሮ ሊታይ የሚችለውን ለውጥ የሚያስገኝው።

ስብከታችን ሰዎችን ሞቅ ሞቅ ለማድረግ ብቻ ከሆነ የስብከት አላማ ምን እንደሆነ ገና አልገባንም ማለት ነው። ስብከታችን በምእመናን ሕይወት ውስጥ ሥር ነቀል ለውጥ የማያመጣ ከሆነ በእውነትና በትህትና ፥ በጾምና በጸሎት መመርመርና መመዘን አለበት። ምክንያቱም በመንፈስ ቅዱስ ሐይል የሚሰበክ ወንጌል የምእመናንን ሕይወት ይለውጣል።

3ኛ/ ከሕመም ነፃ ያወጣል

አንዳንድ የሕክምና አዋቂዎች ባደረጉት ጥናት መሠረት ሰዎችን ወደ ሐኪም ቤት የሚያስሄዳቸው ሕመሞች ከመቶ ሰማኒያው እጅ (80 %) በሥጋ ሕመሞች ላይ የተመሠረተ እንዳልሆነ ይናገራሉ። ይህም ማለት በራጅ የሚታይና ተቀዶ የማይጠገን ሕመም ማለት ነው።

እርግጥ ነው ይህ ጥናት አለም አቀፍ ጥናት ስላልሆነ የአንዱ ሕብረተሰብ ሁኔታ ከሌላው ሕብረተሰብ ሁኔታ ሊለይ ይችላል። ይሁን እንጂ ጥናቱ እውነት ያለው ጥናት መሆኑ አይካድም።

በሥጋ ሕመም ላይ ያልተመሠረቱና ጤናን የሚያቃውሱ ብዙ ነገሮች እንዳሉ የታወቀ ነው። ለዚህ የሕክምና ጥናት እንኳ

አያስፈልግም። ሁላችንም በአለታዊ ኑሮአችን የምንለማመዳቸው ብዙ የጤና ጠንቆች አሉ።

በተለይም በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የተጻፉና እኛ ግን ለጤናችን ጠንቆች መሆናቸውን ያልተገነዘብናቸው ብዙ ነገሮች አሉ። እነዚህን ለመንፈሳዊም ሕይወት ሆነ ለጤናም ሕይወት ጠንቆች የሆኑትን ነገሮች ከዚህ ቀጥቶ እጠቅሳቸዋለሁ።

ልማዳዊ መጪነት ፥ ልማዳዊ ቁጣ ፥ መራራነት ፥ ልማዳዊ ንዴት ፥ ይቅር ያለ ማለት ፥ ልማዳዊ ፍርሃት ፥ “ዋጋ የለኝም” ወይም “ለምንም ነገር አልጠቅምም” የሚል ስሜት ፥ “ማንም አይፈልገኝም” ወይም “ማንም ሰው አይወደኝም” የሚል ስሜት ፥ ምቀኝነት ፥ ቅንኢት ወዘተ።

ከዚህ በላይ የተጠቀሱት ነገሮች ለመንፈሳዊ ሕይወት ምን ያህል ጠንቆች እንደሆኑ በምእመናን ዘንድ የታወቀ ስለሆነ ብዙ መዘርዘር አስፈላጊ አይመስለኝም። ለግል መንፈሳዊ ሕይወት ፥ ለአገልግሎት ሕይወት ፥ ለትዳር ሕይወት ወዘተ ጠላቶች ናቸው። እነዚህን በሕይወት ይዞ መኖር በኃጢአት መኖር እንደሆነ ግልጽ ነው።

ከመንፈሳዊ ሕይወትም አልፎ ለጤናችን መቃወስ ብዙ ጊዜ ምክንያት የሚሆኑት እነዚህ ጠንቆች ናቸው። ለዚህ ነው ብዙዎች ሐኪም ቤት ሲሄዱ ሐኪም በሽታቸውን ማወቅ ወይም ማግኘት የሚያቅተው። እነዚህን ነገሮች የሚፈጥሩዋቸው ሕመሞች በሐኪም

ራጅ የሚታዩ አይደሉም። ለዚህ ነው ሰዎች “ሐኪም ቤትም ሄዳለሁ ፤ ራጅም ተነስቻለሁ ፥ ነገር ግን በሽታዬን ሐኪሞች እንኳ ሊያውቁልኝ አልቻሉም” የሚሉት።

ከዚህ በላይ በተጠቀሱት ጠንቆች ነገሮች ምክንያት የሚመጡትን ሕመሞች ከሕይወታችን ሊደመስስ የሚችለው የእግዚአብሔር ኃይል ብቻ ነው።

በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት ከአጋንንት ነፃ ያወጣል። በራጅ ከሚታዩም ከማይታዩም ልዩ ልዩ ሕመሞች ነፃ ያወጣል። በመንፈስ ቅዱስ ከተቀባ አገልግሎት ያለ ማጽረጥ የሚተላለፈው የቃሉ ኃይል ቀንበርን ይሰብራል ፤ ከእስራት ይፈታል ፤ አርነትን ይሰጣል ፤ የውስጡንም ሆነ የውጭውንም ፈውስ ያስገኛል። “ቃሉን ላከ ፈወሳቸውም ፥ ከጥፋታቸውም አዳናቸው” ይላልና (መዝ 107:20)።

ከዚህ በላይ አንድ ማሳሰቢያ ሳልሰጥ ይህን ምዕራፍ ለመደምደም አልፈልግም። አንዳንድ ጊዜ ከአገልግሎቱም ፥ ከሕመምተኞችም ፥ ከሚጸልዩም ሰዎች ጉድለት ሳይኖር የተጸለየላቸው ሕመምተኞች የሥጋ ፈውሳቸውን የማይቀበሉበት ጊዜ አለ። ምክንያቱም የእምነት ማጣት አይደለም ፤ የተሰወረ ኃጢአትም ኖሮ አይደለም። ምክንያቱ አይታወቅም።

እንደዚህ በሚሆንበት ጊዜ ርካሽ መልስ ከመስጠት መቆጠብ

አስተዋይነት ነው። ርካሽና በእግዚአብሔር ቃል የማይደገፍ መልስ ለመስጠት ብንሞክር ሕመምተኛውን የባሰውኑ ሕመምተኛ እናደርገዋለን። በእግዚአብሔር ላይ ያለውንም እምነቱን ልናናጋበት እንችላለን። በእምነትና በቅድስና ከእኔ የማያንሱ ምእመናን አውቃለሁ። ነገር ግን እኔ ተፈውሻለሁ፤ እነርሱ ግን አልተፈውሉም።

ለሕመምተኞች ፈውስ እንዲጸልዩ እግዚአብሔር የፈውስ ስጦታ ከሰጣቸው አገልጋዮች መካከል እንዳንደቁ የራሳቸው የጤና ችግር ያለባቸው አገልጋዮች እንዳሉ የታወቀ ነው። እነዚህን ሰዎች ለማወቅ በአእምሮ አትንከራተቱ። አስፈላጊ አይደለም።

ኢትዮጵያዊ ያልሆነ አንድ አገልጋይ አውቃለሁ። ይህ አገልጋይ ከሃያ አምስት አመታት በላይ ለሕመምተኞች ሲጸልይ የኖረ አገልጋይ ነበር። ለሕመምተኞች ሲጸልይ ብዙዎች ይፈውሱ ነበር። እኔ ራሴ አይቻለሁ። ከዚህ ሰው ጋር በፈረንጆች መካከል ደጋግሚ አገልግልያለሁ።

ነገር ግን ራሱ ትልቅ ሕመም ነበረበት። የእርሱ አይነት ሕመም ላለባቸው ሕመምተኞች ጸልዮላቸው ብዙዎች ተፈውሰዋል። ይህንን ሰው ሁሉ ያውቃል። የእርሱ ጤናና እግዚአብሔር በእርሱ አማካይነት ለሌሎች ሕመምተኞች የሚሠራው ሥራ ስለተጋጨብኝ በግልጽ ጠየቅሁት። እርሱም በግልጽ ነገረኝ። ለብዙ አመታት በጸምና በጸሎት ፥ በብዙ እንባ እግዚአብሔርን ሲጠይቅ እንደ ኖረና ከእግዚአብሔር ምንም ፈውስ መቀበል እንዳልቻለ አሜወተኝ።

አንድ ቀን እንደተለመደው በጸምና በጸሎት ፥ በብዙ እንባ ስለ ጤናው በእግዚአብሔር ፊት ቀረበ ። “ከዛሬ ጀምሮ ስለ ጤናህ ጉዳይ በፊቱ እንዳትቀርብ። ነገር ግን እንደ ጠራሁህ አገልግሎትህን ቀጥል” በማለት እግዚአብሔር እንደ ተናገረው ነገረኝ።

ከዚያም በኋላ በዚያው ሁኔታ ሌሎችን ሕመምተኞች ሲያገለግል ከኖረ በኋላ በቅርብ ጊዜ ወደ ጌታው እንደሄደ አውቃለሁ። ቁጭ ብለን በግልጽ ከተሟወትነው ሟወታችን እንደተረዳሁት ፥ የተሰወረ ኃጢአትም አልነበረም ፤ የእምነትም ጉድለት አልነበረም። ጉዳዩን እርሱም እኔም አናውቅም። እግዚአብሔር ብቻ ነው የሚያውቀው።

ነቢዩ ኤልሳዕ በአገልግሎት ዘመኑ ብዙ ተአምራትን ያደረገ አገልጋይ ነበር። የሞተውንም ሰው ከሞት አስነስቷል (2ነገሥ 4:35)። እርሱ ራሱ ግን የሞተው “በብርቱ ደዌ ታሞ” ነው። በዚህ ደዌ በመሞት ላይ እያለ የእግዚአብሔር መንፈስ በእርሱ ላይ መጣ። ትንቢትንም ተናገረ ፤ ለንጉሡም መመሪያን ሰጠ። የእግዚአብሔርን መልእክት ለንጉሡ አስተላልፎ ሲያበቃ በዚያው “በብርቱ ደዌ” ሞተ (2ነገሥ 13:14-20)። የተሰወረ ኃጢአት ነው ? አይደለም። ምሥጢሩ ለእግዚአብሔር ነው።

ጢሞቴዎስ በእምነቱ የተመሰከረለት አማኝ ነበር (2ጢሞ 1:3-5)። የጸጋን ስጦታ የተቀበለ አገልጋይ ነበር (2ጢሞ 1:6)። ይሁን እንጂ ጢሞቴዎስ የጤና ችግር እንደነበረበት የጌታ ቃል

ይመሰክራል (1 ጢሞ 5:23)።

እግዚአብሔር ይፈውሳል። እኔ ራሴ ምስክር ነኝ። ደጋግሞ ደጋግሞ ፈውሶኛል። ሌሎችንም ሲፈውስ አይቻለሁ። ቃሉም ይናገራል።

ይሁን እንጂ ጉድለት ከአገልግሎቱም ሳይኖር ፣ ከሚጸልየውም ሰው ሳይኖር ፣ ከሕመምተኛውም ሳይኖር ሕመምተኛው የሥጋ ፈውሱን የማይቀበልበት ጊዜ አለ። ምክንያቱ ምን ይሆን ? አናውቅም። አላውቅም። የማላውቀውን ነገር አላውቅም ማለትን ተምራለሁ። “ ምሥጢሩ ለአምላካችን ለእግዚአብሔር ነው” (ዘፍ 29:29)።

ታዲያ ስለ ፈውሱ ማወጁን እናቁም ? ለሕመምተኞች መጸለዩን እንተው ? ከቶ አይሁን ! የእግዚአብሔርን ፈዋሽነት እናውጃለን። ለሕመምተኞችም እንጸልያለን። ምሥጢሩንም ለአምላካችን ለእግዚአብሔር እንተዋለን። ርካሽ መልስና ርካሽ ምክር ግን አንስጥ። እንጠይቅበታለንና።

በተለይም በሰዎች ዘንድ ዝነኞች ሆነው ለመታየት ሲሉ እግዚአብሔር ሳይናገርና ምንም ሳያሳያቸው ሰዎችን ተፈውሳችኋል እያሉ የሰዎችን እምነት ሚያናውጡና የእግዚአብሔርን ስም የሚያሰድቡ ሰዎች ይህን የሰህተት ተግባር ማቆም አለባቸው።

በመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እያሳበቡና በእግዚአብሔር ስም እየዋሹ የእግዚአብሔርን ሕዝብ እምነት ማናወጥና የእግዚአብሔርን ስም ማሰደብ የእግዚአብሔርን ቁጣ በራስ ላይ ማከማቸት ይሆናል።

ለግል ክብርና ጥቅም ሲባል በጸጋ ስጦታ እያሳበቡ ማወናበድ ውሎና አድሮ በሰዎች ፊት ውርደትን ያከናውናል። በእግዚአብሔር እጅ መውደቅንም ያመጣል። በእግዚአብሔር እጅ መውደቅ እጅግ የሚያስፈራ ነው። ምክንያቱም “አምላካችን በእውነት የሚያጠፋ እሳት ነውና” (እብ 12:29)።

“መልካሙን ገድል ተጋድያለሁ። ሩጫውን ጨርሻለሁ። ሃይማኖትን ጠብቄአለሁ። ወደ ፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል። ይህንም ጽድቅ ፈራጅ የሆነውን ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያስረክባል። ደግሞም መገለጡን ለሚወዱት ሁሉ እንጂ ለእኔ ብቻ አይደለም። (2 ጢሞ 4:7-8)። እንደ ሐዋርያ ጳውሎስ ለማለት እንድንችል እግዚአብሔር ሁላችንንም ይርዳን። አሜን !